

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
2 К.бр.58/17
Дана 28.12.2018. године
ул.Катанићева бр.15
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од председника већа-судије Наташе Албијанић и чланова већа – судије Небојше Ковачевића, и судија поротника Лазих Ранка, Лабовић Славице и Павла Ковачевића, са записничарем Снежаном Слијепчевић, у кривичном поступку против оптуженог **ЉУБИСАВЉЕВИЋ ДРАГАНА**, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 1 КЗ, по оптужници ВЈТ у Београду Кт.бр.30/17 од 07.04.2017. године, измењена дана 14.11.2018. године и дана 04.12.2018. године, након одржаног јавног главног претреса који је започет дана 22.01.2018. године, а довршен дана 20.12.2018. године, у присуству заменика ВЈТ у Београду Јелене Биорчевић Церовић, оптуженог Љубисављевић Драгана и његовог браниоца адв.Лазовић Марка, једногласно је донео, а дана 28.12.2018. године, јавно објавио

ПРЕСУДУ

ОПТУЖЕНИ **ЉУБИСАВЉЕВИЋ ДРАГАН**, [REDACTED]

КРИВ ЈЕ

што је:

- ноћи између 24/25.11.2016. године, у Београду, ГО Звездара, у ул. [REDACTED] у напуштеној кући у којој је непријављено боравио и живео у заједници са својом ванбрачном супругом, оштећеном [REDACTED] у стању урачунљивости, свестан свог дела чије је извршење хтео, те свестан забрањености дела, лишио живота оштећењу сада покојну [REDACTED] на тај начин што је, око поноћи, када се вратио кући, оштећеној, која је лежала потрбушке на душску, док се налазио са њене десне стране, дрвеном летвом, металном шипком и стопалом у обући, задао велики број удараца – најмање 30, у пределу главе, трупа и удова, при чему јој је повреде у виду раздерина на глави нанео ударцима дрвеном летвом, а након тога јој је, по већ окрвављеној глави, задао најмање један ударац металном шипком којом јој је затим нанео ударце и по трупу и удовима, те јој је стопалом у обући нанео више удараца у пределу чела, десне стране грудног коша и трбуха, у десном бедреном пределу и по десној руци, нанавеши јој повреде чији се редослед не може утврдити, и то: *на глави* - једну цртасту режњасту раздерину коже са околном нагњечином коже у предње левој четвртини теменог предела дуге око 2,5 цм и дубоке до око 4мм, - једну

режњаству раздерину са околном нагњечином коже у предње десној четвртини теменог предела промера око 5,5x2,5 цм и дубине до око 8 мм, - једну раздерину коже у задњој четвртини теменог предела промера око 2x0,4 цм и дубине до око 2 мм, једну цртасту раздерину коже у задњој половини десног темено-слепоочног предела промера око 1,2x0,3 цм, - једну лако косо постављену режњаству раздерину са околном нагњечином коже у десном слепоочном пределу са дужим краком дугим око 1,5 цм а краћим крацима дугим по око 0,8 цм дубоке до око 4 мм, - једну лако косо постављену режњаству раздерину са околном нагњечином коже у десном слепоочном пределу на око 1,5 цм испод претходно описане раздерине цртастог облика дуга око 1,5 цм и дубока до око 2 мм, - једну огуљотину коже у задњој половини теменог предела у промеру од око 1,3x0,5 цм и 0,5x0,3 цм, - пространи крвни подлив коже праћен отоком у задњој десној четвртини теменог предела промера око 15x12 цм праћено одлубљивањем ткива поглавине у десном темено-потилачно-заушном пределу, - два пругаста крвна подлива коже у пределу леве темене кврге са крвним подливом праћеним отоком промера око 5,5x4,5 цм праћено одлубљивањем ткива поглавине у пределу леве темене кврге, - једну нагњечину коже у десном чеоном пределу промера око 4x0,5 цм, - две цртасте површинасте раздерине коже једна испод друге у пределу спољашње половине десне обрве дуге по око 1 цм са околном нагњечином коже; *на трупцу:* - дифузан крвни подлив коже који се простирао од унутрашњег зида десне пазушне јаме до десног подлопатичног предела промера око 14x7 цм у оквиру којег се налазило више пругастих крвних подлива, - крвни подлив коже у десном дојкином пределу промера око 14x5 цм, - овални крвни подлив коже на десној бочној страни грудног коша промера око 11x4 цм, - три овална крвна подлива коже на десној страни трбуха промера око 8x7 цм, 7x7 цм и 10x8 цм праћено крвном прожетошћу поткожног масног ткива, - овални крвни подлив коже у десном бедреном пределу, промера око 11x9 цм праћено преломом на гребену десне бедрене кости промера око 3,5x1 цм; *на рукама:* - дифузан крвни подлив коже од горњег дела десног рамена са свих страна захватајући и десни лопатични предео, па настављајући се читавом дужином задње, спољашње и предње стране десне надлактице, па преко спољашње стране десне подлактице и преко целе десне надланице захватајући и надланене стране прстију десне шаке, у оквиру кога су се на десној надланици и десној подлактици местимично налазили овални крвни подливи, величине дечијег длана, а на десној надланици се у оквиру дифузног крвног подлива и отока, налазила овална нагњечина коже промера око 2,5x0,5 цм, са кажипрстом шаке који је у свом корену био преломљен, а све праћено одлубљивањем коже од опница мишића у виду дифузног цепа промера 30x25 цм, који је захватао предео десног рамена, десног лопатичног предела и целу спољашњу страну десне надлактице, у коме се налазила течна тамноцрвена крв помешана са капљицама масти, а поткожно масно ткиво и мишићи свих ових предела су били дифузно крвљу прожети, - мрљасте крвне подливе коже на задњој страни леве надлактице у висини пазужне јаме промера око 4x2,5 цм, на спољашњој страни левог лакта промера око 4x3,5 цм и на његовом врху промера око 4x3,5 цм праћено одлубљивањем коже од опница мишића у пределу доњег дела леве надлактице у промеру око 6x5 цм и спољашње стране левог лакта у промеру око 10x8 цм, у виду цепова у којима се налазила течна тамноцрвена крв помешана са капљицама масти, а поткожно масно ткиво и мишићи свих ових предела су били дифузно крвљу прожети; *на ногама:* - дифузан крвни подлив коже у десном кукно-бутном пределу промера око 13x12 цм у оквиру кога се налазило више пругастих крвних подлива праћено одлубљивањем коже од опница мишића у виду цепа промера око 25x15 цм, - дифузан крвни подлив коже на спољашњој страни десне бутине у њеној доњој трећини који је захватао и спољашњу страну десног колена промера око 18x12 цм у оквиру кога се налазило више пругастих крвних подлива праћено одлубљивањем коже од опница мишића у виду цепа промера око 16x10 цм, - овални крвни подлив коже на предњој страни десне бутине одмах изнад колена захватајући и предњу страну десног колена промера око 9x8 цм, - елипсаста крвни подлив коже на предње-унутрашњој страни десне бутине одмах изнад колена промера око 6x2 цм, - овални крвни подлив коже на спољашњој страни десног колена промера око 6x4 цм, - три овална крвна подлива коже на предњој страни десне потколенице један промера око 7x6 цм и два величине дечијег и женског длана, - овални крвни подлив коже на предњој-спољашњој страни леве бутине промера око 8x4,5 цм, - један лучан крвни подлив коже који је захватао доњи део леве

бутине, лево колено и леву потколеницу одмах испод колена са њихове предње-спољашње стране промера око 17x5 цм праћено одубљивањем коже од опница мишића у виду цера промера око 21x10 цм, - овални крвни подлив коже на предње-спољашњој страни леве потколенице одмах испод колена промера око 9x8 цм, - две мрљасте нагњечине коже једна поред друге на предње-унутрашњој страни леве потколенице величине 1,5цм и 0,3 цм, - овални крвни подлив коже на унутрашњој страни леве потколенице одмах изнад скочног зглоба промера око 12x8 цм, - овални крвни подлив коже на унутрашњем глежњу леве потколенице, промера око 9x5 цм, које повреде су настале за живота једна за другом у релативно кратком временском интервалу, и скупа процењено су представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, а које су све својим скупним дејством довеле до смртног исхода јер је смрт наступила услед искрварења из раскиданих крвних судова у просторима раздерина на глави, као и у пределу бројних крвних подлива коже и вишеструко нагњеченог поткожног меког и мишићног ткива главе, трупа и удова и то у временском интравалу између око 01:00 и 02:00 часа, да би након извршења дела дана 25.11.2016.године у 02,00 часова позвао полицију и пријавио да је оштећену затекао мртву у наведеном објекту, покушавајући да прикрије своје радње извршења и лажно представи узрок смрти оштећене, а смрт оштећене је на лицу места констатована 25.11.2016.године у 02,25 часова

- чиме је извршио кривично дело убиство из члана 113 КЗ

па га суд применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ

О С У Љ У Ј Е

На казну затвора у трајању од 10 (десет) година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 25.11.2016. године па до упућивања оптуженог у завод за извршење кривичних санкција а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди

На основу члана 258 став 4 ЗКП оштећени [REDACTED] се упућује да имовинско правни захтев према оптуженом оствари у парничном поступку.

На основу члана 264 став 4 ЗКП оптужени Љубисављевић Драган се ослобађа од дужности да накнади трошкове кривичног поступка.

Образложење

Оптужницом ВЈТ у Београду Ктo.бр.30/17 од 07.04.2017 године, измењена дана 14.11.2018. године и дана 04.12.2018. године, оптуженом Љубисављевић Драгану стављено је на терет извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 1 КЗ.

У доказном поступку суд је саслушао оптуженог Љубисављевић Драгана, те испитао сведоке [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] судске вештаке Јелену Стошић, Баста Милана и проф. др Александрић Бранимира, те је, уз сагласност странака, извршио увид у исказ сведока [REDACTED] дат у ВЈТ у Београду дана 08.12.2016. године и на главном претресу дана 16.10.2017. године, у исказе сведока [REDACTED] и [REDACTED] дати у ВЈТ у Београду дана 05.12.2016. године и на главном претресу дана 08.12.2017. године, у исказ сведока оштећеног [REDACTED]

[REDACTED] дат у ВЈТ у Београду дана 21.12.2016. године, у исказ сведока [REDACTED] дат у ВЈТ у Београду дана 19.12.2016. године, у исказ сведока [REDACTED] дат у ВЈТ у Београду дана 29.12.2016. године, у исказ сведока [REDACTED] дат у ВЈТ у Београду дана 29.12.2016. године, у исказ сведока [REDACTED] дат у ВЈТ у Београду дана 10.01.2017. године, у извештај о форензичком прегледу лица ПУ за град Београд УКП ОКТ Кт.бр.100-3061/16 од 25.11.2016. године са фотодокументацијом која је том приликом сачињена, број Кт.бр.100-3065/16 – Веза 100-3061/16 од 25.11.2011. године са фотодокументацијом, број Кт.бр.100-3068/16 – Веза 100-3061/16 од 25.11.2011. године са фотодокументацијом, број Кт.бр.100-3089/16 Веза 100-3061/16 од 28.11.2016. године, у извештај о дактилоскопској идентификацији отисака папиларних линија НКТЦ Одсек за регистрацију и идентификацију лица и лешева – Одељење за вештачења 03/2/11/5/2 бр.234-15693/16 од 25.11.2016. године, у потврду о привремено одузетим предметима Пу за град Београд УКП Одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 25.11.2016. године, у потврду о враћеним предметима Пу за град Београд Треће одељење од 25.11.2016. године, у скицу лица места и скицу начињену приликом накнадног Кт.прегледа лица места Пу за град Београд УКП број 2262/16, у обдукциони записник Института за судску медицину С-1238/16 од 25.11.2016. године, са фотодокументацијом и извештај о хемијско – токсиколошкој анализи од 06.02.2016. године, у извештај Пу за град Београд УКП Одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 24.10.2017. године, у извештај Телеком Србија од 30.01.2018. године, у извештај Пу за град Београд - Дежурна служба од 09.10.2018. године, у лични картон оптуженог са отисцима прстију и дланова руку, у уговор о продаји непокретности закључен између [REDACTED] и [REDACTED], у извод из електронске личне карте за Станојловић Миодрага, у писани налаз и мишљење судског вештака специјалисте судске медицине Проф. др Бранимира Александрића од 19.01.2017. године, у писани налаз и мишљење комисије вештака у саставу психијатар др Мандић Бранко и психијатар др Милана Станковић од 02.02.2017. године, у записник о вештачењу НКТЦ – Одељење за вештачења 03/2/11/5/2 бр.234-15707/17 од 20.10.2017. године, у вештачење - извештај о прикупљању података из мобилног телефона и сим картице Службе за специјалне истражне методе Одељење за електронски надзор број 03/2/9 сп 476/18 од 28.09.2018. године, у доказном поступку изврши увид у ДНК вештачење – записник о вештачењу НКТЦ – Одељење за ДНК анализу и вођење збирки ДНК профила 03/2/11/3/1 бр.234-5508/16 од 19.12.2016. године, бр.234-5508/16-1 од 28.12.2016. године, бр.234-5508/16-2 од 15.12.2017. године, бр.234-5508/16-3 од 27.02.2018. године, бр.234-5508/16-4 од 25.05.2018. године, и фотодокументацију начињену приликом ДНК вештачења, у извештај из КЕ за оптуженог и у осталу писану документацију, па је ценећи све изведене доказе, брижљиво и савесно, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности утврдио чињенично стање као у изреци пресуде.

Оптужени Љубисављевић Драган се изјаснио да не признаје извршење кривичног дела које му је стављено на терет, те је у одбрани навео да је критичне вечери дана 24.11.2016. године до куће у улици [REDACTED] дошао негде око 23,45 часова или 23,50 часова, да је ушао у приземље куће и пок. [REDACTED] затекао на кревету, као и обично, па јој се обратио речима “Шта има ново?”, те како она није одговарала, пришао је кревету - душеку на коме је лежала, али она није реаговала, што није било уобичајно јер би се раније, када би је затекао под дејством алкохола и на кревету, она окренула и одреаговала на његово питање, или би одреаговала када јој приђе и помери је, па јој је пришао, с обзиром да је била окренута према зиду, на десном боку тако да јој је и глава била окренута ка зиду, и својом левом руком је дотакао у пределу њеног левог рамена, и тако је повукао ка себи, али она није реаговала, а затим се сагнуо ка њој како би је ухватио у пределу рамена и подигао и тада видео је да јој је лева рука приликом подизања остала у истом положају, а такође, је видео да има крви на рукама и на јастуку, па је спустио и изашао напоље. У одбрани изнетом на главном претресу, на питање суда, појаснио је да је оштећену [REDACTED] подигао тако што је обема својим рукама ухватио за рамена и одигао њен горњи део тела од душека, док је за то време стајао поред душека, али је у том подизању горњи део свога тела нагнуо напред и тада је, када је одигао, видео да је [REDACTED] лева рука у неприродном

положају и одмах ју је спустио и изашао из просторије. Даље је објаснио, да је, када је подизао [REDACTED] обема рукама, како би могао да је подигне, клекнуо тако што се, својом десном ногом ослонио на душек, а њено тело је, када је подигао, у једном моменту било прислоњено на његово тело и то њена леђа на његове груди и тада, када је одигао, видео је да има крви по рукама, видео је крв на левој руци јер је та рука била одигнута, те је појаснио да је, више одигао њену леву страну тела, и да је леву страну тела практично скроз окренуо, док је десна страна, која је била ближе душеку, била само мало одигнута, а можда и не. Истакао је да се после тог тренутка кад је затекао [REDACTED] и схватио да је мртва и изашао испред куће, више није улазио у кућу, нити је одлазио на горњи ниво куће. Даље је навео да га је у тренутку када је изашао напоље, позвао колега са којим ради каменорезачке послове, [REDACTED] и питао га зашто се не јавља јер га је и претходно у току вечери звао али се он није јављао, и одговорио му је да пусти послове и да дође јер је "баба", како је иначе звао [REDACTED] мртва, па се са њим договорио да га сачека на углу [REDACTED] и улице [REDACTED] те је кренуо у том правцу, па га је ту чекао неко време, отприлике око 20 минута до пола сата. Даље је истакао да није звао полицију, те да је [REDACTED] рекао да дође на лице места, јер га је он позвао у тренутку када је у кући затекао то што је затекао, те да му је због тога рекао да дође, а након што му је предочено да је сведок [REDACTED] рекао да је он позвао њега, а не обрнуто, оптужени је навео да мисли да се сведок не сећа. Даље је навео да се заједно са [REDACTED], када се са њим нашао, вратио до куће, те да је у њу олет ушао, а да је сведок [REDACTED] остао на вратима и мобилним телефоном му је осветлио просторију, па је поново пришао и подигао [REDACTED] тако што је са обе своје руке поново ухватио отприлике у висини њених рамена и тада је само мало подигао како би [REDACTED] показао да не реагује, а [REDACTED] га је упитао да ли је хладна и рекао му: "Спусти је, спусти је, молим те, видиш да је укочена", након чега су обојица изашли из куће, па су заједно кренули одатле. Даље је објаснио, када је био у присуству [REDACTED] поново пришао [REDACTED] телу и да је тада. Успут су разговарали о томе да оду до полицијске станице да пријаве, [REDACTED] је пошао, па је и он кренуо за њим, али су успут срели патролу полиције, том приликом су их полицајци питали да ли су сигурни, да се врате до куће, па тек ако су сигурни, да то пријаве полицији, а ако нису да зову хитну помоћ. Објаснио је да им је до места где су срели патролу, требало 20-так минута јер су ишли пешке. Након тога се заједно са [REDACTED] поново вратио до куће, али колико се сећа у њу није улазио и у једном тренутку је схватио да полицију може да позове са свог мобилног телефона, са броја 064/170-6372, који је користио, па је телефон дао [REDACTED] који је позвао полицију. Даље је навео да су полицији тада рекли да ће их чекати на споредној капљи улаза у Водовод, у улици [REDACTED] али му је после око 15 до 20 минута зазвонио мобилни телефон, звао га је полицајац да провери где се налази улица [REDACTED], на којој општини, одговорио му је да се налази на Звездари. До доласка полиције је са [REDACTED] стајао на споредној капљи улаза у водовод 15-20 минута, па је [REDACTED] рекао да не може више да чека јер је било хладно и дувало је, а он је скоро био оперисан, па је отишао, а након тога, после 10,15 до 20 минута дошла је патрола полиције. Када је дошла патрола, полицајци су ушли у кућу први, а за њима и он и један полицајац је позвао хитну помоћ, која је дошла после 20 -так минута, или чак пола сата, дошле су две жене, докторка и сестра, једна је пришла телу, подигла је и рекла да има крви, а друга да је то нормално и прокоментарисала нешто, што је он схватио да је рекла да је повраћала и да се то дешава, односно да има крви када је у питању излив крви у мозак, али је напоменуо да није сигуран да је она то баш тако рекла, већ да је могуће да је он то тако схватио. Даље је објаснио да је на лицу места био све док [REDACTED] тело није однето, негде око 4 сата, можда сат горе – доле, а онда када је комби одвезао тело и он се пешке упутио одатле, док је полиција остала на лицу места. Том приликом су му рекли да морају да обезбеде лице места, да ставе траку, те да је слободан, али да телефон буде код њега и да им се јави, а он им је саопштио да ће до пет поподне бити у клубу пензионера и да ће након тога да оде код ћерке и зета, након што зет заврши посао. Истакао је да је полицајцима који су први дошли на лицу места споменуо да је на лицу места долазио сведок [REDACTED] те им је рекао да је и он улазио у кућу, односно овај објекат где је била покојна.

Даље је у својој одбрани оптужени навео да је дана 24.11.2016. године, у четвртак, уобичајено радио у кући [REDACTED], све до 17,00 часова, када је заједно са [REDACTED] и [REDACTED] отишао до другог послодавца у Миријево, чије име не зна, једино му је познато да држи теквандо клуб преко пута куће [REDACTED], како би му у стану одрадили купатило и део зида. Ту су радове завршили око 21,00 час, па су се сва тројица вратили до куће [REDACTED] како би се пресвукли, а након тога су сви заједно отишли у Миријево, у печењару "Жар" да вечерају. Први је из друштва отишао [REDACTED] негде око 23,30 часова, када је он наручио једну порцију кобасица за [REDACTED] да јој понесе, а затим је, заједно са [REDACTED], попио једну флашу пива, трећу по реду, те су из печењаре кренули око 23,45 часова, а то му је познато јер [REDACTED] има задњи аутобус око 23,50 часова, па су растали на једно 5-6 метара од његове капије. Објаснио је да је печењара у којој је те ноћи седео са [REDACTED] и [REDACTED] од његове куће у Лединачкој удаљена око 300 метара и да је, када је кренуо из печењаре, са [REDACTED], ишао пешке, па је ту раздаљину прешао за око 5 минута. Истакао је да је код себе критичне вечери имао ранац који је носио када се вратио кући, а у њему је имао неке папире, документа, лампу коју увек носи са собом, као и ситан алат, чекић, шрафцигер и слично, који му је један од полицајаца који је дошао на лице места, погледао, али му га није одузео, већ је њега, понео са собом када је, након што је однето [REDACTED] тело, отишао са лица места. Након што је оптуженом предочена фотодокументација која је сачињена приликом крим.техничког прегледа лица места, оптужени је навео да је [REDACTED] тело затекао отприлике у положају који је приказан на фотографији број 11 фотодокументације, те да се њена лева рука налазила баш у том положају и да је у том положају и остајала када би је подизао, као и да је [REDACTED] тело било прекривено ћебетом када је затекао и да не може да се изјасни да ли се ћебе померио, када је подигао. Објаснио је да је секиру која је пронађена поред пећи користио и држао на месту где је и пронађена, а да ју је последњи пут користио неколико дана пре критичног догађаја, и то 21.11., када је био празник и када је правио роштил. Након што му предочена метална шипку приказана на фотографијама 5 и 7 фотодокументације која је сачињена по дану, навео је да не зна о којој се шипци се ради, али да је све ствари које су се налазиле у дворишту и око куће и шупе, он доносио, те да је доносио шипке, циви, дрва, гајбе, и да му је све то требало због посла који обавља. Истакао је да је на фотографијама 17 и 18 приказана унутрашњост собе на горњем спрату куће, коју је он користио, те је напоменуо да је у тој соби последњи пут био тог јутра 24.11. јер је претходну ноћ пре него што је отишао на посао, ту преспавао, а да се након критичног догађаја више није пео степеницама на горњи спрат. Такође, је напоменуо да је картонску кутију која је приказана на фотографијама 20, 21 и 22 фотодокументације, видео раније, да ју је он ту донео и оставио, али да му није познато да ли ју је [REDACTED] у међувремену дирала и померала и да ли је њој нешто одатле требало, с обзиром да је у њој стајала гардероба, патике, али да је сигуран да уназад 10 дана гледано од критичног догађаја, испод степеница, није ништа дирао. Надаље је објаснио да је критичне вечери на ногама имао платнене патике, које су од њега и одузете, као и сва гардероба коју је имао на себи, напоменувши да се није презувао, односно да је све време од када је дошао кући, па сутрадан када га је полиција привела, на себи имао исту обућу и исту гардеробу. На питање председника већа, одговорио је да откада је ушао те вечери у објекат и затекао покојну на кревету, ни у једном тренутку није скидао одећу, односно јакну коју је имао на себи и да је све време био обучен како је то приказано на фотографији број 1 фотодокументације која му је предочена (Кт.100-3068/16). Подвукао је да је те ноћи, када је ушао у кући, у тој доњој просторији у којој је затекао [REDACTED] све било уобичајено, осим што је иза пећи било неко посуђе које ту иначе не стоји, као и неке дрвене летве, поред пећи са леве стране и разбацана гардероба са леве стране чим се уђе у кућу поред ормана, који се на фотодокументацији не види, а који се налази у продужетку кревета на коме је било [REDACTED] тело. Даље је навео да је последњи пут, пре критичне ноћи, у тој просторији био претходне вечери и то са [REDACTED] све до 21,00 час, кад је отишао на спрат да спава.

Објаснио је да је [REDACTED] упознао током 2006. године, када је на Аутокоманди изводио радове на крову куће у [REDACTED] и то преко госпође која ми је

била послодавац, а [REDACTED] је у то време живела у изнајмљеној соби, па је пошто су живели у близини и били у свакодневном контакту, почео да се упознаје и дружи [REDACTED], која је радила тако што је одржавала куће код неких жена, па је кад заврши посао у поподневним сатима, негде између 17,00 и 19,00 часова, почела да долази у кућу у којој је живео на Аутокоманди у [REDACTED] која се од куће на којој је радио кров и где је живела [REDACTED] налазила на 500 – 600 метара удаљености, и пили су кафу, помагала му је само да припреми салату, јер му друга помоћ није била потребна, па су убрзо ступили и у интимне односе. Напоменуо је да је био отворен према [REDACTED] и да јој је рекао да не живи са својом супругом, као и да са њом има двоје деце, а [REDACTED] му је причала да је разведена од мужа и да са њим има сина и ћерку који живе у Мислојину, те да су ту правили кућу, као и да је њен бивши супруг радио у фирми, могуће у „Змају“. Убрзо су, пошто су обоје били слободни, почели да живе заједно, те су се са Аутокоманде преселили на Звездару, у ул. [REDACTED] где су живели у кући једног његовог пријатеља који је отишао за Француску, а која је имала негде око 30 квадрата са водом, али без струје, чије је назив касније промењен у [REDACTED], где су живели негде око 4 године, а затим се из тог објекта у [REDACTED], са [REDACTED] преселио у [REDACTED], где су живели око 2 године. Напоменуо је да је у месту Доње Стопање живео са супругом [REDACTED] и да се са њом пре 15 година, због неких несугласица, раставио, али да са њом има нормалне односе, те да је између њих само једанпут била препирка јер је хтела да поведе сина да бере вишње, чему се он противио, па је нервозано повишеним тоном, само вербално насрнуо на супругу, без било каквог физичког контакта, за шта су га комшије пријавиле, па је ишао у полицијску станицу да даје изјаву. Истакао је да је са [REDACTED] и даље формално у браку и да у буквалном смислу речи није напустио породичну заједницу јер се, и по доласку у Београд, стално враћао у Стопање због пољопривредних радова на газдинству и са својом супругом и децом је био у добрим односима. Напоменуо је да је пуних 16 година радио у Будви као предузимач и да је 1987. године први пут дошао у Београд где је учествовао у изградњи куће [REDACTED], а поред грађевинских радова, радио је и на гробљима као каменорезац, те је увек добро зарађивао зависно од посла. Објаснио је да је у Београду најдуже становао на Аутокоманди код једног свог пријатеља [REDACTED] у његовој кући у [REDACTED] улици где је живео око 4 године, током 2005. године и у тој кући је живео још неких годину дана док није упознао [REDACTED]. Објаснио је да је оштећена [REDACTED] раније пила, односно када је он упознао знала је да попије по једну чашицу ракије и чашу пива уз ручак, а када су се преселили на Звездару, на то није обраћао пажњу, али су му познаници скретали пажњу да [REDACTED] пије јер су је затицали како на гробљу лежи у пијаном стању, чак ју је и он два до три пута затицао у таквом стању и водио кући. Напоменуо је да, док су живели у улици [REDACTED], није примећивао да је пијана, деловала му је нормално, а од продавца из оближњих радњи је сазнао да [REDACTED] купује вотку и шљивовачу ракију, јер су му се често жалили да им је остала дужна за неплаћено пиће, па је био у ситуацији да моли продавачице да јој више не продају пиће. Када су се преселили у [REDACTED] улицу, напоменуо је да је [REDACTED] почела драстично, без мере да пије, притом се није више ни крила, већ је отворено и пред њим пила, док је он више пута покушао са њом да разговара везано за њено прекомерно конзумирање алкохола, говорио јој је „Крајње је време да се опасуљиш, треба живети и радити“, али му је она тада одговарала „То је мој проблем, ја хоћу да пијем, пусти ме, ја нећу да купујем лекове, ја хоћу да пијем“. Међутим, истакао је да се нису свађали око пића, већ да је он само покушавао да је одврати од пића, а пошто она то није хтела, последњих 6 до 7 месеци [REDACTED] више јој није остављао новац јер га је она трошила на пиће. Истакао је да је могао да прекине такав живот са њом, али да је био превише окупиран својим послом тако да је ипак није напустио, а и кућа му је била близу гробља и локација на којима је радио. На питање браниоца оптужени је одговорио да свој мобилни телефон није дирао, да је време на сату било подешено тачно и како је било подешено тада остало је и после тога.

Међутим, у одбрани датој у истрази оптужени је навео да је патролу полиције са сведоком [REDACTED] срео чим су се нашли, односно на путу до куће, а пре него што су заједно ушли у кућу у којој је била покојна оштећена, а не после, па након што му је

предочена ова разлика у одбани навео је да мисли да је у истази испричао исто као и главном претресу.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да је бивши супруг оштећене сада покојне [REDACTED] са којом је закључио брак [REDACTED] године из кога је добио двоје деце али је истакао да је [REDACTED] брачну заједницу напустила у марту [REDACTED] године и да од тада са њом нема никакав контакт, те да је брак формално и разведен пресудом Општинског суда у Обреновцу П.бр.729/02 од 04.10.2004. године. Истакао је да нема никаквих непосредних сазнања везано за догађаја од 24./25.11.2016. године, те да не познаје оптуженог Љубисављевић Драгана.

Сведок [REDACTED], син покојне [REDACTED] је у свом исказу навео да нема непосредних сазнања везано за критичан догађај, те да од 2000./2001. године са својом мајком [REDACTED] нема никакав контакт, ни лични, нити телефонски, нити је од било ког другог лица знао где се она налази и шта се са њом дешава. Објаснио је да је имао око 13-14 година када је његова мајка [REDACTED] напустила породичну заједницу и од тада се више није јављала нити се распитивала о њему, о његовој сестри, ни о оцу, те да је њега и његову сестру подигао искључиво њихов отац. Даље је објаснио да је од кућних пријатеља из Мислођина сазнао да је његова мајка почела да иде странпутицом, односно да се приклонила сектама, Јеховиним сведоцима и да је почела да пије алкохол, али за овакве приче није пронашао никакве доказе. Истакао је да памти своју мајку и да је често виђао у пијаном стању, у ком је знала да малтретира његову сестру која је тада имала око 4 – 5 година, те се сећа њених честих напада у тако алкохолисаном стању на његовог оца, који је покушавао да их избегне. Даље је навео да је његова супруга пре 3 – 4 месеца ступила у контакт са двојицом браће од мајке, који живе у Македонији, један на породичном имању у Табановцима и зове се [REDACTED], док је други ујак у Куманову, [REDACTED], те је она на тај начин покушала да дође до информације где му се налази мајка, односно да ли њена браћа имају било какве вести о њој, па је од њих сазнао да му је мајка преминула. Истакао је имовинско правни захтев, али га није определио.

Исказе сведока [REDACTED] и оштећеног [REDACTED] суд је у потпуности прихватио оценивши их као искрене и јасне, имајући притом у виду да наведени сведоци немају непосредна сазнања у вези критичног догађаја.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да нема никаквих непосредних сазнања у вези са догађајем од 24/25.11.2016. године када је преминула [REDACTED]. Навео је да оптуженог Љубисављевић Драгана познаје уназад две године, да га је упознао у клубу пензионера на Звездари, али да се са њим није интензивно дружио, већ га је само знао из виђења, те да је заједно њим почео да ради на адаптацији и реновирању куће код [REDACTED], ул. [REDACTED], као и да га је, кад је [REDACTED], тражио раднике за градилиште, довео управо оптужени Љубисављевић Драган, као и још једног радника, [REDACTED] који је дошао нешто касније, па је заједно са оптуженим Љубисављевићем отпочео са радовима дана 29.08.2016. године. Објаснио је да је дана 24.11.2016. године на посао дошао уобичајено, око 07,00 часова, као и [REDACTED] и оптужени Љубисављевић Драган, те су се на послу задржали до 17,00 часова, а након завршетка посла отишли су до једног стана у Миријеву, где су радили купатило и део зида, али није могао да се изјасни како се зове власник стана код кога су обављали послове. Даље је навео да су се на том послу задржали до 21,00 час и онда се вратили до [REDACTED] куће, како би се пресукли, а затим су сви заједно отишли у печењару у Миријеву да нешто поједу, у којој су се задржали до 23,40 – 23,45 часова, када су се растали, те је свако кренуо својој кући. Напоменуо је да се са оптуженим Љубисављевић Драганом разишао код куће у којој живи у [REDACTED] тачније видео га је како је кренуо ка свом дворишту, али није видео да је у њега ушао, јер се окренуо и пошао у правцу аутобуса број 65, како би се превезао до своје куће у [REDACTED] у којој је ушао у 00,00 часова. Објаснио је да је заједно са оптуженим од печењаре у којој су били заједно до објекта, односно дворишта где је

оптужени живео ишли пешке и да је то трајало око 15 -20 минута, с тим да се није могао прецизно изјаснити у којој улици се налази печењара "Жар", осим да се налази код Миријевског булевара. Истакао је да је стигао на последњи аутобус на који је журио и својој кући је стигао око поноћи. Након што му је предочен навод одбране оптуженог да је печењара удаљена од куће у [REDACTED] око 300 метара и да су њих двојица ту раздаљину прешли за пет минута, навео је да мисли да су је прелазили дуже, напоменувши да је њему од места где се растао са оптуженим у улици [REDACTED] до аутобуског стајалишта на коме је сачекао последњи аутобус, било потребно око 10-так минута пешке и да се та станица налази код Новог гробља у улици [REDACTED]. Даље је навео да је наредног дана, тачније у петак 25.11.2016. године на посао дошао око 07,00 часова и да је у објекту већ затекао Љубисављевић Драгана и [REDACTED], те је, док се пресвлачио у радио одело видео да оптужени Љубисављевић седи за столом и прича са [REDACTED] приметио је да оптужени Љубисављевић Драган плаче, али га ништа није питао јер је разговарао са [REDACTED] и није хтео да прекида разговор. Потом му је оптужени Љубисављевић Драган у једном тренутку, док је још увек седео за столом, рекао: „Баба ми је умрла“, међутим, он му на то буквално ништа није одговорио већ је само ћутао. Након тога је одмах кренуо да ради, а у међувремену је дошао и [REDACTED], док је Љубисављевић Драган седео још мало, а после тога је негде око 09,00 часова, отишао. Објаснио је да му је оптужени Љубисављевић Драган, кога је иначе звао [REDACTED], причао да живи са невенчаном супругом, коју је звао [REDACTED], међутим ту жену, никада није видео, нити је било када ишао у објекат где су они заједно живели. Даље је навео да му је [REDACTED] причао да његова супруга, односно [REDACTED] ради по гробљима тако што пере и чисти споменике и да она из првог брака има ћерку и сина, као и троје унучади, те да је то све што му је оптужени причао јер је он у принципу био затворен и није причао о свом приватном животу, али је из краја чуо да је [REDACTED] волела да попије, међутим, није му било познато шта је конкретно пила, док је [REDACTED] претежно пио пиво, а знао је да попије и ракију.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да је оптуженог Љубисављевић Драгана упознао годину дана пре критичног догађаја тако што је са њим пио пиво испред једне продавнице у ул. [REDACTED] на Звездари, те да нема никаквих непосредних сазнања у вези са догађајем од 24/25.11.2016. године, када је преминула [REDACTED], те да му је из прича оптуженог познато да живи са ванбрачном супругом коју је звао [REDACTED], али је никада није упознао нити је икада био код њега кући, односно у објекту у коме живи. Објаснио се са оптуженим мало боље упознао када су почели да раде заједно на извођењу радова на кући [REDACTED], те да је у четвртак 24.11.2016. године заједно са оптуженим уобичајено радио на адаптацији куће [REDACTED] у Миријеву од 07,00 до 17,00 часова, а након тога заједно са оптуженим Љубисављевић Драганом и [REDACTED] отишао код газде [REDACTED], где је обављао радове у купатилу и где су један зид преглетовали бавалитом, код кога су посао завршили негде око 21,15 часова и онда су се сва тројица аутобусом упутили до кафане „Жар“ у ул. [REDACTED], код фудбалског стадиона ОФК Београд, где су вечерали и попили по неколико флаша пива, и где се задржао све до 23,20 часова кад је кренуо кући, док су оптужени Љубисављевић Драган и [REDACTED] остали. Даље је навео да је у петак 25.11.2016. године у кућу [REDACTED] дошао око 07,15 – 07,20 часова, и у њој затекао [REDACTED] и [REDACTED], као и оптуженог Љубисављевић Драгана, том приликом су седели за столом и пили кафу и тада је чуо да оптужени Љубисављевић Драган прича о својој невенчаној супрузи, односно [REDACTED], рекао је да је претходну ноћ по доласку у своју кућу, затекао [REDACTED] мртву, да је пилнуо по рамену, али да је видео крв на кревету, по њеним грудима, као да се искашљавала. Касније, тог дана, негде око 10,00 часова, у објекат су дошла тројица инспектора у цивилу и тражили су оптуженог Љубисављевић Драгана, али је он негде око 09,00 часова отишао са градилишта у њему непознатом правцу. Од тог дана оптуженог Љубисављевић Драгана није више ни чуо телефоном нити видео. Напоменуо је да је оптужени тог 24.11.2016. године на себи имао обучену јакну и фармерке, на ногама је имао ципеле, али да на то није обраћао посебну пажњу, те да је могуће да је на ногама имао и патике.

Суд је у потпуности прихватио исказе сведока [REDACTED] и [REDACTED] оценивши их као искрене, јасне, детаљне и у битним елементима међусобно сагласне.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да нема непосредних сазнања у вези критичног догађаја када је преминула [REDACTED] и да оптуженог Љубисављевић Драгана познаје уназад пар година из виђења, али да га је последњих годину ипо до две, ретко виђао, те да га је оптужени критичног дана, негде после 24 часа, позвао на његов телефон [REDACTED] и буквално му преко телефона рекао „Дођи да ми помогнеш, везано је за моју бабу“, био је веома узнемирен и деловао је да је у великом проблему, збуњен и у шоку, али му том приликом није ништа одређено рекао, притом су му речи биле неповезане и то је био веома кратак разговор у ком су се договорили, односно оптужени је од њега тражио да дође и да се нађу око [REDACTED] улице, испод Северног Булевара, па је он одмах кренуо у том правцу, пешице. Подвукао је да те вечери, односно ноћи он није знао оптуженог, већ да је оптужени звао њега, али се није могао изјаснити да ли је оптуженог звао претходно тог дана и да мисли да није, те да га је он први позвао телефоном и од њега затражио да дође. Даље је објаснио да је до наведеног места дошао после 15 - 20 минута, јер је једним делом ишао аутобусом, те да га је на договореном месту, оптужени чекао, па су заједно отишли до објекта где је он живео. Потом су заједно ушли у објекат и то први оптужени, с тим да је он остао да стоји непосредно поред улазних врата, те је том приликом видео да на душеку, на стомаку, окренута главом ка зиду лежи жена, поред душека је учео једну флашу, а кад се осврнуо околу, изгледало му је као да у том простору живи стока, све је било поразбијано, па како је био потпуни мрак, путем мобилног телефона је колико – толико осветлио простор са улазних врата. Потом је оптужени пришао жени јер му је рекао да погледа и провери да ли је жива и да ли дише, те да покуша да је окрене на страну, па је оптужени покушао да је окрене и да је стави на страну, али је она била скамењена, након чега је изашао јер се уплашио и чак је оптуженог упитао: „Шта си ово урадио, зашто си ме позвао у овај проблем и у чему ја у овоме да суделујем“, али му оптужени није одговорио, био је сав збуњен и у шоку. Описао је да је оптужени, кад су ушли у кућу, руком ухватио оштећену за раме и покушао да је окрене и да је подигне, те да је одигао горњи део њеног тела од душека, али се није могао прецизно изјаснити да ли ју је ухватио са обе руке или са једном нити да ли је све време стајао ослоњен ногама на земљу, те да је све то трајало кратко, као и да мисли да оптужени није прислањао тело оштећене на себе када је одигао и да уопште није успео да оштећену окрене на бок, већ да је то само покушао. Након тога је из куће оптуженог кренуо ка својој кући у намери да позове полицију, јер је био у шоку и није знао о чему се ради, те је стицајем околности успут ка својој кући видео полицајце који су вршили рутинску контролу неког возила, па им је пришао, притом је оптужени све време био иза њега јер је ваљда кренуо за њим, па је пришао једном полицајцу који је био слободан и стајао поред возила, и рекао му да имају смртни случај, да је жена нађена мртва и питао како да поступи, те им је он рекао да они нису надлежни и да зову СУП у 29. новембру. Напоменуо да је његов телефон остао на пуњењу код куће и да је критичном приликом када га је Љубисављевић позвао, понео свој други број [REDACTED] али на том броју, није имао кредита, те преко тог телефона није био у могућности да позове службу „92“, па је оптужени позвао полицију и то након њиховог сусрета са патролом саобраћајне полиције, у тренутку кад су кренули да се враћају ка кући оптуженог, негде када су били на Северном булевару, а након тога је чекао полицију, још можда 15-20 минута, па је отишао кући, и у том моменту полиција још увек није дошла, те је оптуженом Љубисављевићу рекао да га позове уколико буде било потребно да се врати. Објаснио је да је од момента када га је оптужени позвао до момента када се вратио кући прошло отприлике сат – сат ипо времена, с тим да се није могао изјаснити да ли је толико времена провео са оптуженим или је толико времена прошло од када га је позвао телефоном, па док се вратио кући. Навео је даље да га је следећег дана, у петак 25.11.2016. године, негде око 07,00 часова, ујутру, оптужени позвао и разговор започео са питањем зашто га је оставио самог претходно вече, нашта му се он извинио и рекао да је морао да иде, питао га је шта је урадио и он му је том приликом одговорио да су полицајци затворили објекат, да он више не може да буде у том објекту и тада му је понудио помоћ, али

му је оптужени одговорио да ће му се јавити и да се тренутно налази код неког колеге. Након тог разговора са оптуженим се више није чуо ни видео.

У исказу датом у истрази сведок је навео да му није познато да ли је оптужени и у ком тренутку са свог мобилног телефона позвао полицију, те да се, кад је кренуо ка кући, са оптуженим задржао на месту где су разговарали са полицајцима које су срели. Након што је сведоку предочена разлика у његовом исказу, те навод из истраге да не зна да ли је оптужени и у ком тренутку преко свог мобилног телефона позвао полицију, док је на главном претресу навео да су били у Северном булевару када је оптужени позвао полицију, сведок је одговорио да се стварно не може сетити, али да му се чини да је то било у Северном булевару, те да мисли да су, док су чекали полицију, били негде у [REDACTED] улици и да за то време оптуженог није звао полицајац на мобилни телефон, те да му је познато да су му полицајци само рекли да остане ту и да ће они доћи. Напоменуо је да се поново вратио са оптуженим у правцу објекта иако је претходно већ скоро стигао до куће јер је мислио да је потребно да буде ту са њим, а на питање зашто то није навео у исказу датом у истрази, истакао је да је и тада испричао све о критичном догађају и да мисли да је и то споменуо.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да је запослен као радник обезбеђења у приватној фирми „Добергард“, чије се седиште налази у Миријеви у улици [REDACTED], која се бави обезбеђењем објеката и других фирми у виду физичко-техничког обезбеђења, а да је критичне вечери у ноћи између 24 и 25. 11., као и уназад две године, обављао дужност на објекту ЈКП „Београдски водовод и канализација“, који се зове „Пионир“ и то на месту, где се налази капија број 2, на адреси Северни булевар број 3, те да је те вечери, негде око 18,30 часова, дошао на посао. Даље је навео да се за време радног времена налази у кућици површине око 3-4 м² из које се делимично види објекат који је користио оптужени, односно тај објекат се види кроз стакло из кућице, али не добро, с обзиром да се налази на удаљености, а да између њих постоји растиње. Објаснио је да је растојање између његовог радног места и објекта оптуженог негде између 70 до 80 метара и да их раздваја једино жичана ограда која је обрасла жбуњем. Истакао је да од тренутка кад је дошао у смену, па до доласка полиције, није све време био у кућици, већ је излазио јер му је у опису посла да обилази терен, али да је све време био негде у близини, с тим да није могао да определи у којим периодима је тачно био у кућици, а у којима ван ње, а да је када је рекао да је био у близини, то уствари значило да је био у кругу од око 25 - 30 метара од објекта. Напоменуо је да се у периоду од пола 12 до пола 1 удаљавао од кућице те одлазио у обилазак, у ком је био у периоду од поноћи, па до пола 1. Истакао је да до доласка полиције, није приметно било кога да улази – излази из објекта, нити је чуо гласове да допиру из правца објекта који је користио оптужени. Објаснио је да је скоро сваког дана или ноћи док је био у смени, могао да чује да из ове куће, где су становали мушкарац и жена, долазе гласови, тачније, радило се о вици и могао је да чује различите погрдне речи и псовке, те да су оне биле изговоране и мушким и женским гласом, односно да су се међусобно псовали. Напоменуо је да негде око 02,00 часа, што зна јер је гледао на сат, из своје кућице приметно два до три полицијска аутомобила и неколико полицајаца који су изашли из овог возила, најпре су стајали, а потом су са батеријама отишли у објекат – кућицу, у којој су живели мушкарац и жена, убрзо је приметно да је дошао полицијски цип плаво - беле боје са натписом „полиција“, из кога је изашао један човек у цивилу и још пар униформисаних полицајаца. На главном претресу је је додао да је, када је опазио прве полицајце, можда било и 02:05 или 02:10, да не може прецизно да је изјасни, али да је отприлике било то неко време, као и да је прво дошло неколико полицајаца а да се затим скупила читава екипа. Даље је навео да за време док су полицајци били у објекту, није излазио из своје кућице, јер не сме да напушта своје радно место, осим када обилази терен и тада се удаљава од кућице 25 - 30 метара и за то време, док је ван објекта, не види објекат који је користио оптужени, тачније види га на удаљености од око 15 метара, а затим мора да обиђе око другог објекта који се налази у оквиру водовода, тако да његов обилазак траје можда око 15 - 20 минута.

Исказ сведока [REDACTED] суд је прихватио, ценећи при том да сведок

критичне ноћи није опазио ниједну чињеницу релевантну за утврђивање чињеничног стања, те да се, иако је у исказу датом у истрази рекао да је погледао на сат када је на лице места дошла полиција, о том времену изјаснио оквирно, наводећи да је било негде око 02,00 часа, да не може прецизно да се изјасни, да је можда било и 02:05 или 02:10, али да је отприлике било то неко време, као и да је прво дошло неколико полицајаца, а да се затим скупила читава екипа, због чега је и у овом делу исказ именованог сведока био без значаја за одлуку суда.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да нема непосредних сазнања у вези критичног догађаја, те да оптуженог познаје уназад пет година и то као вредног радника који се разуме у обављање грађевинских радова тако да га је повремено ангажовао ради извођења истих као што су зидање, малтерисање и остали радови по потреби, па га је у ту сврху, заједно са [REDACTED] и [REDACTED], ангажовао на извођењу радова на реновирању куће [REDACTED] у Миријеvu. Објаснио је да му је познато да оптужени живи у објекту на два нивоа где нема струје ни воде, а који се налази на Звездари, у близини студентског града Патрис Лумумба, али да у том објекту никада није био. Даље је навео да му је оптужени Љубисављевић Душан рекао да у том објекту живи са невенчаном супругом коју је звао [REDACTED], за коју му је било познато да ради по гробљима, где чисти споменике и мења цвеће, али да њу никада није упознао нити јој зна име и презиме. Истакао је да му није познато колико дуго са њом живи, али да мисли да је, од кад га зна, све време са њом, те да са њом нема деце, али да децу има из претходног брака, и то ћерку у Барајеву и сина у Лесковцу, као и да има унучади. Објаснио је да је дана 24.11.2016.године, у четвртак, дошао у кућу [REDACTED] коју су реновирани, као и обично између 06,30 и 06,45 часова, а после њега су дошли [REDACTED] онда и оптужени, а последњи је дошао [REDACTED], који су дошли око 07,00 часова. Тог дана су сви радили до 17,00 часова, а он је изашао из куће око 17,10 часова, док су њих тројица остали да се пресвуку, тако да су остали после њега. Даље је навео да је накнадно сазнао да оптужени није директно из куће [REDACTED], где је радио заједно са [REDACTED] и [REDACTED], отишао на Богославију да једу, већ да су отишли у теквондо клуб, који се налази преко пута куће [REDACTED], да тамо раде, и да је то сазнао накнадно јер су се они у првом тренутку плашили да му кажу јер су неке предмете са градилишта из куће [REDACTED] користили за рад у клубу, па нису смели да му пријаве, као и да о томе да је оптужени са [REDACTED] и [REDACTED] био у теквондо клубу, није имао непосредних сазнања већ су му то накнадно рекли [REDACTED] и [REDACTED], а у разговору потврдио и власник тог клуба. Дана 25.11.2016.године, у петак, дошао је уобичајно у кућу [REDACTED] и тамо је већ затекао оптуженог како седи у дневном боравку и пије кафу, питао га је како је он то први дошао на посао и кренуо да себи скува кафу, није ништа одговорио, а када га је погледао, видео је да плаче. Потом га је питао шта се десило, али му није одмах одговорио већ после пет секунди му је саопштио да је остао без [REDACTED]. Одмах га је пресекао са питањем шта се десило и он му је одговорио да је по завршетку радова са [REDACTED] и [REDACTED] отишао на Богословију да свако купи себи нешто за вечеру и ту се задржали док се нису испекле кобасице, након чега је отишао кући и затекао [REDACTED] како лежи на кревету, позвао је два пута да устане али се она није одазивала, након чега ју је ухватио за раме и окренуо ка себи и у том тренутку је видео крв на јастуку, рекао му је да се уплашио и да је изашао из објекта и ван њега позвао полицију. Такође, му је том приликом саопштио да му је било чудно што је [REDACTED] била обучена у одело које не облачи свакодневно него само кад некуда иде, те да је по доласку полиције био испред објекта све време док је полиција вршила увиђај, а да га је, по завршетку истог, неки инспектор довезао колима до куће [REDACTED] јер није желео било кога да буди. Истакао је да је овај разговор трајао око пола сата и док му је све наведено причао, није све време плакао, али се заплакивао и престајао, тако да је имао утисак да му није свеједно. Објаснио је да је оптужени тог дана на себи имао исту гардаробу коју је носио и претходног, као и сваког дана, односно црну јакну тзв.шушкавац, а испод јакне дуксерицу тамне боје и прелук, док је на ногама имао тамне панталоне, а од обуће патике. Истакао је да на његовој гардароби није уочио трагове крви, блата, нити је на његовој глави и врату уочио било какве огреботине или свежије ране. Једино је на прсту десне руке имао фластер, али му је то повреда са градилишта од пре 6-7 дана, у питању је

била повреда палца коју је задобио када је радио штемовање бетона и она је крварила. Објаснио је да је био присутан када је оптужени задобио повреду на градилишту и да је може описати као јачу огуљотину коже, коју су на градилишту испрали алкохолом и у вези ње није ишао код лекара. Даље је објаснио да је дана 25.11.2016. године оптужени отишао са градилишта, рекавши да мора да иде да се јави у полицијску станицу у Милана Ракића, те му је, када га је позвао око 10,40 часова рекао да је све у реду, да би га око 15,00 часова тражили инспектори, наводећи да им се он не јавља на телефон, па га је позвао и он му је рекао да је у клубу пензионера на Звездари, где су га инспектори касније и нашли.

Сведок [REDACTED], кћерка оптуженог Љубисављевић Драгана, је у свом исказу навела да нема непосредних сазнања у вези са догађајем од 24./25.11.2016. године када је преминула [REDACTED], те је објаснила да су њени родитељи растављени још од 2003. године, односно да су престали да живе у брачној заједници и да је због несугласица у браку, њен отац напустио кућу у којој је живео са мајком у Доњем Стопању код Лесковца и дошао у Београд. Даље је навела да се 2004. године, заједно са супругом, преселила за Београд и да се од тог момента редовно виђала са својим оцем, који ју је, отприлике током 2006. године, када је живео на Аутокоманди у кући пријатеља [REDACTED], упознао са [REDACTED]. Накнадно јој је отац саопштио да са [REDACTED] живи у заједници, што је она и претпоставила, па му је рекла да њу не може да прихвати као своју мајку нити да са њом жели да има било какав контакт, а да ни не жели да се оцу меша у његов приватни живот, што је он и прихватио, тако да је од тада он долазио искључиво код њих, те се тако контакт њега са њом и њеном породицом наставио. Напоменула је да не зна тачно када се њен отац преселио у објекат у [REDACTED], али да јој је познато да је на Аутокоманди живео 2-3 године. Даље је навела да се са оцем последњи пут видела када је био код њих у посети, у недељу 06.11.2016. године, којом приликом је и ноћи код њих, тако да је отишао у понедељак 07.11.2016. године рано ујутру, а у међувремену се са њим чула телефоном неколико пута, али не и 24.11.2016. године. Дана 25.11.2016. године, тачније у петак у јутарњим часовима негде око 07,00-07,45 часова позвао ју је оптужени на мобилни телефон и питао да ли може да разговара, али пошто је морала да прима неку робу, рекла му је да ће да га позове касније, те га је позвала у 09,30 часова и питала где је, а он јој је рекао да је код [REDACTED], при чему је мислио на једног мушкарца из краја који држи кафану, али кога она не познаје, а по његовом гласу је осетила да нешто није у реду и тада јој је отац рекао да није на градилишту, а када га је питала због чега, да ли је прехлађен, он јој је одговорио да није, али да је претходно вече затекао [REDACTED] како је иначе звао [REDACTED] мртву у кући у којој су живели. Том приликом јој је испричао да је претходно вече понео неку храну са собом за кућу али да је, када је дошао у кућу, затекао [REDACTED] како лежи у кревету, па је мислио да је попила и заспала, али када јој је пришао и подигао, видео је на јастуку крв, те да мисли да је имала излив крви. У том разговору јој је рекао да му је инспектор рекао да мора да буде у близини и да нема где да буде, па га је позвала да дође код њих и преслава, а он јој је одговорио да ће размислити о томе, односно да ће видети након што буде видео са инспектором. Од тог разговора оца више није чула нити видела. Напоменула је да оца у том разговору јесте питала да ли он има неке везе са [REDACTED] смрћу, али није знала да каже, како га је тачно питала, мислила је да су претходно попили и да су се одгуривали, али јој је отац одговорио да нема везе са тиме и да он мисли да је највероватније у питању излив крви на мозак. Одмах је контактирала свог супруга [REDACTED] и пренела му садржину разговора са оцем и он се касије тог дана са оцем видео у граду. Истакла је да нема сазнања о томе да ли су њен отац и [REDACTED] имали било какве неспоразуме и конфликте, те је од супруга чула да је [REDACTED] конзумирала алкохол, а да у почетку није пила толико, колико је касније пила, а да њен отац јесте пио, али да по њеном мишљењу није био неки зависник.

Сведок [REDACTED], зет оптуженог Љубисављевић Драгана је у свом исказу навео да нема никаквих непосредних сазнања у вези догађаја од 24./25.11.2016. године поводом смрти [REDACTED], те је навео да је његов таст – оптужени Љубисављевић Драган у Београд дошао 2003. године из места Доње Стопање, када се развео од супруге [REDACTED] и да је у Београду живео на различитим местима, често мењајући

објекте становања, те је најдуже становао на аутокоманди, у кући једног његовог друга [REDACTED], а после тога је мењао локације и до места у [REDACTED] променио је још неколико објеката у близини Новог гробља. Напоменуо је да он никада није био у том објекту код ЈКП „Београдски водовод и канализација“ на Звездари, где је живео оптужени те да га је само пар пута довозио својим аутом до куће, а да је 5 – 6 месеци пре критичног догађаја био испред његове куће, у дворишту како би му помогао да из дворишта изнесе једна врата која су требали да однесу код њега у Барајево. Напоменуо је да му није познато да ли је оптужени био у емотивној вези са неком особом по доласку у Београд, али да му је 2008. године дошао у посету у болницу са женом коју му је представио као [REDACTED], а са њом је тада и почео да живи на аутокоманди. Објаснио је да је [REDACTED] видео 10-15 пута и да је то било у периоду до пре годину дана, када је одлазио код оптуженог у објект у коме је са [REDACTED] живео пре [REDACTED], и да се радило о импровизованој просторији која се налазила у дворишту једне зграде близу главне капије Новог гробља у улици [REDACTED], а у ком су живели до рушења тог објекта и одатле су се преселили у Лединачку улицу. Описао је да је у почетку његова комуникација са [REDACTED] била нормална, да су причали о уобичајеним стварима, чак су се и шалили, али ју је протеком времена често виђао у пијаном стању, тако да са њом више није могао да комуницира, јер је она била видно пијана, а када је остајао насамо са Драганом, причао му је да [REDACTED] учестало пије и да не зна шта ће да ради, односно дословце да не зна шта ће са [REDACTED], рекао му је да је звао њеног сина, да га упозна са стањем његове мајке, али да му је син одговорио да га то не занима. Даље је објаснио да код њих није остајао дуже да би могао да види да ли су се њих двоје свађали. Напоменуо је да је материјално помагао Драгана, да је једно два пута видео када је [REDACTED] у пијаном стању приговарала Драгану и нападала га вербално највише протестујући што немају новац, али није видео да су се свађали нити тукли, те да се сећа да је пре једно месец дана видео да је оптужени имао повреду на оку, била му је крвава беоњача, али је више била приметна огреботина и тада му је рекао да се оклизнуо испред куће и да је пао. Истакао је да реално не зна како је Драган живео са [REDACTED] и какав је њихов однос био, али да зна да је Драган имао муку због њиховог односа. Објаснио је да под тим мисли на њен проблем са алкохолом, али је истакао да нема непосредних сазнања о томе да је [REDACTED] у стању алкохолисаности падала и задобијала повреде, већ је то чуо од многобројних Драганових пријатеља који су у таквом стању виђали, па је као пример навео случај од пре месец дана када је после митровачких задушница 05.11. [REDACTED] пала на гробљу, због чега је један човек који се зове Драган, а који ради на гробљу, јавно оптуженом да се повредила. Навео је да оптуженог није видео у четвртак 24.11.2016. године, те да је у петак 25.11.2016. године, док се налазио на послу, видео пропуштен позив од своје супруге и поруку да јој се јави, а када се са њом чуо, она му је рекла да позове оптуженог, да му је „баба“ умрла и да му је запечаћена кућа тако да нема где да спава, те да треба да дође код њих односно да је потребно да га он доведе после посла. Након тог разговора позвао је оптуженог и питао га да ли је добро, а он му је одговорио да је добро и договорили су се да после посла дође по њега колима и доведе га код њих кући. Када је завршио посао, позвао је оптуженог телефоном, а он му рекао да је у клубу пензионера, а кад је дошао, затекао га је у друштву са још неколико мушкараца, био је под гасом и чуо је да су причали о [REDACTED] смрти, али се није много укључивао у тај њихов разговор, а када је питао оптуженог о чему се ради, рекао му је да је затекао [REDACTED] да је имала крви на себи и да је приметио да су ствари испретуране, односно да нису на свом месту и помињао је неку хаљину коју је она обукла, а коју иначе не облачи свакодневно, већ у неким приликама. У тренутку када је ушао у возило, наишао је аутомобил из кога су изашла тројица мушкараца који су ушли у клуб и убрзо изашли са оптуженим, па је схватио да су полицајци, те им је пришао и представио се, а они су му рекли да су полицајци и да треба да оду у станицу да обаве разговор са оптуженим, па је кренуо за њима, својим возилом. У градском СУП-у су оптуженом преузели гардеробу и од њега тражили да му обезбеди нову пресвлаку, што је он и учинио, а након тога су му саопштили да ће оптужени бити задржан у полицији.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да нема никаквих непосредних сазнања у вези са критичним догађајем када је преминула [REDACTED] те да је

оптуженог Љубисављевић Драгана упознао када је, након што се 2010. године пензионисао, почео чисто из досаде да свраћа код чесме на улазу у Ново гробље, где су се окупљали покојни [REDACTED] каменорезац, оптужени и један његов комшија Остоја и где су се дружили. Приликом тих дружења су му понудили да ради као помоћник и настави каменорезачке послове, као и фарбање слова, куцање слова и полирање споменика на гробљу, што је прихватио, јер није знао шта ће да ради као пензионер, јер је имао вишак слободног времена. Објаснио је да у почетку није знао супругу оптуженог, али да му је било познато да је то био његов други брак и да из претходног брака има сина и ћерку, али да са садашњом супругом нема деце. Такође, му је било познато да је са супругом, коју је он звао [REDACTED], најпре живео у ул. [REDACTED] или [REDACTED] те да су, када су срушили тај стан јер се радило о бесправно сазидавом објекту, они нашли нови објекат, напуштenu кућу која се налази на пољани између [REDACTED] улице и стадиона ОФК Београд, која је била без струје и воде. Напоменуо је да су и оптужени и његова покојна супруга волели да попију, те да је она радила на одржавању споменика на гробљу, а да му је познато да је на парастосима волела да попије, те ју је тако једно вече, кад је након завршеног посла кренуо ка аутобуском стајалишту, које се налази у Северном булевару, преко пута улаза у Ново гробље, затекао испод дрвене клупе како лежи такорећи „мортус пијана“. Даље је навео да је оптужени свраћао у пензионерски клуб који се налази у улици [REDACTED] где је са друштвом волео да попије, те да је био мало гласнији, али код њега није примерио никакву агресију.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да нема никаквих непосредних сазнања у вези са критичним догађајем, да оптуженог Љубисављевић Драгана познаје уназад 10 година, колико и [REDACTED], али да се са оптуженим често виђао у крају и то испред оближње продавнице или на другом месту, као на пример на гробљу, где попију пиће. Истакао је да је оптужени пио, као и [REDACTED] те да су најпре становали у улици [REDACTED] док нису били избачени из куће која је срушена, након чега су се преселили на наведену адресу, али њему није познато да ли су наставили да живе заједно или не, јер је [REDACTED] стално била испред продавнице и пила са друштвом, знала је да напије толико да у таквом стању оде иза продавнице, седне на бетон и наслоњена леђима на зид настави да пије, а никада их није виђао заједно. Даље је навео да је почетком септембра када је био испред продавнице, чуо туп ударац и када се окренуо видео је да је [REDACTED] пала директно на асфалт и остала у том положају, покушала је да се придигне, међутим, била је ошамућена, па се вратила у исти положај, али му није познато шта се са њом после десило. Када је непосредно после [REDACTED] пада у разговору то поменуо свом пријатељу [REDACTED] он му је рекао да је и од других људи чуо да је [REDACTED] падала на гробљу и ударала главом, [REDACTED] му није рекао који су то људи, али се сећа да му је помињао хитну помоћ.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да нема непосредних сазнања у вези са критичним догађајем када је преминула [REDACTED] те да оптуженог, као и [REDACTED] познаје 10 година, односно да је оптуженог и [REDACTED] упознао током 2007. године када су се доселили у улици [REDACTED] где су били четири куће од његове и живели у кући код [REDACTED] која је у међувремену преминула, али су они наставили да живе у тој кући за време док је баба боравила у дому. Након што су се иселили из [REDACTED] уселили су се у кућу у улици [REDACTED] код [REDACTED] али је та кућа срушена. Даље је објаснио да је оптужени радио различите послове на гробљу и да је радио и приватно, зидање, малтерисање, кречење и друго, док је [REDACTED] радила на гробљу, тако што је одржавала гробове, док је он у то време радио у цвећари на гробљу, па су се тако и упознали. Даље је навео да су добро функционисали, од како их познаје, те да су обоје волели да попију алкохол и да их је виђао обоје прилично пијане. Додао је да су у вези [REDACTED] г опijaња, радници обезбеђења са Новог гробља, 7-8 пута звали службу Хитне помоћи јер је она под утицајем алкохола падала, па су из Хитне помоћ долазили на гробље, пружали јој прву помоћ, а више пута су је и водили возилом до болнице, па пуштали након указане помоћи. Током октобра и новембра месеца [REDACTED] је виђао са видним повредама, имала је

повређену руку, носила zavoj, imala je otok na oku, ali nije mogao da uочи o kakvoj se povреди radi. Takođe, je naveo da se optuženi nije žalio o tome kako живи sa [REDACTED], ali je znao da se požali na [REDACTED] piјанство, причао je da je из продавнице uzimala alkohol na почек, koji je он накнадно плаћао. Надаље je naveo da optuženog nije видео 24.11.2016. године, али да je био са њим у друштву дана 25.11.2016. године када je у клубу пензионера ухапшен, објаснивши да je optuženi већ био у клубу кад je он, негде око 15,00-16,00 часова, дошао, седео je за столом и тада му je рекао буквално речима „нема ми бабе“, а након тога „умрла je“ и почео je да плаче. Том приликом му je рекао да je затекао своју бабу укочену са уздигнутим рукама које су такође биле укочене, да je дрмао и установио да je мртва, а након тога су у клуб наишли полицијски службеници и одвели optuženog са собом. Напоменуо je да нема непосредна сазнања о томе да ли се [REDACTED] приликом падова на гробљу и повређивала, али да мисли да највероватније јесте. Даље je напоменуо да je optužени увек био коректан према њему, као и према [REDACTED] и да га никада nije видео да je агресиван према било ком лицу, али да je волео да се понекад дере у кафани, међутим, никада се nije тукао.

Исказе сведока [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], суд je у потпуности прихватио, оценивши их као искрене и јасне, имајући притом у виду да наведени сведоци немају непосредна сазнања у вези критичног догађаја, али у својим исказима описују догађаје који су му претходили или су се десили после њега.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ Кт.бр.100-3061/2016 од 25.11.2016. године са фотодокументацијом која je том приликом сачињена, утврђено je да je криминалистичко технички преглед лица места обављен на територији општине Звездара, Београд, ул. [REDACTED] у мањем зиданом објекту на два нивоа, (једна просторија у доњем делу и једна изнад са одвојеним улазом), те су у приземном делу затечени следећи трагови: траг број 1. НН леш женског пола затечен на душеку лево од улазних врата стамбене јединице, у лежећем положају на стомаку, са десном руком савијеном у лакту, испод груди, са левом руком савијеном у лакту поред тела и са шаком у висини главе, са опруженим ногама, а на глави леша у пределу десне слепоочнице и десне стране темена затечене су повреде, ближе приказан на фотографијама 11 и 12 фотодокументације, са прстију леве (означено бр.1/2) и десне шаке (означено бр.1/3) на два стерилна штапића узети су поднокатни садржаји, а са леве (означено бр.1/4) и десне шаке(означено бр.1/5), на две лепљиве фолије, фиксирани су евентуални микротрагови. На јастуку, испод главе леша, затечена je већа флека црвене боје, налик на крв и са исте на једном стерилном штапићу узет узорак – (означен бројем 1/6), а у циљу утврђивања идентитета леш je десетопрно дактилоскопиран и тропозно фотографисан. Траг број 2 - једна празна стаклена флаша “Смедеревка 1 литар”, која je затечена на поду поред душека, где je затечен леш, иста je фотографисана у затеченом стању и са ње су на два стерилна штапића скинути брисеви и то са чепа (означено бројем 2/2) и грлића (означено бројем 2/3), а флаша je изузета са лица места и достављена ОКТ на даљу обраду. Траг број 3- пвц балон од воде Роса, 6 литара, без чепа, са траговима црвене боје налик на крв, која je затечена на поду поред трага број 2, иста je фотографисана у затеченом стању, а на једном стерилном штапићу узет je узорак трага црвене боје налик на крв, (означено бројем 3/2), и такође са ручке балона (означено број 3/3), те je пвц балон изузет са лица места и достављен ОКТ на даљу обраду. Траг број 4- пвц чеп розе боје са траговима црвене боје налик на крв, који je затечен на поду просторије, 0,75 метара наспрам улазних врата исте, који je фотографисан у затеченом стању, а са њега je уз помоћ једног стерилног штапића узет узорак трага црвене боје налик на крв (означен број 4/2) након чега je чеп изузет са лица места и достављен ОКТ. Траг број 5- мања секира (дршка дужине 47,5цм, сечиво дужине 9 цм) са обрисом црвене боје налик на крв на делу дрвене дршке, затечена на дрвима за потпалу, између пећи и зида, десно од улазних врата просторије (1,20 метара наспрам улазних врата), која je фотографисана у затеченом стању, а са обриса црвене боје налик на крв, на једном стерилном штапићу узет узорак (означено бројем 5/2), што je такође учињено једним стерилним штапићем и са секире (означено

бројем 5/3), те је секира изузета са лица места и достављена ОКТ. Траг број 6- траг црвене боје налик на крв затечен на зиду десно, 1,2 метара од улазних врата, на висини 0,35 метара од пода, а поред трага број 5, па је исти фотографисан у затеченом стању и са стерилним штапићем узет узорак. Константовано је да на улазним вратима стамбене просторије (једнокрилна, комбинација дрво - стакло) нису уочени трагови насилног отварања и да се иста нису могла закључати, а у циљу утврђивања ДНК профила са два стерилна штапића узети су брисеви са спољне (означено бројем 7/1) и унутрашње кваке (означено бројем 7/2) улазних врата стамбене просторије. Надаље, је констатовано да се унутрашњост стамбене просторије налази у хигијенски запушеном стању, без струје, воде и мокрог чвора, а на лицу места са прстију леве (означено бр.8/1) и десне шаке(означено бр.8/2) оптуженог Љубисављевић Драгана са два стерилна штапића узет је поднокатни садржаји, па је лице места фотографисано и крокирано у затеченом стању, а након обављеног увиђаја улазна врата обе стамбене јединице – на оба нивоа запечаћена су од стране Осмог одељења УКП.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ број Кт.бр.100-3065/16 Веза 100-3061/16 од 25.11.2011. године са фотодокументацијом утврђено је да је дана 25.11.2016. године у периоду од 13,00 часова до 16,30 часова вршен накнадни крим-технички преглед лица места на адреси Звездара, Београд, [REDACTED] у дневним условима, којом приликом су пронађени следећи трагови: траг обележен бројем 1-једна метална цев, сиве боје, дужине око 66 цм, са траговима црвене боје налик на крви затечена са спољашње стране објекта, непосредно поред бочног зида, десно од улазних врата, која је фиксирана размерним фотографисањем, и приказана на фотографијама број 5 и 7 фотодокументације, изузета са лица места и достављена ОКТ на даљу обраду; траг обележен бројем 2 – траг црвене боје налик на крв у виду брисотине затечен на спољашњој страни улазних врата у приземљу објекта на висини од око 140 цм од земље, који је фиксиран размерним фотографисањем, те је са истог једним стерилним штапићем узет узорак који је достављен ОКТ; траг обележен бројем 3 – један поломљени део дрвета дужине око 39 цм, на коме се уочава траг црвене боје налик на крв затечен у приземљу објекта, у ложишту пећи, који је фиксиран размерним фотографисањем, приказана на фотографијама број 9 и 10 фотодокументације, изузет са лица места и достављен ОКТ. Такође, је пронађен траг обележен бројем 4 – више поломљених делова дрвета различитих димензија на којима се уочавају трагови црвене боје налик на крв, на којима се налази више длака, који су затечени на поду непосредно поред пећи у приземљу објекта који су фиксирани размерним фотографисањем, приказани на фотографијама број 11 и 12 фотодокументације, и заједно са длакама изузети са лица места и достављени ОКТ на даљу обраду. Траг обележен бројем 5 – трагови црвене боје налик на крв, у виду више капљица (прскотина) затечени су на левом зиду собе у приземљу гледано из правца улазних врата, на висини од око 50 цм од пода, који су фиксирани размерним фотографисањем, приказани на фотографијама број 6 и 13 фотодокументације, а једним стерилним штапићем са напред наведеног трага узет је узорак који је достављен ОКТ. Траг обележен бројем 6 – трагови црвене боје налик на крв у виду више брисотина затечених на левом гелендеру (дрвена летва) који се налази поред импровизованог степеништа које води на горњи ниво објекта, на којима се уочава више длака, те су напред наведене длаке изузете са лица места, а једним стерилним штапићем са трагова црвене боје налик на крв узет је узорак који се заједно са длакама доставља ОКТ. Траг обележен бројем 7 – траг црвене боје налик на крв у виду брисотине, затечен на рагастову подеста на горњем нивоу објекта са леве стране на висини од око 100 цм од пода, који траг је фиксиран размерним фотографисањем у затеченом стању, а једним стерилним штапићем узет узорак који је достављен ОКТ. Траг обележен бројем 8 – траг црвене боје налик на крв у виду капљице затечен је на поду просторије на горњем нивоу објекта, једним стерилним штапићем узет је узорак са истог, који је достављен ОКТ, а непосредно поред наведеног трага црвене боје налик на крв, на поду је затечен један лист на коме се такође лоше уочава траг црвене боје налик на крв, који лист је изузет са лица места и достављен ОКТ. Траг обележен бројем 9 – једна картонска кутија на којој се уочава траг црвене боје налик на крв затечена је непосредно испод степеништа које води из приземља на горњи спрат објекта, која кутија је изузета са лица места и достављена ОКТ. Надаље, је

констатовано да је крим.техничким прегледом подесних површина на лицу места пронађено 6 трагова папиларних линија и то - траг обележен бројем 10/1 који је пронађен у улазним вратима доњег нивоа са спољашње стране изнад браве и на висини од пода на око 1,40 метара, који је изазван физичком методом прахом аргенторатом и фиксираном црном желатинастом фолијом, као и трагови обележени бројевима 10/2, 10/3, 10/4, 10/5 и 10/6, који су пронађени на левом рагастову, на подесту степеништа које води на спрат објекта, који трагови су изазвани физичком методом црним магнетним прахом и фиксирани белом желатинастом фолијом, те је лице места фиксирано фотографисањем у затеченом стању.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места број Кт.бр.100-3089/16 Веза 100-3061/16 од 25.11.2016. године утврђено је да је дана 25.11.2016. године у Београду, у Булевару Деспота Стефана број 107, у просторијама у Пу за град Београд на захтев полицијских службеника УКП -Треће одељења, преузета следећа гардероба коју је оптужени имао на себи: - једна јакна црне боје са натписом "Rarebone" и етикетом са натписом "Fashion" на којој се уочавају трагови црвене боје налик на крв, један горњи део тренерке марке "Nike" зелено- беле боје на којој се уочавају трагови црвене боје налик на крв, један вунени џемпер сиве боје, једне панталоне теџет боје на којима се уочавају трагови црвене боје налик на крв, марке "Springfield" и један пар патика сиве - плаве боје марке "Sergio Tacchini" броја 43, а сви делови гардеробе су фотографисани у затеченом стању и достављени ОКТ-у.

Увидом у потврду о привремено одузетим предметима Пу за град Београд УКП Одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 25.11.2016. године, коју је оптужени Драган Љубисављевић без примедби потписао, утврђено је да су овлашћена службена лица приликом предузимања потребних мера из члана 286 став 1 и 2 ЗКП, дана 25.11.2016. године у 17,30 часова, од оптуженог Драгана Љубисављевића привремено одузела следеће предмете, један џемпер сиве боје са четири хоризонталне пруге, један горњи део тренерке зелено беле боје са логом "Nike", на предњој левој страни и на левом рукаву, једну јакну црне боје са натписом на левој предњој страни "Rarebone" и етикетом са натписом "Fashion" са бочне стране, једне панталоне теџет боје марке "Springfield", један пар патика сиве - плаве боје, марке "Sergio Tacchini" и један мобилни телефон марке "Samsung" црне боје ИМЕИ броја [REDACTED] са припадајућом сим картицом претплатничког броја [REDACTED]

Увидом у потврду о враћеним предметима Пу за град Београд УКП Треће одељење од 25.11.2016. године, утврђено је да је овлашћено службено лице Пу за град Београд УКП Треће одељење дана 25.11.2016. године у службеним просторијама Пу за град Београд оптуженом Драгану Љубисављевићу вратио један мобилни телефон марке "Samsung" црне боје ИМЕИ броја [REDACTED] са припадајућом сим картицом претплатничког броја [REDACTED] коју потврду је оптужени Драган Љубисављевић без примедби потписао.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ бр.100-3089/2016 Веза 100-3061/2016 од 26.11.2016. године, утврђено је да је дана 28.11.2016. године у Београду, ул. Делиградска бр.31, у просторијама Института за судску медицину Милован Миловановић од докторке Ирине Дамањук извршено Кт.преузимање предмета који се односе на обдукцију НН женског леша, леша и то 10 комада ноктију: 5 са прстију десне руке, обележени словом Д и 5 комада са прстију леве руке обележени словом Л, делови косе, комад дрвета на коме се уочавају трагови црвене боје налик на крв, који је у просторијама ОКТ размерно фотографисан, као и делови гардеробе и то једне хеланке браон боје, једна шарена дуксерица, једна дуксерица црне боје, један брусхалтер, једне гаће, један пар чарапа сиве боје, а у улици Делиградској 36 у просторијама ЈКП Погребне услуге из ране која је затечена на темену главе наведеног НН леша, женског пола, на једном стерилном пашићу узет неспоран узорак крви, те су сви наведени предмети достављени ОКТ на даљу обраду.

Увидом у извештај Пу за град Београд - Дежурна служба од 09.10.2018. године,

несумњиво је утврђено да је дана 25.11.2016.године у 02,00 часова, са броја телефона [REDACTED] на систем "192" позвао Драган Љубисављевић и пријавио да је у улици Лединачка бб, општина Звездара затекао своју пријатељицу [REDACTED] која није давала знаке живота.

Увидом у извештај Пу за град Београд – УКП Одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 24.10.2017. године, несумњиво је утврђено да су полицијски службеници тог одељења провером кроз расположиве документације утврдили да је предметни догађај дана 25.11.2016.године у 02,00 часова, позивом са броја телефона 064/170- 6372 пријавило лице које се представило као Љубисављевић Драган.

Наведену писану документацију суд је у потпуности прихватио с обзиром да је састављена од стране овлашћених лица у прописаној форми и у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Увидом у извештај о дактилоскопској идентификацији отисака папиларних линија НКТЦ Одсек за регистрацију и идентификацију лица и лешева – Одељење за вештачење 03/2/11/5/2 бр.234-15693/16 од 25.11.2016. године, утврђено је да је отисак кажипрста десне руке дактилоскопираног НН леша, који је изузео дана 25.11.2016. године криминалистички техничар Предраг Ђурић вршећи форензички преглед лица места у Београду, ул. [REDACTED] идентичан са отиском кажипрста десне руке на картону издатој личној карти која гласи на име [REDACTED], од оца [REDACTED], рођена [REDACTED] године у [REDACTED] са станом у [REDACTED] ул. [REDACTED] ЈМБГ [REDACTED]

Увидом у записник о вештачењу НКТЦ – Одељење за вештачења 03/2/11/5/2 бр.234-15707/17 од 20.10.2017. године, несумњиво је утврђено да су трагови папиларних линија пронађени и фиксирани приликом форензичког прегледа лица места број Д-9200 – Кт-100/3065/17 од 25.11.2016. године, обележени бројевима 10/1, 10/2,10/3, 10/4, 10/5 и 10/6 неподесни за дактилоскопско вештачење.

Увидом у ДНК вештачење – записник о вештачењу НКТЦ – Одељење за ДНК анализу и вођење збирки ДНК профила 03/2/11/3/1 бр.234-5508/16 од 19.12.2016. године и записник о вештачењу 03/2/11/3/1 бр.234-5508/16-1 од 28.12.2016. године, несумњиво је утврђено да су на вештачење, у већој браон папирној кеси, достављене а) две браон папирне кесе са прилогом са увиђаја на коме пише "Кт.3065/16, Д-9200, накнадни Кт.преглед ЛМ, метална шипка, комада 1, траг број 1", у које је умотана метална шипка дужине око 65 цм, шупља са једне стране, која је већом површином била прекривена црвеним мрљама налик на крв, те је за анализу изузет брис са једне од мрља и обележен лабораторијском ознаком 1214-1/16, као и брис са делова шипке на којима се не уочавају мрље и обележен лабораторијском ознаком 1214-2/16, б) браон папирна кеса са прилогом, са увиђаја, на коме, између осталог, пише "Кт.3061, Д-9200, фиксиран траг – врста: узорак крви са јастучнице, комада 1, траг број 1/6", у којој је достављен брис са тамно црвеном мрљом у епрувети са натписом "узорак крви са јастука 1/6", који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-3/16. На вештачење су, такође, достављене в) две спојене браон папирне кесе са прилогом са увиђаја, на ком, између осталог, пише "Кт.3061, Д-9200, фиксирани траг – врста: поднокатни садржај, комада 4, трагови број 1/2, 1/3 – НН леш", те су у једној кеси достављена два бриса са црвеним мрљама, у епруветама са натписима: "НН леш поднокатни лева шака 1/2", који брис је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-4/16 и "НН леш поднокатни десна шака 1/3", који је брис узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-5/16, док су у другој кеси достављена два бриса у епруветама са натписима: "Љубисављевић Драган лева шака 8/1", који брис је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-6/16 и "Љубисављевић Драган десна шака 8/2", који брис је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-7/16. Надаље, на вештачење су достављене г) две браон папирне кесе са прилогом са увиђаја на коме пише између осталог "Кт.3065/16, Д-9200, фиксирани траг – врста: дрво, комада: 1, место фиксирања: ЛМ, траг

број 3", у које је умотана поломљена дрвена летва дужине око 39 цм, са једне стране офарбано у бело, на чијем крају се уочава мала бледо црвена мрља налик на крв, са које је изузет брис и обележен лабораторијском ознаком 1214-9/16, а за анализу је изузет и брис са летве и обележен лабораторијском ознаком 1214-8/16. Затим, су на вештачење достављене д) две браон папирне кесе са прилогом са увиђаја на коме, између осталог, пише "Кт.3065-16, Д-9200, фиксиран траг – врста: више поломљених комада дрвета, комада 8, место фиксирања ЛМ, траг број 4" у које је умотано осам делова делова поломљене дрвене летве, различитих величина, на којим се уочавају црвене мрље налик на крв и смеђе длаке, те је за анализу изузет брис делова летве на којима се не уочавају мрље и обележен лабораторијском ознаком 1214-10/16. Такође, поред веће браон папирне кесе, на вештачење је достављен и браон папирни џак са прилогом са увиђаја на коме, између осталог, пише "врста дела: Кт.фото и изузимање, фиксирани траг – врста: гардероба, комада 5, место фиксирања: преузето од Љубисављевић Драгана, јакна, тренерка, панталоне, џемпер и пар патика", у коме је достављено више комада гардеробе који су заједно спаковани, те је прегледан следећи материјал: а) црна дукс јакна од меканог њебастог материјала, која се копча помоћу патент затварача, веома прљава, на којој се уочава више тамно браон мрља налик на крв, па је са једне од мрља изузет брис и обележен лабораторијском ознаком 1214-11/16 и под б) тегет мушке панталоне марке "Springfield" на којима се уочава више тамно црвених мрља налик на крв, у доњем делу ногавица, за анализу је изузет брис са једне од мрља и обележен лабораторијском ознаком 1214-12/16. Поред наведеног достављен је и неспорни узорак Љубисављевић Драгана – букални брис који је обележен лабораторијском ознаком 1214-11/16, као и неспорни узорак покојне Михајловић Ђурђице – крвна мрља на брису изузета приликом обдукције, који узорак је обележен лабораторијском ознаком 1214-12/16. Након прелиминарног тестирања, анализе ДНК и биостатичке обраде података, несумњиво је закључено да је анализом спорних биолошких трагова лабораторијске ознаке 1214-1/16, 1214-3/16 и 1214-9/16 утврђено присуство крви људског порекла, те да се ДНК профил добијен ДНК анализом крвних мрља људског порекла изузетих са металне шипке, јастука и дрвене летве поклапа са ДНК профилом Михајловић Ђурђице, као и да се њен профил поклапа са ДНК профилом добијеним ДНК анализом спорних биолошких трагова достављених на брисевима "НН леш поднокатни лева шака 1/2" и "НН леш поднокатни десна шака 1/3" лабораторијских ознака 1214-4/16 и 1214-5/16. Анализом ДНК спорног биолошког трага лабораторијске ознаке 1214-2/16 (са делова шипке на којима се не уочавају мрље) добијен је мешани ДНК профил најмање две особе, од којих је бар једно мушког пола, у ком се налазе сви елементи ДНК профила оптуженог Љубисављевић Драган тако да се са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је оптужени Љубисављевић Драган донор овог биолошког трага, те да се у овом ДНК профилу садрже и сви елементи ДНК профила [REDACTED] те се на основу израчунате LR вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је она један од донора овог биолошког трага. Надаље, извршеном анализом ДНК спорног биолошког трага лабораторијске ознаке 1214-6/16 (брис са леве шаке оптуженог Љубисављевић Драгана) добијен је мешани ДНК профил најмање две особе од којих је бар једно мушког пола, те су сви елементи ДНК профила оптуженог Љубисављевић Драгана садржани у овом мешаном ДНК профилу и издвајају се као доминантна компонента, те се са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је оптужени донор овог биолошког трага, а у њему се, такође, налазе и сви елементи ДНК профила покојне [REDACTED] те се на основу израчунате LR вредност, са изузетно великом сигурношћу, може тврдити да је и оштећена покојна [REDACTED] једна од донора овог биолошког трага у коме је оптужени Љубисављевић Драган већински донор. Такође, анализом ДНК спорног биолошког трага лабораторијске ознаке 1214-7/16 (Љубисављевић Драган десна шака) добијен је мешани ДНК профил најмање три особе од којих је бар једна мушког пола, а сви елементи ДНК профила оптуженог Љубисављевић Драган садрже се у овом мешаном ДНК профилу, те се са изузетно великом сигурношћу може тврдити да оптужени Љубисављевић Драган донор овог биолошког трага, а у истом мешаном ДНК профилу најмање три особе садрже се и елементи ДНК профила оштећене покојне [REDACTED] а на основу израчунате LR вредности, она се не може искључити као један од донора овог биолошког трага, у коме је оптужени Љубисављевић Драган већински

донор. Анализом ДНК спорног биолошког трага лабораторијске ознаке 1214-8/16 добијен је мешани ДНК профил најмање две особе од којих је бар једно мушког пола, и у њему се налазе сви елементи ДНК профила оптуженог Љубисављевић Драгана, и сви елементи ДНК профила оштећене покојне [REDACTED] те се на основу израчунатих ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да су и оптужени Љубисављевић Драган и оштећена [REDACTED] доноси овог биолошког трага. ДНК анализом спорног биолошког трага лабораторијске ознаке 1214-10/16 (више поломљених комада дрвета пронађених на лицу места) добијен је мешани ДНК профил најмање три особе од којих је бар једна мушког пола, те се у њему садрже сви елементи ДНК профила оптуженог Љубисављевић Драгана, као и сви елементи ДНК профила оштећене покојне [REDACTED] те се, на основу израчунатих ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да су они доноси овог биолошког трага. У односу на биолошки траг лабораторијске ознаке 1214-11/16 (брис изузет са једне од мрља на црној дукс јакни оптуженог Љубисављевић Драгана) утврђено је присуство крви људског порекла, чијом је анализом добијен ДНК профил особе мушког пола који се у потпуности поклапа са ДНК профилом оптуженог Љубисављевић Драгана, док је у односу на биолошки траг ознаке 1214-12/16 (брис изузет са једне од мрља са доњег дела ногавица мушких панталона Springfield) утврђено присуство крви људског порекла и добијен парцијални мешани ДНК профил најмање две особе од којих је бар једна мушког пола, у коме се садрже елементи ДНК профила оптуженог и оштећене, те се на основу израчунатих ЛР вредности, са изузетно великом сигурношћу може тврдити да су и оптужени Љубисављевић Драган и оштећена покојна Михајловић Ђурђица доноси овог биолошког трага.

Увидом у ДНК вештачење – записник о вештачењу НКТЦ – Одељење за ДНК анализу и вођење збирки ДНК профила 03/2/11/3/1 бр.234-5508/16-2 од 15.12.2017. године несумњиво је утврђено да је на вештачење достављена: а) браон папирна кеса са прилогом са увиђаја на коме, између осталог, пише “Кт.3065/16, Д-9200, фиксирани траг – врста: крв, комада 5, место фиксирања: ЛМ, трагови број 2, 5, 6, 7, 8” у којој је достављен:

- брис са црвеном мрљом налик на крв у епрувети на којој пише “траг 2 - крв”, који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-13/16,
- брис са тамно црвеном мрљом налик на крв у епрувети на којој пише “траг 5-крв”, који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-14/16,
- брис са тамно црвеном мрљом налик на крв у епрувети на којој пише “траг 6-крв”, који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-15/16,
- брис у епрувети на којој пише “траг 7 - крв”, који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-16/16,
- брис са тамно црвеном мрљом налик на крв у епрувети на којој пише “траг 8 - крв”, који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-17/16

б) у браон папирној кеси са прилогом са увиђаја на коме, између осталог, пише “Кт.3061/16, Д-9200м фиксирани траг – врста: ДНК брис, комада 6, место фиксирања: са кваке улазних врата, трагови број 7/1, 7/2, 2/2, 2/3, 3/3 и 5/3” у којој је достављено:

- брис у епрувети на којој пише “са чепа стаклене флаше Смедеревка 2/2”, који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-18/16,
- брис у епрувети на којој пише “грлић стаклене флаше Смедеревка 2/3”, који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-19/16,
- брис у епрувети на којој пише “ручка пвц балона Роса3/3”, који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-20/16,
- брис са браон мрљом у епрувети на којој пише “са секире 5/3”, који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-21/16,
- брис у епрувети на којој пише “спољња квака улазних врата 7/1”, који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-22/16,
- брис у епрувети на којој пише “унутрашња квака улазних врата 7/2”, који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-23/16.

в) браон папирна кеса са прилогом са увиђаја на коме, између осталог, пише

“нбр.3089, Д-9200, фиксиран траг – врста: комад дрвета, комада 1, место фиксирања: преузето од Др Ирине Дамањук” у којој је достављена бело – плава папирна кеса од хируршких рукавица, а у њој комадић дрвета дужине 3-4 цм, прикривен тамно црвеним мрљама налик на крв, са ког је изузет брис за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-24/16. Такође, је на вештачење достављен пакет коцкастог облика обмотан браон папиром и браон лепљивом траком са прилогом са увиђаја, на ком, између осталог, пише: Кт.3065/16, Д-9200, фиксирани траг – врста: картонска кутија, комада 1, место фиксирања: ЛМ, траг број 9”, у којој је достављена празна браон картонска кутија без поклопаца, са више браон мрља налик на крв, са које су, са различитих страна кутије, изузети брисеви за анализу и обележени лабораторијским ознакама 1214-25/16 и 1214-26/16. На вештачење је достављен и браон папирни цак са прилогом са увиђаја, на коме је, између осталог, писало “нбр.3089/16 Ку.9200, фиксиран траг – врста: гардероба, комада 7, место фиксирања: преузето од Др Ирине Дамањук”, у коме је заједно достављено више комада гардаробе, од које је за анализу узето следеће:

а) црна мајица других рукава С&А, величина L, прљава и изгужвана, на којој се, испод оковратника, на предњој страни, налази тамна мрља са које је изузет брис за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-27/16,

б) шарена, црно – сиво – црвена- љубичаста блуза дугих рукама, прљава и прекривена тамно црвеним мрљама налик на крв, те је са мрље на предњој страни, у нивоу груди, изузет брис за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-28/16,

в) светло браон плишани доњи део тренерке, веома прљав и поцепан на више места, на коме се уочава неколико тамно браон мрља налик на крв, а са мрље на десној ногавици у нивоу колена је изузет брис за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-29/16.

На вештачење је достављен и браон папирни цак са прилогом са увиђаја на коме је, између осталог, писало “нбр.3068/16, Д-9200/16, фиксирани траг – врста: гардероба, комада 5, преузето од оптуженог Љубисављевић Драгана” у коме је заједно достављено више комада гардаробе и то:

а) зелено – крем горњи део тренерке на раскопчавање, марке “Nike” величина XL веома прљава, на чијој је спољашњој и унутрашњој страни уочено више тамних мрља налик на крв, те је са мрље на десној бочној ивици и са мрље на унутрашњој страни близу левог унутрашњег џепа изузети брисеви за анализу и обележени лабораторијским ознакама 1214-30/16 и 1214-31/16,

б) сиви џемпер са белим, плавим и тамно сивим пругама са крагном, који се копча помоћу рајфешлуса у нивоу врата, прљав и флекав, на чијој предњој страни, у нивоу стомака, је уочена браон мрља налик на крв, са које је изузет брис за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-32/16,

в) пар сиво – плавих патика на пертлање марке “Sergio Tacchini”, величина 43, веома прљаве и поцепане на неколико места, на којима су, на предњем делу леве патике, уочене три браон мрље са којих је изузет брис за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-33/16, затим на десној патици са стране, на унутрашњој страни ђона, је, такође, уочено неколико ситних тамно црвених мрља налик на крв са којих је изузет брис за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-34/16.

Након прелиминарног тестирања, ДНК анализе и биостатичке обраде података вештаци су дали мишљење да се ДНК профил оштећене [REDACTED] у потпуности поклапа са ДНК профилем добијеним анализом ДНК крвних мрља људског порекла достављених на брисевима “траг 2-крв” и “траг 5-крв”, као и крвних мрља људског порекла изузетих са комадића дрвета, картонске кутије, црне мајице других рукама, шарене блузе и светло браон доњег дела тренерке, односно трагова обележених лабораторијским ознакама 1214-13/16, 1214-14/16, 1214-24/16, 1214-25/16, 1214-27/16, 1214-28/16 и 1214-29/16, те се на основу израчунате ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је покојна оштећена [REDACTED] донаор ових биолошких трагова. Даље, ДНК профил [REDACTED] потпуности се поклапа са ДНК профилем добијеним анализом ДНК биолошког трага достављеног на брису “грлић стаклене флаше Смедеревка 2/3”, лабораторијске ознаке 1214-19/16, те се на основу израчунате ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу се може тврдити да је покојна оштећена [REDACTED] донаор

овог биолошког трага. Затим, ДНК профил оштећене [REDACTED] у потпуности поклапа са ДНК профилом који се издваја као доминантна компонента мешаних ДНК профила добијених анализом ДНК спорних биолошких трагова у којима је утврђено присуство крви људског порекла достављених на брисевима "траг 6-крв" и "траг 7 – крв" и изузетим са горњег дела тренерке "Nike", лабораторијских ознака 1214-15/16, 1214-16/16, 1214-30/16 и 1214-31/16, а на основу израчунате ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу се може тврдити да је [REDACTED] већински донор ових биолошких трагова, док се ДНК профил оптуженог Љубисављевић Драгана не садржи у овим мешаним ДНК профилима. ДНК профил оштећене [REDACTED] у потпуности поклапа са ДНК профилом који се издваја као доминантна компонента мешаних ДНК профила добијених анализом ДНК спорних биолошких трагова достављених на брисевима "са чепа стаклене флаше Смедеревка 2/2" и "ручке пвц балона Роса 3/3", односно лабораторијских ознака 1214-18/16 и 1214-20/16, те се на основу израчунате ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је [REDACTED] већински донор ових биолошких трагова, док се ДНК профил оптуженог Љубисављевић Драгана не садржи у овим мешаним ДНК профилима. Надаље, сви елементи ДНК профила оштећене покојне [REDACTED] садрже се у мешаном ДНК профилу добијеном анализом спорног биолошког трага достављеног на брису "унутрашња квака улазних врата 7/2" лабораторијске ознаке 1214-23/16, те се на основу израчунате ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је [REDACTED] један од донора овог биолошког трага, док се ДНК профил оптуженог Љубисављевић Драгана не садржи у овом мешаном ДНК профилу. Сви елементи ДНК профила оптуженог Љубисављевић Драгана и сви елементи ДНК профила оштећене покојне [REDACTED] садрже се у мешаним ДНК профилима добијеним анализом ДНК спорних биолошких трагова достављених на брисевима "са секире 5/3" и "спољна квака улазних врата 7/1", лабораторијских ознака 1214-21/16 и 1214-22/16, те се на основу израчунатих ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да су Љубисављевић Драган и [REDACTED] донори ових биолошких трагова. Надаље, ДНК профил оптуженог Љубисављевић Драгана се у потпуности поклапа са ДНК профилом добијеним анализом ДНК крвне мрље људског порекла изузете са картонске кутије, лабораторијске ознаке 1214-26/16, а на основу израчунате ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је Љубисављевић Драган донор овог биолошког трага, а ДНК профил оптуженог се такође у потпуности поклапа са ДНК профилом који се издваја као доминантна компонента мешаних ДНК профила добијених анализом ДНК спорних биолошких трагова у којима је утврђено присуство крви људског порекла изузетих са сивог џемпера и леве патике, лабораторијских ознака 1214-32/16 и 1214-33/16, те се на основу израчунате ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је Љубисављевић Драган већински донор ових биолошких трагова, док се ДНК профил покојне оштећене не садржи у овим мешаним ДНК профилима. Такође, сви елементи ДНК профила оптуженог се садрже у мешаном ДНК профилу добијеном анализом ДНК спорног биолошког трага у коме је утврђено присуство крви људског порекла, достављеног на брису "траг 8 – крв" лабораторијске ознаке 1214-17/16, а на основу израчунате ЛР вредности, са изузетно великом сигурношћу се може тврдити да је Љубисављевић Драган један од донора овог биолошког трага, док се ДНК профил покојне оштећене не садржи у овом мешаном ДНК профилу. Надаље, ДНК профил оптуженог Љубисављевић Драгана се у потпуности поклапа са ДНК профилом који се издваја као доминантна компонента мешаног ДНК профила добијеног анализом ДНК спорног биолошког трага у коме је утврђено присуство крви људског порекла, који је изузет са десне патике, лабораторијске ознаке 1214-34/16, и у овом мешаном ДНК профилу садрже се и сви елементи ДНК профила оштећене [REDACTED]. [REDACTED] те се на основу израчунатих ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да су оптужени Љубисављевић Драган и покојна оштећена [REDACTED] донори биолошког трага.

Увидом у ДНК вештачење – записник о вештачењу НКТЦ – Одељење за анализу и вођење збирки ДНК профила 03/2/11/3/1 бр.234-5508/16-3 од 27.02.2018. године, несумњиво је утврђено да је на вештачење достављена браон папирна кеса са прилогом са увиђаја на

kojoj je, између осталог, писало "нбр.3061, Д-9200, фиксирани траг – врста: траг црвене боје налик на крв, комада 4, место фиксирања ЛМ трагови број 3/2, 4/2, 5/2 и 6" у којој су достављена четири бриса са тамним мрљама, у спруветама на којима пише:

- а) "траг црвене боје налик на крв на пвц балону за воду Роса 3/2", брис узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-35/16,
- б) "4/2", брис узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-36/16
- в) "траг црвене боје налик на крв на секири 5/2", који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-37/16,
- г) "6", који је узет за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-38/16.

На вештачење је достављена такође и браон папирна кеса са прилогом са увиђаја на коме, између осталог, пише "Кт.3065/16, Д-3200, фиксирани траг – врста: длаке, место фиксирања ЛМ, траг број 6" у којој је достављена пластична спрувета на којој пише "траг 6, длаке" и у њој неколико смеђих длака различите дужине, па је са две длаке узет исечак за анализу и обележен лабораторијском ознаком 1214-36/16. Након прелиминарног тестирања, ДНК анализе и биостатичке обраде података вештаци су дали мишљење да се ДНК профил оштећене ██████████ у потпуности поклапа са ДНК профилом добијеним анализом ДНК крвних мрља људског порекла достављених на брисевима "3/2", "4/2" и "6", лабораторијских ознака 1214-35/16, 1214-36/16 и 1214-38/16, те да се на основу израчунате ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је оштећена ██████████ дозор ових биолошких трагова. Затим да се ДНК профил оштећене ██████████ у потпуности поклапа са ДНК профилом добијеним анализом ДНК длака лабораторијске ознаке 1214-39/16, те се на основу израчунате ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је покојна оштећена ██████████ дозор тог биолошког трага. Надаље, ДНК профил покојне оштећене ██████████ у потпуности се поклапа са ДНК профилом који се издваја као доминантна компонента мешаног ДНК профила добијеног анализом ДНК спорног биолошког трага у коме је утврђено присуство крви људског порекла достављеног на брису "5/2", лабораторијске ознаке 1214-37/16, те се и елементи ДНК профила оптуженог Љубисављевић Драгана, такође, садрже у овом мешаном ДНК профилу, а на основу израчунатих ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу се може тврдити да су ██████████ и Љубисављевић Драган дозори овог биолошког трага.

Увидом у ДНК вештачење – записник о вештачењу НКТЦ – Одељење за ДНК анализу и вођење збирки ДНК профила 03/2/11/3/1 бр.234-5508/16-4 од 25.05.2018. године, несумњиво је утврђено да је на вештачење достављен браон папирни цак са прилогом са увиђаја на коме је, између осталог, писало "нбр.3068/16 Д-3200/16, фиксирани траг – врста: гардероба, комада 5, преузето од оптуженог Љубисављевић Драгана" у коме је заједно достављено више комада гардеробе од које је у циљу анализе ДНК прегледано следеће:

а) зелено – крем горњи део тренерке на раскопчавање марке "Nike", величине XL, веома прљав, на којој је са спољашње и унутрашње стране тренерке уочено више мрља налик на крв, те су на десном рукаву уочене четири мале светло браон мрље налик на крв, једна испод друге, па је за анализу изузет брис са све четири мрље и то почев од мрље која се налази близу рамена и обележени као узорци лабораторијских ознака 1214-40/16, 1214-41/16, 1214-42/16 и 1214-43/16. Затим су са десне бочне стране тренерке, близу џепа, уочене ситне мрље браон боје налик на крв, па је за анализу изузет брис са ових мрља и обележен као узорак лабораторијске ознаке 1214-44/16, затим је на леђима тренерке уочено више мрља налик на крв, па су за анализу изузети брисеви са мање мрље која се налази близу десном штепа, као и са три веће мрље почев од мрље на левој страни леђа и обележени као узорци лабораторијских ознака 1214-45/16, 1214-46/16, 1214-47/16 и 1214-48/16.

б) тегет мушке панталоне марке "Springfield" на којима се на десној ногавици уочава више тамно црвених мрља налик на крв, па су за анализу изузети брисеви са мрља на предњој страни ногавице близу доње ивице, са мрље на задњој страни ногавице близу доње ивице, са мрље изнад претходно описане и са мрље испод задњег десног џепа и обележени као узорци лабораторијских ознака 1214-49/16, 1214-50/16, 1214-51/16 и 1214-52/16.

Након прелиминарног тестирања, анализе ДНК и биостатичке обраде података, вештаци суд дали мишљење да се ДНК профил оштећене [REDACTED] у потпуности поклапа са ДНК профилем добијеним анализом ДНК крвних мрља људског порекла изузетих са леђа тренерке и са панталона, лабораторијских ознака 1214-46/16, 1214-47/16, 1214-48/16, 1214-49/16 и 1214-51/16, те да се на основу израчунатих ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је покојна оштећена [REDACTED] дозор ових биолошких трагова. Такође, ДНК профил покојне оштећене [REDACTED] се у потпуности поклапа са ДНК профилем који се издваја као доминантна компонента мешаног ДНК профила добијеног анализом ДНК спорног биолошког трага у коме је утврђено присуство крви људског порекла изузетог са панталона лабораторијске ознаке 1214-52/16, а у овом мешаном ДНК профилу се садрже и сви елементи ДНК профила оптуженог Љубисављевић Драгана, те се на основу израчунатих ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да су [REDACTED] и Љубисављевић Драган дозори овог биолошког трага. Даље, ДНК профил оштећене [REDACTED] у потпуности се поклапа са ДНК профилем који се издваја као доминантна компонента мешаних ДНК профила добијених анализом ДНК спорних трагова у којима је утврђено присуство крви људског порекла, изузетих са мање мрље са леђа тренерке и са панталона, лабораторијских ознака 1214-45/16 и 1214-50/16, те се на основу израчунате ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је покојна оштећена [REDACTED] већински дозор ових биолошких трагова, док се ДНК профил оптуженог не садржи у овим мешаним ДНК профилима. Надаље, ДНК профил оптуженог Љубисављевић Драгана се у потпуности поклапа са ДНК профилем који се издваја као доминантна компонента мешаног ДНК профила добијеног анализом ДНК спорног биолошког трага у коме је утврђено присуство крви људског порекла, изузетог са рукава тренерке, лабораторијске ознаке 1214-41/16, те се на основу израчуанте ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је оптужени већински дозор овог биолошког трага, док се ДНК профил оштећене не садржи у овом мешаном ДНК профилу. Сви елементи ДНК профила оптуженог и сви елементи ДНК профила покојне оштећене се садрже у мешаним ДНК профилима који су добијени анализом ДНК спорних биолошких трагова у којима је утврђено присуство крви људског порекла изузетих са мањих мрља са рукава тренерке лабораторијских ознака 1214-42/16 и 1214-43/16, те се на основу израчуантних ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да су оптужени и оштећена дозори ових биолошких трагова. Такође, сви елементи ДНК профила оптуженог и сви елементи ДНК профила покојне оштећене се садрже у мешаним ДНК профилима добијеним анализом ДНК спорних биолошких трагова у којима је утврђено присуство крви људског порекла изузетих са мање мрље са рукава тренерке и са мрље са десне бочне стране тренерке, лабораторијских ознака 1214-40/16 и 1214-44/16, те се на основу израчуанатих ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу може тврдити да су оптужени Љубисављевић Драган и оштећена [REDACTED] дозори ових биолошких трагова.

У исказу датом на главном претресу представник комисије НКТЦ-а вештак Јелена Стошић је додала да у погледу узорак 1214-2, 1214-8 и 1214-10 може само да претпостави да је у питању контактни траг јер не постоји начин – метод, односно тест којим се може доказати присуство епитела коже, додавши да се комисија вештака у датим налазима и мишљењима изјаснила чији су биолошки трагови, а да се о врсти трагова није могла изјаснити. Објаснила је да се приликом вештачења утврђује присуство биолошког трага неке особе на предмету који се вештачи, а како је тај траг ту доспео, вештачи не могу да се изјасне, нити могу да се изјасне када је биолошки траг ту доспео, односно о старости биолошког трага. Додала је да се теоретски не може искључити могућност трансфера биолошког материјала, односно да су биолошки трагови пронађени на узорцима 1214-2, 1214-8 и 1214-10 ту доспели трансфером, међутим, то је у пракси јако тешко изводљиво, поготово је у пракси готово немогуће да до трансфера дође на начин да једно лице дође у контакт са биолошким материјалом другог лица, а затим у контакт са предметима са којих су изузимани узорци, Даље је искључила могућност да је крим.техничар контаминирао трагове, пре свега из разлога што он на лицу места поштује одређене процедуре, а поред тога

у питању су мешани трагови две особе у којима је пронађен биолошки материјал оптуженог и оштећене, дакле да нема присуства биолошких трагова треће особе. Такође, је објаснила да у ова три узорка 1214-2, 1214-8 и 1214-10 ниједан ДНК профил се не издваја као доминантан, дакле не може се говорити о томе да је једна особа оставила више биолошког материјала од друге особе. Додала је да не мора да значи да би, уколико је оптужени последњи био у контакту са предметима са којих су изузети означени узорци и уколико их је чврсто држао, на њима остала већа количина његовог биолошког материјала, односно да би његов ДНК профил био доминантан, јер количина биолошког материјала која се задржи на предмету зависи и од карактеристика самог предмета, али и од карактеристика донора, пре свега од чињенице колико се зноји, колико му се кожа перута и слично, те да свакако и дужина контакта са предметом утиче на количину биолошког материјала која се задржава на предмету, али да то опет зависи од свих споменутих карактеристика, а што се тиче јачине стиска вештак се о томе, није могла изјаснити. Даље је објаснила да се након изолације молекула ДНК ради квантификација, односно одређивање концентрације молекула ДНК у узорку, те је напоменула да се у том случају ради о количини ДНК у узорку, а не у трагу који је достављен, јер када се на пример на вештачење достави јакна са крвном мрљом, вештак узима узорак крви помоћу стерилног штапића, методом брисања, али не изузима целу крвну мрљу, тако да се не може говорити о количини биолошког материјала у трагу, већ само у изузетом узорку, односно узорку за анализу. Вештак се није могла изјаснити о концентрацији ДНК у узорцима 1214-2, 1214-8 и 1214-10, додавши да су подаци о томе садржани у лабораторији. У односу на узорке 1214-2, 1214-8 и 1214-10 навела је да је добијен мешани ДНК профил најмање 2 особе, јер теоретски то може да буде бесконачан број особа, с обзиром да се одређени елементи ДНК, односно одређене алелне варијанте поклапају за више особа, али с обзиром да је у њима утврђено присуство елемената ДНК профила оптуженог и оштећене, није се могло доказати присуство неке треће особе. У односу на узорак број 1214-10 вештак је навела да је у конкретном случају реч о мешаном ДНК профилима најмање три особе, што значи да се ту налазе елементи који не припадају њима, али није могла да се изјасни да ли је у питању мешавина профила једног мушкарца и две жене, или два мушкарца и једне жене, с обзиром да је утврђено присуство трагова биолошког материјала оптуженог и оштећене. Вештак је истакла да је могуће да неко лице има контакт са предметом, а да на том предмету не остане његов биолошки траг, или да не остане довољна количина биолошког материјала из ког би се могао добити ДНК профил погодан за поређење. Објаснила је да не може да пореди узорке 1214-2 и 1214-8 са узорком број 1214-6 јер су узорци 1214-2 и 1214-8 мешани ДНК профили и разликују се међусобно, додавши да се мешани ДНК профил може поредити само са ДНК профилима добијеним из неспорних узорака. Увидом у записник истакла је да ДНК профили добијени из узорака 1214-2 и 1214-6 имају исте алеле на свим анализираним локусима, међутим ови ДНК профили се ипак сматрају различитим, будући да се разликује количина биолошког материјала, а самим тим и висина сигнала који се добијају након ДНК анализе. Напоменула је и да је у ДНК профилима ознаке 1214-6 доминантан ДНК профил оптуженог, што у 1214-2 профилима није случај и да она једино на основу тога може да закључи да то има смисла јер су оштећена и оптужени донори оба ова трага, али на основу ове чињенице не може да закључи ништа везано за начин доспећа биолошког материјала на предмете са којих су изузети. У погледу крвних мрља са кутије је објаснила да су вештаци, када им је кутија достављена на вештачење, с обзиром да је било мрља са више страна кутије, се определили да узму узорак са две, па приложила фотодокументацију која је начињена приликом изузимања узорака, те је објаснила да је узорак 1214-25 изузет са велике крвне мрље која се налази на страни кутије на којој се налази бар код, док је узорак број 1214-26 изузет са друге стране кутије која личи на дно кутије јер се виде преклопљени делови страна. У односу на узорак 1214-34, вештак је објаснила да је у питању мешавина трагова где је пронађено присуство хумане крви, и крв је барем једна компонента у овој мешавини, будући да је ДНК профил оптуженог доминантан у добијеном ДНК профилима, навела је да може само да претпостави да траг крви потиче од њега, али да то не може да се докаже, а да остали трагови у мешавини могу потицати од било које хумане излучевине, дакле то такође може бити крв, може бити и епител, свако ткиво људског порекла, а о времену доспећа није се могуће изјаснити. У погледу узорка 1214-37

вештак је одговорила исто као и када је у питању узорак 1214-34, с тим што је у овом мешаном трагу доминантна компонента оштећене, због чега се може претпоставити да крв потиче од ње, али да се то ипак не може доказати. У погледу узорака 1214-31, који је изузет са унутрашње стране јакне близу унутрашњег левог џепа, вештак се није могла изјаснити да ли на истом месту са спољне стране јакне постоји траг, али је објаснила да је ова мрља са које је изузет узорак била толико тамна да није деловало као да је пресликана, односно да је пробила са неког другог дела јакне, а суду је приложила фотографије сачињене приликом изузимања узорака и објаснила да је овај узорак изузет са мрље која је приказана на фотографији коју доставља суду, дакле са унутрашње стране јакне, односно више код џепа, у нивоу груди, а то је друга фотографија на страни 7. По питању узорака 1214-12 вештак се није могла изјаснити чија је крв која је пронађена у овом трагу, обзиром да се ниједан ДНК профил не издваја као доминантан. Навела је даље да је узорак број 1214-34 изузет са унутрашње стране ђона десне патике и да је место одакле је изузет приказан на другој фотографији на страни 8, коју је приложила. Надаље је објаснила да је узорак ознаке 1214-30 изузет са спољашње стране тренерке Nike са десне стране и то са места које је приказано на трећој фотографији на страни 6 документације, која је сачињена приликом изузимања узорака, али како на фотографијама није јасно видљива та мрља, описала је да се на налази отприлике у пределу места где је стављен картончић са ознаком лабораторијског узорака. Даље је у погледу узорака број 1214-15, 1214-16 и 1214-25 додала да, с обзиром да су у питању трагови крви, може да каже да они на местима на којима су пронађени, нису морали да доспеју искључиво директним контактом, већ је могуће да су на та места одакле су изузети пренети, поготово из разлога што је у питању крв, а крв може да цури, да прска и слично. Такође, је навела да је у узорку 1214-34 добијен мешани ДНК профил најмање две особе, те је објаснила да је то случај јер је у овом ДНК профили уочено присуство алела који не припадају ни оптуженом ни оштећеној, али би се директним поређењем овог ДНК профила са ДНК профилем неког лица вештаци могли изјаснити да ли се у том ДНК профили садржи још нека особа. У односу на овај узорак истакла је да се не може изјаснити о начину на који је биолошки траг оштећене доспео на место са ког је изузет узорак 34. На питање председника већа вештак је одговорио да је теоретски могуће да уколико неко лице пренесе крв неке друге особе на неко место, у том трагу не буде пронађен биолошки траг преносиоца, што опет зависи од тога колико је он добар донор, а надаље и од осталих фактора о којима се претходно изјаснила. Надаље је на питање да ли се имајући у виду количину биолошког материјала оштећене у узорцима 1214-6 и 1214-7 може изјаснити да ли је биолошки материјал оштећене ту доспео, односно могао доспети само одизањем тела оштећене, или је контакт оптуженог са телом оштећене морао бити дужи, одговорила да у принципу, трагови крви лакше остају, али да обзиром да у овим узорцима 6 и 7 није установљено присуство крви и када се биолошки материјал неког лица пронађе у поднокатном садржају неког другог лица, вештаци закључују да је било неког другог контакта, и тај контакт би морао да буде интензивнији.

Наведена ДНК вештачења Национално криминалистичко техничког центра, као и исказ представника комисије НКЦ, вештака Јелене Стошић дат на главном претресу, суд је у потпуности прихватио, оценивши их као јасне, аргументоване, детаљно образложене, те дате у свему у складу са правилима струке и науке, имајући при том у виду да је вештак на сва питања суда и странака дала јасне и детаљно образложене одговоре.

Увидом у обдукциони записник Института за судску медицину С-1238/16 од 25.11.2016. године, са фотодокументацијом и извештај о хемијско – токсиколошкој анализи од 06.02.2016. године, НН женског леша идентификованог у МУП-у као [REDACTED] утврђено је да је смрт насилна и да је наступила услед искрварења из раскиданих крвних судова у просторима раздерина на глави, као и у пределу бројних крвних подлива коже и вишеструко нагњеченог поткожног меког и мишићног ткива главе, трупа и удова, које су повреде нанесене вишеструким дејством тупине замахнутог механичког оруђа, те да је у време умирања постојало стање акихолисаности, будући да је у биолошким течностима оштећене покојне [REDACTED] детектовано присуство етил алкохола и

то у следећим концентрацијама: крв 2,15 мг/мл (2,04%), течност стакластог тела 3,25 мг/мл (3,23%) и урин 2,12 мг/мл (2,09%), док се у наведеним узорцима није детектовало присуство метил-алкохол нити дроге и лекова са листе.

Даље, увидом у обдукциони налаз Института за судску медицину и писани налаз и мишљење судског вештака специјалисте судске медицине проф. др Бранимира Александрића од 19.01.2017. године, несумњиво је утврђено да су обдукцијом тела покојне оштећене [REDACTED] установљене следеће повреде:

а) на глави:

- једна цртаста ражњаста раздерина коже (у виду цик-цак линије) са околном нагњечином коже у предње левој четвртини теменог предела, дуга око 2,5 цм и дубока до око 4мм која се пружала косо правцем од назад пут унапред и улево,

- једна режњаста раздерина са околном нагњечином коже у предње десној четвртини теменог предела, изгледа ћиричног слова Ч, уздужно постављена, промера око 5,5 x 2,5 цм и дубине до око 8 мм,

- једна раздерина коже у задњој четвртини теменог предела промера око 2 x 0,4 цм и дубине до око 2 мм, која је била косо постављена с правцем од назад пут унапред удесно,

- једна цртаста раздерина коже у задњој половини десног темено-слепоочног предела, промера око 1,2 x 0,3 цм која је била површна и пружала се косо са правцем одназад пут унапред и улево,

- једна лако косо постављена режњаста раздерина са околном нагњечином коже у десном слепоочном пределу, облика слова Т, са дужином краком дугим око 1,5 цм, а краћим крацима дугим по око 0,8 цм, дубока до око 4 мм,

- још једна лака косо постављена режњаста раздерина са околном нагњечином коже у десном слепоочном пределу, на око 1,5 цм испод претходно описане раздерине која је била цртастог облика дуга око 1,5 цм и дубока до око 2 мм,

- једна огуљотина коже у задњој половини теменог предела изгледа латиничног слова V са теменом на средини врха главе и крацима који су ишли пут уназад и улево, у промеру од око 1,3 x 0,5 цм и 0,5 x 0,3 цм, која је била црвенкасте боје,

- пространи крвни подлив коже праћен отоком у задњој десној четвртини теменог предела, промера око 15 x 12 цм који је захватио и десни заушни и десни потиљачни предео који је био модролубичасте боје и флукутирао на притисак прстом, а ово је било праћено одлубљивањем ткива поглавине у десном темено-потиљачно-заушном пределу у виду цепа величине два женска длана који је био испуњен течном тамноцрвеном крвљу,

- два пругаста крвна подлива коже у пределу леве темене кврге, са крацима промера 3,5 x 1 цм и 2,5 x 1 цм који су били на међусобном растојању од око 1 цм, који су били интензивно тамно љубичасте боје, а око овог крвни подлив праћен отоком промера око 5, 5 x 4, 5 цм који је флукутирао на притисак прстом и био је модролубичасте боје, све ово је било праћено одлубљивањем ткива поглавине у пределу леве темене кврге у виду цепа који је био испуњен течном тамноцрвеном крвљу,

- једна нагњечина коже у десном чеоном пределу које је била у виду троструког лучног низа са луком отвореним пут навише, укупног промера око 4 x 0,5 цм која је била црвенкасте боје,

- две цртасте површинасте раздерине коже једна испод друге у пределу спољашње половине десне обрве, дуге по око 1 цм, са околном нагњечином коже,

б) на трупу:

- дифузан крвни подлив коже који је ишао од унутрашњег зида десне пазушне јаме до десног подлопатичног предела промера око 14 x 7 цм и модролубичасте боје у оквиру овог дифузног крвног подлива се налазило више пругастих крвних подлива интензивније љубичасте боје у виду тзв.трамвајских шина који су били различитих праваца али је највећи број њих био међусобно паралелан са правцем пружања одоздо, навише и од напред уназад,

- крвни подлив коже у десном дојкином пределу промера око 14 x 5 цм модролубичасте боје

- овални крвни подлив коже на десној бочној страни грудног коша промера око 11 x 4 цм, модро љубичасте боје,

- три овална крвна подлива коже на десној страни трбуха, промера око 8 x 7 цм, 7 x 7 цм и 10 x 8 цм, модролубичасте боје, што је било праћено крвном прожетошћу поткожног масног ткива

- овални крвни подлив коже у десном бедреном пределу промера око 11 x 9 цм модролубичасте боје што је било праћено преломом на гребену десне бедрене кости промера око 3, 5 x 1 цм

в) на рукама:

- дифузан крвни подлив коже који је ишао од горњег дела десног рамена са свих страна захватајући и десни лопатични предео, па настављајући се читавом дужином задње, спољашње и предње стране десне надлактице, па преко спољашње стране десне подлактице и преко целе десне надланице захватајући и надланене стране прстију десне шаке, који је био сливено модролубичасте боје. У оквиру овог дифузног крвног подлива на десној надланици и десној подлактици местимично су се налазили овални крвни подлици величине дечијег длана који су били интензивније модролубичасте боје, а на десној надланици се у оквиру дифузног крвног подлива и отока налазила овална нагњечина коже промера око 2,5 x 0,5 цм, а кажипрст ове шаке је у свом корену био преломљен, све ово је било праћено одлубљивањем коже од опнице мишића у виду дифузног цепа промера 30 x 25 цм који је захватао предео десног рамена, десног лопатичног предела и целу спољашњу страну десне надланице у коме се налазила течна тамно црвена крв помешана са капљицама масти, а поткожно масно ткиво и мишићи свих ових предела су били дифузно крвљу прожети,

- мрљаста крвни подливи коже на задњој страни леве надлактице у висини пазушне јаме (промера око 4 x 2, 5 цм), на спољашњој страни левој лакта (промера око 4 x 3,5 цм) и на његовом врху (промера око 4 x 3,5 цм) који су били модролубичасте боје, а ово је било праћено одлубљивањем коже од опница мишића у пределу доњег дела леве надлактице (у промеру око 6 x 5 цм) и спољашње стране левог лакта (у промеру око 10 x 8 цм), у виду цепова у којима се налазила течна тамно црвена крв помешана са капљицама масти, а поткожно масно ткиво и мишићи свих ових предела су били дифузно крвљу прожети

г) на ногама:

- дифузан крвни подлив коже у десном кукно – бутном пределу, промера око 13 x 12 цм модролубичасте боје, у оквиру овог дифузног крвног подлива се налазило више пругастих крвних подлива интензивније љубичасте боје у виду тзв.трамвајских шина који су били попречно постављени и међусобно у паровима паралелни, све ово било праћено одлубљивањем коже од опница мишића у виду цепа промера око 25 x 15 цм у коме се налазила течна тамно црвена крв помешана са капљицама масти, а поткожно масно ткиво и мишићи свих ових предела су били дифузно крвљу прожети,

- дифузан крвни подлив коже на спољашњој страни десне бутине у њеној доњој трећини који је захватао и спољашњу страну десног колена промера око 18 x 12 цм, модролубичасте боје, у оквиру овог дифузног крвног подлива се налазило више пругастих крвних подлива интензивније љубичасте боје у виду тзв.трамвајских шина који су били попречно постављени и међусобно у паровима паралелни, све ово је било праћено одлубљивањем коже од опнице мишића у виду цепа промера око 16 x 10 цм, у коме се налазила течна тамно црвена крв помешана са капљицама масти, а поткожно масно ткиво и мишићи свих ових предела су били дифузно крвљу прожети,

- овални крвни подлив коже на предњој страни десне бутине одмах изнад колена а захватајући и предњу страну десног колена, промера око 9 x 8 цм модролубичасте боје,

- елипсаста крвни подлив коже на предњој - унутрашњој страни десне бутине одмах изнад колена промера око 6 x 2 цм модролубичасте боје,

- овални крвни подлив коже на спољашњој страни десног колена, промера око 6 x 4 цм модролубичасте боје,

- три овална крвна подлива коже на предњој страни десне потколенице, један промера око 7 x 6 цм и 2 величине дечијег и женског длана модролубичасте боје,

- овални крвни подлив коже на предњој – спољашњој страни леве бутине промера око 8 x 4,5 цм модролубичасте боје,

- један лучан крвни подлив коже који је захватао доњи део леве бутине, лево колена и леву потколеницу одмах испод колена са њихове предње – спољашње стране са луком

отвореним пут унутра, промера око 17 x 5 cm модро љубичасте боје, све ово било је праћено одлубљивањем коже од опница мишића у виду џепа промера око 21 x 10 cm у коме се налазила течна тамноцрвена крв помешана са капљицама масти, а поткожно масно ткиво и мишићи свих ових предела су били дифузно крваво прожети,

- овални крвни подлив коже на предње – спољашњој страни леве потколенице одмах испод колена промера око 9 x 8 cm модрољубичасте боје

- две мрљасте нагњечине коже, једна поред друге на предњој – унутрашњој страни леве потколенице величине 1,5 cm и 0,3 cm,

- овални крвни подлив коже на унутрашњој страни леве потколенице одмах изнад скочног зглоба промера око 12 x 8 cm модрољубичасте боје,

- овални крвни подлив коже на унутрашњем глењу леве потколенице промера око 9 x 5 cm, модрољубичасте боје.

Даље, обдукцијом су установљени и знаци великог губитка крви: малокрвности свих органа и слабо изражене мртвачке мрље, које су биле појединачне.

Обдукцијом су установљене и следеће лешне особине: мртвачке мрље су биле слабо изражене и губиле су се на притисак прстом, при томе су мртвачке мрље биле делимично присутне на предњој а делимично и на задњој страни тела. Мртвачка укоченост је била слабије изражена у свим зглобовима.

Судски вештака специјалиста судске медицине проф. др Бранимира Александрића је у свом писаном налазу и мишљењу даље навео да је прегледом одеће покојне установљено да су њене две блузе скоро дифузно биле натопљене крваво; спољашња блуза – карирана била је подигнута до половине груди, а на црној унутрашњој блузи су на њеној предњој страни у доње-десној четвртини установљена два прашинаста отиска промера 9x8 cm и 14x8 cm. Хеланке су на предњим и задњим странама у пределу бутина биле на више места замазане крваво у виду попречној пруга. Хемијско-токсиколошком анализом је установљено да је [REDACTED] у време умирања била у алкохолисаном стању, са 2,04 промила алкохола у крви.

На основу изнетог вештак је дао мишљење да су све описане повреде, с обзиром на опис њихових карактеристика, а посебно боје у обдукционом записнику, настале за живота, и то једна за другом, у релативно кратком временском интервалу, који се не може прецизирати и оне су све, у време наношења и скупа процењено, представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, и све оне су својим скупним дејством на крају и довеле до смртног исхода, па се и на основу обдукционог налаза, закључује да је смрт оштећене [REDACTED] насилна и да је наступила услед искрварења из раскиданих крвних судова у просторима раздерина на глави, као и у пределу бројних крвних подлива коже и вишеструко нагњеченог поткожног меког и мишићног ткива главе, тупа и удова, па је имајући у виду наведено, закључио да је смрт оштећене [REDACTED] у директној узрочно-последичној вези са свим наведеним повредама. Вештак је даље навео да се на основу распореда трагова крви на јастуку, душеку и на зиду изнад јастука, као и на основу свих установљених повреда, закључује да је [REDACTED] све повреде на глави, тупу и удовима задобила управо док је потрбушке лежала на душеку, како је и где је и пронађено њено беживотно тело, уз повремено њено окретање у једну или другу страну, при томе се повредила, када јој је наносио повреде, налазио са њене десне стране и изнад ње. Оштећена [REDACTED] је по горњем делу главе задобила десет удараца тупином механичког оруђа чврсте конзистенције – у конкретном случају највећи број удараца је задобила дрвеном летвом један за другим у веома кратком временском интервалу, која се од удараца сломила на више делова, а на сломљеним деловима дрвене летве су пронађени трагови крви и длаке, док је један сломљени део летве остао у њеној коси. Од ових удараца су настале раздерине коже из којих повреда је једино дошло до крварења у спољашњој средини, јер нигде више на телу и удовима није било отворених рана из којих би постојало спољашње крварење, а како су на металној шипци, такође, пронађени трагови крви, као и на хеланкама покојне [REDACTED]

[REDACTED] у виду пругастих трагова крви вештак је закључно да је овом шипком такође неколико пута оштећена ударана у главу, па потом окрвављеном металном шипком и по трупу и удовима. [REDACTED] је задобила и два удараца по десној страни чела, а с обзиром да је у том пределу задобила само једну нагњечину и две плитке раздерине коже, вештак је закључно да су ове повреде које су се налазиле једна поред друге настале једним ударцем, тупином механичког оруђа не тако чврсте конзистенције, у конкретном случају једним ударцем стопалом у обући. Надаље, [REDACTED] је задобила укупно 6 удараца по десној страни грудног коша и трбуха и у десном бедреном пределу, који су нанесени тупином механичког оруђа овалног облика и не тако чврсте конзистенције – у конкретном случају ударцима стопалом у обући, па су тако настали овални крвни подливи у овим пределима трупа, а на њеној црној блузи су остала два овална прашинаста отиска. Такође, је утврђено да дифузан крвни подлив коже који је ишао од горњег дела десног рамена са свих страна захватајући десни лопатични предео, па настављајући се читавом дужином задње, спољашње и предње стране десне надлактице, па преко спољашње стране десне подлактице и преко целе десне надланице захватајући и надлане стране прстију десне шаке, а у оквиру кога су се на десној надлактици, десној подлактици и десној надланици местимично налазили овални крвни подливи величине дечијег длана и који су били интензивније модролубичасте боје, а што је све било праћено одлубливањем коже од опница мишића у виду дифузног цера промера 30 x 25 cm, који је захватао предео десног рамена, десног лопатичног предела и целу спољашњу страну десне надлактице, у коме се налазила течнато црвена крв помешана са капљицама масти, док су поткожно масно ткиво и мишићи свих ових предела били дифузно крвљу прожети нанети су више / небројано удараца тупином механичког оруђа не тако чврсте конзистенције у конкретном случају ударцима стопалом у обући и то при покушају [REDACTED] да се подметањем десне руке одбрани од наведених удараца које је задобијала по десној страни трупа. Дифузан крвни подлив коже који је ишао од унутрашње зида десне пазушне јаме до потлопатичног предела (на површини промера око 14 x 7 cm), а у оквиру кога се налазило више пругастих крвних подлива у виду тзв.трамвајских шина настао је због више/небројано удараца тупином механичког оруђа обличастог облика и чврсте конзистенције, у конкретном случају ударцима металном шипком, којим средством и у исто време су настали и крвни подливи праћени одлубливањем коже од опница мишића на левој руци и то при покушају [REDACTED] да се подметањем леве руке одбрани од удараца које је задобијала по наведеној левој страни леђа. Оштећена [REDACTED] је задобила више/небројано удараца у десном кукно – бутном пределу и на спољашњој страни десне бутине, при чему су ови ударци наносени металном шипком – на тај начин су настали дифузни крвни подливи коже у десном кукном – бутном пределу и на спољашњој страни десне бутине, у оквиру којих се налазило више / небројано пругастих крвних подлива интензивније љубичасте боје у виду тзв.трамвајских шина, а што је све било праћено одлубливањем коже од опница мишића у виду цела у којима се налазила течна тамноцрвена крв помешана са капљицама масти, а поткожно масно ткиво и мишићи свих ових предела су били дифузно крвљу прожети, те су оваквих ударцима, већ окрвављеном металном шипком, остали пругасти крвави отисци на хеланкама оштећене. Оштећена је задобила и овалне крвне подливе на ногама и то шест на десној и седам на левој нози, које су нанесене ударцима тупином механичког оруђа овалног облика и не тако чврсте конзистенције – у конкретном случају ударцима стопалом у одећи. Надаље, на основу карактеристика свих повреда установљених код оштећене [REDACTED] вештак се није могао прецизно изјаснити које су повреде прво, а које последње настале и чиме су повреде прво наносене, а чиме су даље наносене, мада се једино може закључити да су повреде на глави (раздерине) прво нанете ударцима дрвеном летвом, а након тога су уследили бар неки ударци по већ окрвављеној глави металном шипком, а потом са окрвављеном шипком даље по телу и удовима. У сваком случају ниједна од наведених повреда није довела до тренутног губитка свести, већ су губитак свести, а потом и смрт настали неко време након задобијања свих повреда, при чему се ово време не може прецизирати али се процењује да је трајало око 40 – 60 минута (то је време потребно да се изгуби велика количина крви из повреда које је у конкретном случају задобила [REDACTED] Имајући у виду да је оштећена све време док је задобијала мноштво удараца била

свесна и трпела болове, али се јачина ових болова не може прецизније одредити јер се она у време задобијања повреда и смрти налазила у средње тешком алкохолисаном стању и тиме је била донекле анестезирана (2, 04 промила алкохола у крви). С обзиром да су све наведене повреде у време наношења и скупа процењено представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, а уз постојање средње тешког алкохолисаног стања, оштећена [REDACTED] након њиховог задобијања није могла да се креће. Узимајући у обзир време када је оштећена [REDACTED] пронађена мртва (25.11.2016. године у 02,25 часова), те време када је извршена обдукција (25.11.2016. године у 09,00 часова), као и на обдукцијом установљене лешне особине, процењује се да је смрт оштећене [REDACTED] наступила 25.11.2016. године између 01,00 и 02,00 часова.

Испитан на главном претресу вештак проф. др Бранимир Александрић је навео да је на страни 15 писаног налаза и мишљења, у другом пасусу, у првом реду грешком услед куцања написао да је [REDACTED] задобила и два удараца по десној страни чела, а у ствари се ради о две повреде које су настале од једног удараца, што је даље у наставку истог пасуса и описано. На питање браниоца навео је да се на фотографијама 2, 3 и 4 у фотодокументацији 100/3065/16 не виде трагови крви, јер су фотографије прављене издалека, међутим, у записнику о форензичком прегледу лица места од 25.11.2016. године, под тачком 2, је наведен траг крви у виду брисотине који је затечен на спољашњој страни улазних врата у приземљу објекта, а на око 140 цм изнад тла, а бројем 2 је обележен овај траг на поменутих фотографијама. Даље је навео да се на зиду поред дрвеног рагастола врата у приземљу, на фотографијама, виде неке црвенкасте боје, али да он на основу тога не би могао да закључи да се ради о траговима крви, јер фотографије могу бити технички недовољно добре, а са друге стране овакви трагови крви уопште нису описани у записнику о форензичком прегледу лица места, те би управо напротив имајући у виду како изгледају ове црвенкасте примесе на поменутом зиду око врата, искључио да се уопште ради о траговима крви у виду брисотина, јер се ради о некој дифузној, црвенкастој пребојености која нема карактеристике брисотина, објаснивши да је траг крви од брисотине увек у виду неког размаза по дужини, да ли одозго на доле, или лево десно, или у било ком правцу, у сваком случају се брисотина познаје по томе да се ради и да личи на брисање неког крвавог предмета или дела тела од неку тврду подлогу, без обзира да ли се ради о намерном или случајном контакту са том подлогом. Додао је да се на фотографији број 5 виде отворена врата приземља, а дуж предње ивице левог зида се види црвенкаста пребојеност по процењеној дужини од око 1 метра, те да ово јесте црвенкаста пребојеност, али да уопште не личи ни на какву брисотину крви, при чему је напоменуо да та црвенкаста пребојеност уопште није описана у записнику о форензичком прегледу лица места, као траг крви, те да собзиром да је она јасно уочљива и да је преглед лица места рађен 25.11.2016. године у 13,00 часова, дакле у дневним условима, сумња да би увиђајна екипа пропустила да овај траг опише као траг крви да се стварно и радило о крвавом трагу, а да су крим.техничари људи који су обучени да препознају шта су трагови крви, а шта су црвенкасти трагови који не потичу од крви, тако да је у потпуности одбацио могућност да су ово трагови крви без обзира што нису узети брисеви и што није рађена ДНК анализа, јер се брисеви никад не узимају са трагова који су иоле црвенкасте боје, а да се не посумња да је реч о траговима крви. Надаље је додао да је на фотографији 23 под бројем 5 обележена секира док су бројем 6 обележени трагови крви у виду брисотине, што је и описано у форензичком прегледу лица места од 25.11.2016. године, а изнад ових брисотина крви које су означене бројем 6 на процењеној раздаљини од око 30 до 40цм су уочене тачкасте црвенкасте формације за које, само на основу фотографија, не може да тврди да су у питању трагови крви уопште, али с обзиром да се налазе у близини брисотина означених бројем 6 није искључио могућност да се ради о капљичастим прскотинама крви јер је очигледно да је крвави део тела или неког предмета оставио трагове у виду брисотина означених бројем 6. Даље је навео да је брисотина крви која се види на фотографији број 15 (сама брисотина је означена бројем 6) контактни траг и да уопште не личи на прскајући траг крви, те да је другим речима ова брисотина настала тангенцијалним повлачењем неког крвавог дела, при чему око брисотине нема уопште прскајућих капи, па је искључио могућност да је глава покојне дошла у контакт

са овим гелендером, и да је овај траг настао услед контакта већ окрвављене главе са гелендером, а са друге стране је закључно, с обзиром на све повреде које је покојна задобила, да је повредилац имао крваве руке наог наношења повреда оштећеној, и да је крвавим рукама секундарно пренео њену крв и длаке на овај гелендер, вероватно приликом кретања степеницама, при чему је ДНК вештачењем несумњиво утврђено да и длаке и ова крв потичу од оштећене. На даље питање браниоца навео је да не искључује могућност да су црне линије које се виде на фотографији број 18 сачињеној приликом форенз.прегледа лица места КТ 100-3061/16, длаке, али да то не може ни да тврди, додавши да је сасвим могуће да је било примеса длака оштећене у њеној шаци, с обзиром на то да приликом задобијања повреда није одмах изгубила свест, већ тек након неког времена, после губитка веће количине крви, а физиолошки је да се неко, када има повреде на глави, хвата за главу јер га боли, те да су длаке тако остале у њеној шаци. На питање браниоца на основу чега, ако оставља могућност да су у крвавој шаци оптужене биле длаке, тврди да је брисотину на гелендеру оставио повредилац, одговорио да је то због тога што је оштећена све повреде добила док се налазила на душеку у приземљу и да их је добила једну за другом у релативно кратком временском интервалу који се не може прецизирати, те да због свих задобијених повреда и своје алкохолисаности, није могла да се креће; а поред тога, никаквих других капљичастих трагова крви који потичу од ње нема на другим местима осим на месту где је и нађена мртва и у њеној непосредној околини, док је, са друге стране, с обзиром на повреде које је задобила и чиме их је задобила, повредилац је морао имати и те како крваве руке. Истакао је да је у налазу и мишљењу навео како и које повреде је оштећена задобила, али је навео није не може да искључи ни могућност да је неку повреду оштећена задобила и руком. Даље је навео да је за одређивање механизма, начина и места повређивања оштећене потпуно небитан опис чарапа дат у налазу, и да он само указује на то да се ради о старим чарапама, као и на то да је особа у чарапама, а не у обући ходала по прљавој и блатњавој површини, док се из фотографија са лица места види да је она и живела у веома лошим условима, пре свега нехигијенским условима.

Истакао је даље да је тачки 7 мишљења написао да се “не може прецизно закључити које су повреде прво, а које последње настале” тако да се не може изјаснити коју је прву повреду оштећена задобила, нити се то ни на који начин може утврдити, па самим тим не може да се одреди прецизно положај њеног тела када је задобила прву повреду. Навео је даље да теоретски не може апсолутно да искључи могућност да је, пре него што је оштећена почела да задобија повреде у лежећем положају, оборена на душек, међутим, узимајући у обзир да је она била у средње тешкој алкохолисаности са 2,04 промила алкохола у крви, она са оваквом алкоholeмијом уопште није могла да стоји на ногама, па би с обзиром на то пре закључио да није гурнута и онда дошла у положај на душек, него да је већ лежала на душеку када је почела да задобија повреде. На даље питање браниоца објаснио је да је на одећи оштећене наведеној под тачком 18 обдукционог записника описана само дифузна крвна замазаност и да нема ниједног трага у виду прскања и сливајућих капи, а са друге стране наведена блуза је била задигнута према горњем делу груди, раменима, те натопљеност ове блузе уопште не указује да је оштећена крварила док јој је труп био у неком усправном положају, већ је ова натопљеност крвљу настала секундарно, додавши да се на фотодокументацији која је начињена приликом увиђаја види да су јастук и душек испод покојне били натопљени крвљу, а та крв је натапала тканину јастука и душека, а са овога се преносило и на тканину блузе. Даље је појаснио да је када је говорио о дифузној замазаности крвљу кариране задигнуте блузе, говорио о пределу ове блузе у десној половини предње стране и дуж задње стране и у том пределу нема око ове дифузне замазаности попрсканости крвљу. Међутим на фотодокументацији са обдукције, и у даљем опису ове блузе (опис у обдукционом записнику) наведено је да “око оковратника” постоји попрсканост крвљу, што значи да та попрсканост није у непосредној близини дифузне натопљености крвљу ове блузе, те се и на фотодокументацији види да су то прскајуће капи у предњем горњем левом делу ове блузе, а која попрсканост је настала управо из задобијених раздерина на глави јер су то једине повреде из којих је оштећена крварила у спољашњу средину. Даље је објаснио да је приликом удараца, из задобијених повреда – раздерина на глави дошло до прскања крви, али

да с обзиром на дужину косе (око 19цм) ова крв није прскала из рана на горњем делу главе по наведеној блузи, већ је могла да прска из раздерина на предњој страни главе, односно на челу, те је истакао да је могуће да су прскотине констатоване на левој страни блузе, док су повреде констатоване на десној страни тела – на десној обрви, јер је глава веома покретна у односу на груди, а са друге стране могуће је и да је крв капала по предњој левој страни блузе приликом подизања већ окрвављеног оруђа пут на горе у циљу задавања новог ударца. Објаснио је даље да је у тачки 16 обдукционог записника констатовано је да се на коси и кожи главе и лица налазе трагови крви који иду од описаних рана у виду пруга сливања, при чему није наведено у ком правцу иде то сливање, али да се из фотодокументације са лица места (КТ 100-3061/16 фотографија 17, 18) види се да је лице практично скоро дифузно замазано крвљу и то пре свега у десној половини лица, што је и за очекивати с обзиром да је тело покојне затечено на лицу места потрбушке и делом на десном боку, а са десном страном лица на јастуку, дакле са десном страном лица у нижем положају. Крв на десној страни лица је пре свега у виду дифузне замазаности, а покојна је десном страном лица била ослоњена на јастук који је био натопљен крвљу, према томе пре свега се ради о замазаности лица крвљу секундарно од крвљу замазаног јастука, а та замазаност јастука крвљу је настала сливањем крви из свих рана на глави. На питање браниоца да ли је оштећена морала да буде у усправном положају да би сливањем доспели тачкасти трагови на њену одећу у горњем левом делу блузе вештак је одговорио да та попрсканост крвљу у предњем левом горњем делу блузе има карактеристике овалних прскајућих капи, а не сливајућих капи пут на доле. Према томе, искључио је могућност да је до капљичасте замазаности крвљу ове блузе на поменутом месту дошло услед сливања крви са неке ране на глави док је оштећена била у било ком стојећем положају, те је искључио и положај и да је седела са усправљеним трупом.

Даље је на питање браниоца вештак одговорио да није могуће прецизирати које су повреде на глави нанете дрвеном летвом, а које металном шипком, те да је оштећена у сваком случају ударана и једним и другим оруђем, при чему се дрвена летва сломила приликом нашошења ударца у главу и зато је остало парче дрвета у коси покојне, а са друге стране сигурно да је ударена металном шипком по глави јер се метална шипка окрварила, а једино је због удараца у главу металном шипком ова шипка могла да се окрвари јер само на глави постоје повреде из којих је оштећена крварила, а затим је металном шипком ударана и по осталим деловима тела. Истакао је да је теоријски је могуће да све повреде на глави, имајући у виду њихову природу, потичу од дрвене летве, међутим, у конкретном случају, с обзиром да су крвави трагови по хеланкама остали од шипке, онда је шипка морала претходно да се окрвави, а то је једино могло крвљу на глави, и онда је логично закључити да је и шипком ударана по глави. Даље је навео да се на фотографијама број 11 и 12 фотодокументације КТ 100-3061/16 види да се на једној од дрвених летви налази и дифузно замазана крв, али се због тога што је овај део летве јако танак (приказан на фотографији 12), не дебљи од око 1 цм, тако да би ударац овако танким дрветом сигурно довео до прелома овог дрвета, искључује могућност да су ударци по другим деловима тела и удова који су оставили и крваве пругасте трагове нанети овим танким делом преломљене летве, већ је био децидирна да су ти ударци по телу и удовима који су оставили крваве пругасте трагове нанети већ окрвављеном металном шипком. Објаснио је да исте повреде остају и од овалне металне шипке и од овалне дрвене летве, а да је на лицу места пронађена метална шипка на којој су 2/3 шипке скоро дифузно замазане крвљу, што је приказано на фотографији 7 фотодокументације КТ 100-3065/16, а за коју је ДНК вештачењем утврђено да припада искључиво покојници, што потврђује да је покојница ударана том металном шипком по телу. Истакао је даље да је у коси покојне нађено парче дрвене летве, те да је више делова летве нађено груписано поред шпорета и на њима су нађени трагови крви и длаке, а један део полумљене дрвене летве је пронађен у ложишту пећи са траговима крви на њему, за коју је ДНК вештачењем утврђено да потичу од покојнице, тако да је једини логичан закључак да је повредилац након нашошења повреда оштећеној покупио изломљене дрвене делове, један део ставио у ложиште пећи, а други део груписао поред пећи, стим да је искључио могућност да је летва полумљена након што су нанети ударци и онда тако полумљени делови стављени поред пећи или остали ту где су полумљени, те да тврди да је дрвена летва

поломљена ударцима у главу, на шта указује и чињеница да је у коси покојнице пронађен део одломљеног дрвета. На даље питање браниоца навео је да су подливи констатовани на десној страни грудног коша и трбуха и у десном бедреном пределу нанесени су један за другим у низу и овалног су облика на основу чега је закључио да су нанети истим повредним средством јер се налазе на релативно малом растојању, а с обзиром да су у пределу две повреде пронађена и два прашинаста отиска на одећи, несумњиво је да су нанети и то сви ударци један за другим искључиво шутирањем обућом, која је била задрљана прашинастим садржајем, а не песницом, лактом или слично, те да ови ударци нису могли настати у неком стојећем ставу оштећене, већ када је оштећена потрбушке лежала својом левом страном окренута ка зиду, а десном према слободном простору собе где се налазио повредилац, а повредилац је сукцесивно стопалом у обући задрљаној прашином задавао ударце по десној бочној страни трупа шутирањем као "волејима", односно шутирана је предњим делом горње стране стопала у обући тако да због тога прашинасти отисци на црној блузи оштећене нису имали обрис газеће површине обуће, већ су били опосани као овални прашинасти обриси. На питање браниоца је истакао да у обдукционом записнику крвни подливи на надлактици нису описани у виду пруга, односно трамвајских шина, али да су описане димензије ових повреда, што је наведено на страни 12 вештачења под поглављем на рукама, при чему су у пределу ових повреда настали цепови у поткожном ткиву, односно кожа је била одлупљена од мишића у виду цепова, у којима се налази и крв, али и капљице масти, то значи да су ударци били веома снажни и то механичким оруђем веома чврсте коензистенције, те је без обзира што у обдукционом записнику ове повреде нису децидирано описане у виду пруга, на основу датих димензија ових повреда и посебно на основу описаних повреда у поткожном ткиву, несумњиво закључио да су настале у исто време и истим средством – металном шипком када су настале и повреде нанесене истим средством почев од унутрашњег зида десне пазушне јаме до десног подлопатичног предела, све наведено у тачки 5 писаног мишљења, те је, када је поново испитан на главном претресу, вештак објаснио да је у писаном налазу и мишљењу начињена грешка на страни 11, у последњем пасусу, где су описиване повреде на трупу, као и у мишљењу на страни 15, тако што на тим местима треба да стоји да је дифузни крвни подлив коже је ишао од унутрашњег зида десне пазушне јаме (а не лево као што је написано) до десног подлопатичног предела (а не лево као што је написано), док све остало у мишљењу остаје исто, односно на том месту се налазило више пругастих крвних подлива у виду тзв. трамвајских шина, те и закључак у погледу начина настанка остаје исти - настао је због више небројано удараца металном шипком, те је објаснио да повреде констатоване на левој руци нису настале приликом заштите леве пазушне регије, али су могле настати при заштити од удараца у главу, и у сваком случају се ради о одбрамбеним повредама, које су настале при покушају оштећене да се подметањем руке одбрани од уоченог напада повредним средствима.

На питање браниоца оптуженог да ли су неке повреде на поглавини оштећене могле да настану услед удараца механичким оруђем док је оштећена била у усправном навео је да међусобно блиска локализација свих раздерина на поглавини указују на то да су све ове повреде настале једна за другом сукцесивним ударцима у кратком временском интервалу, а како, са друге стране, нема трагова крви прскања нигде, осим на душеку на периферији локве крви која се налазила испод тела покојне и на зиду наспрам главе покојне, закључује да су све повреде настале, као што је и написао, ударцима по глави док је оштећена лежала на душеку са главом на јастуку. На даље питање браниоца да ли се повреде у виду овалних крвних подлива на ногама, којих је констатовано шест на десној и седам на левој ноzi могу нанети ударцима стопалом у обући док је оштећена стајала вештак истакао је да када се анализирају повреде не може да се посматра појединачно повреда, већ њихов укупни међусобни однос, истакавши да је у налазу написао и образложио да су све повреде па и ове настале док је она лежала на душеку, те је објаснио да поред шутирања "волејима", као што је већ навео, постоји и један лучан крвни подлив на предњој спољашњој страни леве бутине и колена и да овакав облик крвног подлива указује да је настао ударцем делом пете на њону обуће, те је искључио да је било која од ових повреда настала док се оштећена налазила у неком другом положају, осим како је већ рекао. На даље питање браниоца, вештак је

одговорио да је оштећена за време задобијања повреда била способна да говори, дозива и виче јер није имала ни једну повреду од које би тренутно изгубила свест, а исто тако је била и способна да се брани, подметањем руку, на шта указују бројне одбрамбене повреде по рукама.

На даље питање браниоца, вештак је одговорио да је оштећена за време задобијања повреда била способна да говори, дозива и виче јер није имала ни једну повреду од које би тренутно изгубила свест, а исто тако је била и способна да се брани, подметањем руку, на шта указују бројне одбрамбене повреде по рукама.

Навео је даље је у конкретном случају дошло до делимичног премештања мртвачких мрља и да су се због тога мртвачке мрље налазиле на две супротне стране леша, те је објаснио да мртвачке мрље настају пасивним слегањем крви у крвним судовима под утицајем земљине теже, а пошто је покојна примарно лежала потрбушке, ове мртвачке мрље су се развиле на предњој страни тела, да би по доласку увиђајне екипе, а пре пребацивања тела на обдукцију, тело било окренуто на леђа, па је дошло до делимичног премештања ових мртвачких мрља. Додао је да до делимичног премештања мртвачких мрља долази уколико леш буде окренут у периоду од око 6-12 сати након смрти, али да то не значи да је она била мртва већ 6-12 сати у тренутку када је њен леш окренут, те је објаснио да мртвачке мрље почињу да се развијају практично одмах по наступању смрти али до њиховог премештања долази и ако се леш окрене после сат два након смрти, с тим што, ако се леш окрене у првих око 6 сати, мртвачке мрље ће се потпуно преместити, јер се нимало за то време нису фиксирале. Истакао је да до повлачења мртвачких мрља на притисак прстом долази унутар 20 сати од момента смрти, а до тог повлачења мрља на притисак прстом (по притиском прстом то место постаје бледо), долази зато што се мртвачке мрље нису апсолутно фиксирале.

Даље је појаснио да се мртвачке мрље могу потпуно преместити ако се тело окрене у првих 6 сати, али с обзиром на процењено време смрти, и чињеницу да је леш окренут на леђа око 03:00 сата, да је након тог окретања леша до обдукције протекло још око 6 сати, то је онда дошло само до делимичног премештања мртвачких мрља, те је истакао да не значи да се мртвачке мрље у првих 6 сати морају апсолутно све преместити, што се у неким случајевима може десити, наводећи да се то обично дешава када је системска циркулација пуна крви, односно да човек није изгубио крв, па пошто има већу масу крви у системској циркулацији онда је и сила земљине теже јача, па се у тим случајевима мртвачке мрље брже премештају, али треба имати у виду да у конкретном случају не постоји потпуна испуњеност системске циркулације крви јер је оштећена због задобијених повреда изгубила знатну количину крви што је довело до њене смрти. Надаље из разлога што је особа изгубила велику количину крви, мртвачке мрље биле су слабо изражене јер у системској циркулацији није имало шта да толико "слеже" под утицајем земљине теже и то утиче да се мртвачке мрље спорије премештају. Појаснио је даље да чим се леш окрене почиње премештање мртвачких мрља, али то не значи да се оне у том моменту потпуно преместе као када из једног лончета сипате воду у друго лонче, већ то време премештања мртвачких мрља траје, и да је обдукција касније рађена онда би се оне потпуно преместиле са предње на задњу страну тела, на шта указује чињеница да оне нису биле фиксиране јер су се у време обдукције повлачиле под притиском прста. Подвукао је да процену времена смрти није дао само на основу мртвачких мрља већ и на основу следећих елемената; време када је оштећена нађена мртва, време када је урађена обдукција и израженост лешних особина.

Надаље је објаснио да по наступању смрти наступа прво примарна млитавост, а да одмах после ње почиње да се развија мртвачка укоченост и она се развија истовремено практично на свим мишићима, али се испољава редоследом одозго на доле. Код наступања мртвачке укочености прво се укоченост развија у срцу и дијафрагми, а тек накнадно почиње да се испољава на скелетној мускулатури – на рукама и ногама, другим речима, мртвачка укоченост почиње да се примећује тек након 2-4 сата након смрти, а у даљем периоду се она

све више и више повећава. Према научним књигама мртвачка укоченост је потпуно и добро изражена у периоду од око 2-20 сати након смрти, а то све зависи од много фактора: од животног доба, од развијености скелетне мускулатуре, од евентуалне претходне атрофије скелетне мускулатуре настале за живота из било ког разлога, од исцрпљености или неисцрпљености организма итд. Поред наведених фактора на укоченост утиче и спољашња температура у којој се налази леш, те нешто ниже температуре од уобичајне собне температуре од око 23-24 степени целзијуса, могу да убрзају настанак мртвачке укочености, док екстремно ниске и екстремно високе температуре могу успорити развој мртвачке укочености. На брзину развоја мртвачке укочености може да утиче и сам узрок смрти па тако повреда мозданог стабла доводи до бржег развоја мртвачке укочености, али што се тиче смрти која настаје услед искрвављености, оне немају посебне специфичности и посебног утицаја на брзину развоја мртвачке укоченост, а код просечних одраслих људи мртвачка укоченост је потпуно и добро изражена у периоду од око 15-20 сати. Објаснио је даље да је мртвачка укоченост била слабије изражена у свим зглобовима, наиме, ова слабија мртвачка укоченост у конкретном случају је била слабија јер није протекло толико време да би она била јако изражена, а сигурно је да се не ради о почетку губитка мртвачке укочености и настанку секундарне млитавости, те је другим речима, на основу изнетог и чињенице протекла времена од око 7 сати од момента смрти до обдукције и да се мртвачка укоченост није потпуно развила, као и на основу делимичног премештања мртвачких мрља проценио време наступања смрти које је оквирно. Након што је вештаку предочена фотографија 17 на којој је приказан анфас леша и фотографија 19 на којој је приказан ближи изглед леве шаке леша, вештак је навео да је тачно да је мртвачка укоченост већ сигурно почела да се развија јер је у односу на процењено време смрти и време када је леш окренут - око 3 сата, протекло време када мртвачка укоченост почиње да се испољава, али то не значи да је она већ изражена, што се посебно види из обдукционог записника при чему је обдукција урађена 6 сати касније, где је констатовано да је мртвачка укоченост "слабије изражена у свим зглобовима", па како укоченост није била јако изражена ни у време обдукције она није могла да постоји у време окретања леша, већ се она, у време окретања леша, почела испољавати што је и нормално у односу на протекло време од времена смрти до окретања леша.

Објаснио је даље, на питање браниоца, да у литератури постоје теоретске разлике у погледу времена када долази до потпуног, односно делимичног премештања мртвачких мрља, наводећи да ти различити подаци у литератури свакако не мењају његово мишљење јер у конкретном случају суштина да је крв због искрвављења у поткожна ткива била смањена у својој количини унутар циркулације - унутар крвних судова, па да с обзиром на то, није имало шта да се премешта јер се премештала мала количина крви која је остала у крвним судовима, а мала количина крви је остала у крвним судовима због тога што је велика количина крви изашла из крвних судова у поткожна мека ткива практично целог тела од главе до пете, које је било препуно повреда, истакавши да та мала количина и утиче на брзину премештања јер се ради о малој количини која се споро премешта, а не о великој количини. Појаснио је да мртвачке мрље настају пасивним слегањем крви унутар крвних судова под утицајем земљине теже а што је већа маса, то је и сила земљине теже јача и обрнуто. На питање браниоца даље је навео да се не може тачно одредити количина крви коју је оштећена изгубила, односно која је довела до наступања смрти, те да човечји организам има око 5 литара крви и да смрт наступа ако се само трећина крви изгуби нагло у кратком временском периоду, а да у конкретном случају није био повређен нити један велики крвни суд, ни срце, нити неки орган који представља депо крви (слезина или јетра), већ се радило о повреди ситних крвних судова из којих је крв постепено и полако цурила, пре свега у поткожна мека ткива, али и из раздерина на глави у спољашњу средину, а за све то је потребно време, па је проценио да је оштећена изгубила најмање око 50 % крви из системске циркулације, односно из крвних судова. Истакао је да људски организам има око 5 литара крви и да смрт наступа ако се нагло изгуби већ око трећина крви, али да у конкретном случају не постоји нагло истицање крви јер је крв превасходно истицала у нагњечена поткожна мека ткива, а у ова ткива је истицање крви много спорије него када крв истиче у спољну средину или у телесне дупље. Са друге стране постоји велика локва крви на душеку

- јастуку испод главе и горњег дела тела, а која крв је цурела – истицала из раздерина на глави, истакавши да је суштина смрти услед искрварења – великог губитка крви у смањеној количини крви у системској циркулацији, а самим тим је знатно смањена количина кисеоника који се путем крви транспортује од срца до свих органа, а превасходно до мозга. Истакао је даље да искључује могућност да је смрт оштећене наступила у току дана 24.11.2016.године, будући да су лешне особине наведене у обдукционом записнику (које је навео у тачки 6 закључка писаног налаза и мишљења) утицале на то да процени да је време смрти наступило између око 01:00-02:00 часова на дан 25.11.2016. године, при чему се ни ово не може у минут прецизирати, него само проценити.

Даље је вештак, на питање председника већа, навео да се укупан број удараца који су нанети оштећеној, не може прецизирати, те је објаснио да је оштећена на горњем делу главе задобила десет удараца и на челу један, те шест по десној страни грудњог коша и трбуха, шест повреда на десној и седам на левој ноzi што уједно значи толики број удараца. Међутим, у пределу пазушне јаме и лопатичног предела, као и у десно кукно-бутном пределу, по обдукционом записнику, је описано више – небројаних отисака у виду трамвајских шина, тако да се у овим пределима не може прецизирати број удараца, због чега се не може прецизирати ни укупан број удараца, већ само оквирно може да каже да их је било око 40-так - 50-так удараца, с тим што је оштећена сигурно задобила 30-ак удараца, и да може само да процени да их је било још око 10-20 удараца. Навео је да не може да прецизира време потребно за наношење оволиког броја удараца те да процењује да је за то било потребно око 10-так минута, и то најмање зато што се не може тврдити да су сви ударци нанети један за другим, али је ипак могуће да је нанета једна серија удараца по глави, па направљена пауза за коју се не може прецизирати колико је трајала, па онда настала друга серија удараца по другој страни тела, па онда нова пауза итд.

Објаснио је даље да принципијално код оваквог механизма умирања, као у конкретном случају прво долази до помућења свести, па губитка свести, па тек онда наступа смрт, те да другим речима, оштећена није била свесна све време док је задобијала повреде и све време до наступања смрти, и да је сигурно да је у међувремену дошло и до помућења, па до губитка свести па смрти. Међутим, бројне одбрамбене повреде по рукама указују да је она дуго времена приликом задобијања повреда била свесна, да је уочавала опасност и да је зато подметањем руку покушавала да се одбрани од уоченог напада. Даље је навео да је на левој руци оштећена имала три повреде задобијене са три одвојена удараца, међутим, на десној руци је описан дифузан крвни подлив који је захватао руку од рамена до надлактице, а у оквиру њега су се препознавали и овални крвни подливи; при томе је кожа у овим пределима била одлублива у виду цепа од мишића у коме се налазила крв, што је све указало да се не може прецизирати број удараца по десној руци, али с обзиром на велику крвну подливеност од рамена до надлактице сигурно да је број удараца био поприлично велики. Објаснио је да су се у времену док није наступила смрт, појединачни крвни подливи од сваког појединачног удараца, у том међувремену, разливали и међусобно стапали, па је тако настала дифузна крвна подливеност. Надаље је објаснио да је повреда на предњој десној страни грудног коша, настала шутирањем "волејима" када се стопало у замаху завукло испод тела оштећене која је лежала потрбушке, како су настале и повреде на предњој унутрашњој страни леве ноге, док се за повреду на предњој спољашњој страни леве ноге у пределу доњег дела бутине и колена која је имала као лучан подлив, навео да је настала ударцем одозго на доле делом пете ђона. Истакао је да се од оволико великог броја повреда само једна повреда сама за себе процењено може сматрати тешком, а то је прелом кажипрста на десној шаци(при чему је да је у питању десна шака појаснио када је поново испитан на гланом претесу објаснивши да се у писаном налазу поткрала грешка), док су све остале повреде свака за себе појединачно процењено представљале лаку телесну повреду, међутим, њихов укупни збир представља тешку и по живот опасну телесну повреду. Истакао је да су повреде констатоване код оштећене могле бити нанете металном шипком каква је изузета са лица места, дрвеном летвом, чији су делови пронађени на лицу места, као и патикама какве је на ногама имао оптужени.

Навео је даље да алкохолемија од 2,04 промила алкохола у крви оштећене представља средње тешко пијанство и да је са оволиком алкохолемијом особа "анестезирана", што значи да оволика алкохолемија утиче да је праг бола повишен, и да, без обзира што је осећај бола индивидуална карактеристика за сваку особу, оваква алкохолемија утиче да је осећај болова смањен, а колико, то се не може прецизирати. У сваком случају, с обзиром на процењени велики број повреда, навео је да је оштећена, и без обзира на оволику алкохолемију, трпела болове који су се са сваким следећим задобијеним ударцем повећавали, те је, с обзиром на алкохолемију проценио да је осећај укупних болова био јак али не екстремно јак, што би се десило да је особа била потпуно трезна.

Вештак је указао да су трагови крви на десној ногавици оптуженог у доњем делу са предње стране, прскајући трагови крви, а да је ДНК вештачењем утврђено да ова крв припада оштећеној, као и траг крви на унутрашњем бочном делу њона десне патике, дакле на истој нози као и ови капљичасти трагови крви на десној ногавици. Објаснио је да је оштећена имала косу дугу до 19 цм, тако да из рана на поглавини није могла да прска крв на даљину јер ју је коса упијала као сунђер али је она могла накнадно с обзиром да при ударцу десном ногом дође до наглог померања тела, а самим тим и главе, са такве косе да прсне крв по ногавицама. Међутим, није искључио ни могућност да је неки ударац по окрвављеном делу тела или гардеробе нанет и директно унутрашњим делом њона десне патике, ни да је тај траг настао тако што је оштећена имала задигнуту блузу пут на горе, па је бочни унутрашњи део њона патике при ударцу пуним стопалом само овлаш дотакао наборану окрвављену одећу. Надаље је истакао да је оптужени изјавио да се уопште није пресалачио ни за време критичног догађаја ни након тога и да је споља имао црну јакну, а такође је изјавио да је покушао да подигне оштећену и да је онако крваву наслонио на груди, међутим, на црној јакни уопште нема њених трагова крви већ се налазе искључиво његови трагови крви који су настали из његове повреде прста на шапи неколико дана пре критичног догађаја, док је са друге стране, испод црне јакне оптужени имао горњи део светле тренерке са зеленим рукавима, а трагови крви су се налазили и на предњој и на задњој страни тренерке, али ови трагови нису контактни већ се ради о капљичастим траговима крви. Капљичасти трагови крви на предњој страни ове тренерке, али исто тако и на њеној задњој страни – на леђима, у конкретном случају су настали замахицањем већ окрвављеног повредног оруђа пут нагоре у циљу задавања новог ударца, па је тако крв са окрвављеног оруђа прскала и по зиду изнад главе оштећене, али је прскала и по његовим леђима и по предњој страни тренерке. Истакао је да не постоји друго објашњења за то како су наведени трагови крви на доспели на тренерку оптуженог, уз напомену да је ДНК вештачењем несумњиво утврђено да су ови трагови крви, припадали искључиво оштећеној, а пре свега трагови крви на задњој страни тренерке, који су били у виду прскајућих капи, па према томе одбрана оптуженог да је био нон стоп у црној јакни и у време критичног догађаја, као и да је на груди наслонио окрвављену оштећену, док је био у овој јакни не одговарају материјалним траговима. Додао је да су трагови крви и на предњој и на задњој страни тренерке у виду капљичастих трагова од којих неки имају елементе сливања пут на доле рецимо на фотографији број 22 и на фотографијама број 28, 29 и 30.

Надаље је објаснио да је у обдукционом записнику под тачком 7 наведено "други прст је у корену разглобљен и прекомерно покретљив", што се односи се на кажипрст десне шаке, а када се зглоб разглоби онда покрети у том зглобу постану немогући јер зглобне површине не належу једна на другу у анатомском положају, према томе када се каже даље, да је прст прекомерно покретљив, то значи да постоји тзв.лажни зглоб, односно постоји прелом у оквиру кога је прст покретљив; другим речима таква ненормална покретљивост настала је на месту прелома костију, те је на основу описа у обдукционом записнику, закључио да се не ради само о ишчашењу другог кажипрста у свом зглобу него да се ради и о прелому првог чланка на овом прсту.

Суд је у потпуности прихватио напред наведени писани налаз и мишљење судског

вештака специјалисте судске медицине проф. др Бранимира Александрића од 19.01.2017. године, као и исказе судског вештака проф. др Бранимира Александрића, оценивши их као јасне, аргументоване, детаљно образложене, те дате у свему у складу са правилима струке и науке, имајући у виду да је судски вештак на сва питања суда и странака дао јасне и детаљно образложене одговоре.

Увидом у писани налаз и мишљење комисије вештака у саставу психијатра др Мандић Бранко и психијатар др Милана Станковић од 02.02.2017. године, несумњиво је утврђено да је оптужени Љубисављевић Драган особа са једноставном структуром личности, чије су интелектуалне способности у границама просека, да се код њега на емоционалном плану региструју обележја лабилности, као и склоности да се повремено препушта властитим расположењима, која обележја личности по квалитету и интензитету испољавања не излазе из подручја нормалности. У погледу психичког статуса оптуженог вештаци су навели да су му пажња и функције памћења очуване, да у сфери перцепције нема поремећаја, да је мишљење формално и садржајно уредно, основно расположење је без осцилација, а вољно нагонски деинамизми су очувани, те он функционише у реалитету. У време извршења кривичног дела које му се ставља на терет оптужени се налазио у стању једноставне алкохолне опијености, услед чега су његове способности схватања значаја дела, као и могућност управљања поступцима биле су смањене, али не битно. Собиром да код оптуженог нису регистровани клинички симптоми алкохолне зависности, токсикоманске зависности од опојних дрога, душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености нити друге теже душевне поремећености, комисија вештака је закључила да мера безбедности медицинског карактера није индикована, па суду није ни предложена.

Суд је у целости прихватио налаз и мишљење комисије вештака у саставу психијатра др Мандић Бранко и психијатар др Милана Станковић од 02.02.2017. године, оценивши га као стручан и јасан, образложен, те дат у свему у складу са правилима струке и науке, имајући притом у виду да на овако дат налаз и мишљење ни једна од странака током поступка није имала примедбу.

Увидом у вештачење – извештај о прикупљању података из мобилног телефона и сим картице Службе за специјалне истражне методе Одељење за електронски надзор број 03/2/9 СП 476/18 од 28.09.2018. године, несумњиво је утврђено да је на вештачење достављен мобилни телефон марке Самсунг СГХ Е 250 ИМЕИ броја [REDACTED] сим картица [REDACTED] серијског броја [REDACTED] те је након утврђено да у меморији мобилног телефона нема меморисан претплатнички број [REDACTED] и да у меморији мобилног телефона нема комуникације са наведеним претплатничким бројем за период 24./25/11.2016. године, нити је наведени претплатнички број меморисан у сим картици, нити у меморији сим картице претплатничког броја [REDACTED] који се налази у предметном мобилном телефону има комуникације са претплатничким бројем [REDACTED]. Даље, увидом у листу позива са предметног мобилног телефона утврђено је да је са означеном броја телефона дана 25.11.2016. године у време 01:28:00 (Device) позван број 192 као и да је дана 24.11.2016. године у време 23:36:00 (Device) имао пропуштен позив са броја 381640120324 а затим истог дана у 23:46:00 (Device) и 23:49:00 (Device) два примљена позива са броја 381640120324. Такође, увидом у смс поруке утврђено је да је дана 25.11.2016. године у 08:28:28 UTC+01:00 (Network) примљена порука од МТС са текстом корисник [REDACTED] је поново доступан.

Вештак Службе за специјалне истражне методе Баста Милан испитан на главном претресу је навео да у свему остаје при вештачењу – извештају о прикупљању података мобилних телефона и сим картица од 28.09.2018. године, с тим што је додао да када се пореде датуми и времена наведена у вештачењу на странама 3, 4 и 5 стоји ознака (device) то значи да је у питању време телефона, односно запамћено је оно време које је било подешено у том тренутку на телефону, дакле које је било подешено када је обављен разговор, примљен позив или пропуштен позив, па је указао да је на страни 7 у табели у којој су приказане

поруке поред датума и времена означено (network), што значи да је у питању време оператера. Када је вештаку предочено да је према подацима полиције позив упућен Служби 192 (у листингу индекс 27) упућен у 02:00, вештак је навео да је време Дежурне службе највероватније тачно, с обзиром да они воде прецизну евиденцију и снимају разговоре. Надаље је додао да се прегледом предметног телефона данас не може утврди да ли је дана 25.11.2016. године време на телефону било подешено тачно, нити, уколико није било подешено тачно, зашто није и колико је било одступање, те да уколико време на телефону није било тачно подешено приликом упућивања позива Служби 192, највероватније није било добро подешено ни у времену непосредно пре и после тога. На питање браниоца оптуженог вештак је одговорио да позив Служби 192 (означен у табели под индексом 27) био упућен са телефона који је вештачен и објашњено је на страни 5 да је у питању одлазни позив, а позив под индексом 55 је пропуштен позив, који је упућен са броја који је означен у табели, на број који је вештачен.

Суд је у потпуности прихватио напред наведени извештај о прикупљању података из мобилног телефона и сим картице Службе за специјалне истражне методе Одељење за електронски надзор број 03/2/9 СП 476/18 од 28.09.2018. године, као и исказе вештака службе за специјалне истражне методе Баста Милан, оценивши их као јасне, аргументоване, детаљно образложене, те дате у свему у складу са правилима струке и науке, имајући у виду да је судски вештак на сва питања суда и странака дао јасне и детаљно образложене одговоре имајући притом у виду да на овако дат налаз и мишљење ни једна од странака током поступка није имала примедбу.

Увидом у извештај из КЕ [REDACTED]

Анализом изведених доказа суд је несумњиво утврдио да је оптужени Љубисављевић Драган дана 24.11.2016. године, након што је цео дан провео ван куће у којој је живео са оштећеном покојном [REDACTED], на адреси улица [REDACTED] дошао кући око 23,45-23,50 часова, што је утврђено како из његове одбране, тако и исказа сведока [REDACTED] који је критичне вечери заједно са оптуженим Љубисављевић Драганом непосредно пре него што је оптужени дошао кући био у друштву, у печењари у Миријеву, одакле су заједно пошли кући, те се у означено време и растали испред капије објекта у коме је оптужени Љубисављевић Драган живео. Надаље, на основу извештаја Пу за град Београд – Дежурна служба од 09.10.2018. године, као и извештаја Пу за град Београд УКП Одељење за крвне и сексуалне деликте од 24.10.2017. године, несумњиво је утврђено да је критични догађај пријављен полицији дана 25.11.2016. године у 02:00 часа са броја телефона [REDACTED] а што је број телефона оптуженог Љубисављевић Драгана, како је он сам потврдио у својој одбрани. Такође, на основу извештаја о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ100-3061/2016 од 25.11.2016. године несумњиво је утврђено да је форензички преглед лица места, на адреси улица [REDACTED] започет дана 25.11.2016. године у 02,30 часова, те да је НН леш женског пола затечен на душеку лево од улазних врата стамбене јединице у лежећем положају, на стомаку, са десном руком савијеном у лакту поред тела и са шаком у висини главе, са опруженим ногама, и видљивим повредама на глави леша у пределу десне слепоочнице и десне стране темена, а да су на више места у просторији затечени трагови крви, како је то детаљно описано у наведеном извештају о форензичком прегледу лица места.

Надаље, на основу судско медицинског вештачења које је обављено од стране вештака специјалисте судске медицине проф.др Бранимира Александрића несумњиво је утврђено да је смрт оштећене [REDACTED] наступила услед искрварења из раскиданих крвних судова у просторима раздерина на глави, као и у пределу бројних крвних подлива коже и вишеструко нагњеченог поткожног меког ткива и мишићног ткива главе, трупа и удова, и да је у директној узрочно - последичној вези са повредама које су од ње констатоване обдукцијом, а које су јој нанете дрвеном летвом, металном шипком и стопалом

у обући, те да се број удараца које је задобила не може са сигурношћу одредити, али да је, с обзиром на број повреда, задобила најмање 30 удараца, а највероватније и више, затим да се време потребно за наношење толиког броја удараца не може прецизно одредити, и да су сви могли бити нанети и за 10-ак минута, а да је смрт наступила неко време након задобијања повреда, које се процењује на око 40-60 минута, јер је то отприлике време које је потребно да се изгуби велика количина крви из повреда које је у конкретном случају задобила покојна оштећена.

Ценећи одбрану оптуженог Љубисављевић Драгана суд је нашао да оптужени не признаје извршење кривичног дела које му је стављено на терет, наводећи да оштећену [REDACTED] са којом је живео уназад више година, није лишио живота, већ да је критичне ноћи, када се вратио кући, затекао како лежи на кревету окренута главом према зиду, на десном боку, те да јој је, не скидајући јакну са себе, само пришао, повукао обема рукама, ухвативши је за рамена, док је за то време клечао поред душека и десном ногом се ослонио на душек и у том положају одигао горњи део оштећене који је, мисли, у једном моменту прислонио на своје груди, а све како би проверио да ли је оштећена жива, с обзиром да му није одговарала када јој се обратио и да је тада видео да се лева рука оштећене налази у неприродном положају и на њој крв, након чега је изашао из просторије, па такву његову одбрану није прихватио, оценивши је као неискрену и дату срачунато на избегавање кривице, а иста је у потпуности оповргнута изведеним доказима, пре свега ДНК вештачењем НКТЦ-а и судско медицинским вештачењем обављеним од стране судског вештака проф. др Бранимира Александрића, како писаним налазом и мишљењем тако и његовим исказом датом на главном претресу. Наиме, на основу налаза и мишљења – ДНК вештачења НКТЦ-а несумњиво је утврђено да су биолошки трагови покојне оштећене пронађени на одећи коју је оптужени критичном приликом имао на себи, с обзиром да се ДНК профил покојне Михајловић Ђурђице у потпуности поклапа са ДНК профилом добијеним анализом ДНК крвних мрља људског порекла које су изузете са леђа зелено крем горњег дела тренерке на раскопчавање марке Nike, који је одузет од оптуженог и то са три веће мрље почев од мрље на левој страни леђа - трагови лабораторијских ознака 1214-46/16 и 1214-47/16, те 1214-48/16, затим са крвне мрље изузете са предње стране десне ногавице тегет мушких панталона марке Springfield близу доње ивице - траг лабораторијске ознаке 1214-49/16, као и са крвне мрље изузете са задње стране десне ногавице тегет мушких панталона марке Springfield -траг лабораторијске ознаке 1214-51/16, те су, на основу израчунате ЛР вредности, вештаци навели да се са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је [REDACTED] дозор ових биолошких трагова. Даље је на основу ДНК вештачења утврђено да се ДНК профил покојне [REDACTED] у потпуности поклапа са ДНК профилима који се издвајају као доминантна компонента мешаних ДНК профила добијених анализом ДНК спорних биолошких трагова у којима је утврђено присуство крви људског порекла, који су изузети са још једне мрље са задње стране десне ногавице предметних панталона оптуженог близу доње ивице – траг лабораторијске ознаке 1214-50/16 и са мање мрље на леђима која се налази близу десног штета предметне тренерке Nike- траг лабораторијске ознаке 1214-45/16, а у којима се не саржи ДНК оптуженог. Поред тога сви елементи ДНК профила оштећене [REDACTED] као и сви елементи ДНК профила оптуженог Љубисављевић Драгана, садржани су у мешаним ДНК профилима добијеним анализом ДНК спорних биолошких трагова у којима је утврђено присуство крви људских порекла изузетих са мањих мрља са десног рукава тренерке, почев од рамена - лабораторијских ознака 1214-40/16, 1214-42/16 и 1214-43/16, и са неколико ситних мрља са десне бочне стране горњег дела Nike тренерке, близу џепа, са којих је изузет један брис и формираан траг лабораторијске ознаке 1214-44/16, те са још једне мрље у доњем делу ногавица панталона Springfield - траг лабораторијске ознаке 1214-12/16 и са мрље испод задњег десног џепа предметних панталона оптуженог – траг лабораторијске ознаке 1214-52/16, из чега произлази да су биолошки трагови оштећене пронађени и на овим деловима гаредоребе коју је оптужени имао на себи.

Надаље, на основу ДНК вештачења несумњиво је утврђено да су трагови крви

оштећене [REDACTED] пронађени на металној шипки и дрвеној летви, које су изузете са лица места - трагови лабораторијске ознаке 1214-1/16 и 1214-9/16, па како је на основу вештачења специјалисте судске медицине, утврђено да је оштећеној део удараца задат управо металном шипком и дрвеном летвом, то суд налази да наведене чињенице несумњиво указују да су оштећеној управо тим предметима, изузетим са лица места, критичном приликом задавани ударци. Даље, на основу ДНК вештачења утврђено је да је брис изузет и са делова металне шипке на којима није било мрља крви - траг лабораторијске ознаке 1214-2/16, као и са стране летве на којој није било црвених мрља - траг лабораторијске ознаке 1214-8/16, те са више делова поломљене дрвене летве са делова на којима се не уочавају трагови крви - траг лабораторијске ознаке 1214-10, па је анализом ових трагова утврђено да су њихови доноси оптужени Љубисављевић Драгана и оштећена [REDACTED] јер је у мешаним ДНК профилима који су добијени ДНК анализом ових биолошких трагова утврђено присуство елемената ДНК профила и покојне оштећене и оптуженог, из чега даље произлази да су на предметима којима су оштећеној критичном приликом задавани ударци - и на металној шипки и на дрвеној летви, те преломљеним деловима дрвене летве која је очигледно пукла од удараца, пронађени биолошки трагови оптуженог Љубисављевић Драгана. Коначно биолошки трагови покојне оштећене [REDACTED] пронађени су и у трагу лабораторијске ознаке 1214-34/16, који је изузет са унутрашње стране ђона десне патике која је одузета од оптуженог, а у коме је утврђено присуство крви људског порекла, те је анализом овог трага добијен мешани ДНК профил у коме се садрже сви елементи ДНК профила [REDACTED] као и оптуженог Љубисављевић Драгана, чији се ДНК профил издваја као доминантна компонента

Даље, судски вештак специјалиста судске медицине је у свом исказу датом на главном претресу децидирано навео да су трагови крви на десној ногавици оптуженог у доњем делу са предње стране за које је ДНК вештачењем утврђено да припадају оштећеној, прскајући трагови крви, те да ови трагови, као ни трагови крви оштећене који су пронађени са задње стране десне ногавице панталона оптуженог, те на Nike горњем делу тренерке са задње стране, на та места где су пронађени нису могли да доспеју на начин како је то оптужени навео у својој одбрани односно тако што је одигао тело оштећене са душека и прослонио на себе, истакавши да ти трагови нису контактни трагови, већ да се ради о капљичастим траговима крви и да су они, на задњу страну - на леђима, у конкретном случају доспели замахвањем већ окрвављеног повредног оружја пут на горе у циљу задавања новог удараца, па је тако крв са окрвављеног оруђа прскала и по зиду изнад главе оштећене, али и по леђима оптуженог. На основу судско медицинског вештачења даље је утврђено да је покојна оштећена ударац по десној страни чела задобила ударцем стопалом у обући, те да је задобила и укупно 6 удараца по десној страни грудног коша и трбуха и у десном бедреном пределу који су јој, такође, нанети ударцима стопалом у обући и на који начин су настали овални крвни подливи у овим пределима, а на њеној црној блузи су остала два овална прашинаста отиска, као и да је задобила овалне крвне подливе на ногама и то 6 на десној и 7 на левој нози који су нанети, такође, ударцима стопалом у обући, као и да је повреде у виду овалних крвних подлива на ногама задобила, док је лежала на душеку и да је шутирана као "волејима", при чему су управо на десној патици оптуженог са унутрашње стране ђона пронађени биолошки трагови покојне оштећене (траг лабораторијске ознаке 1214-34/16).

Такође, наводи одбране оптуженог Љубисављевић Драгана да је покојну оштећену затекао мртву, када је непосредно пре поноћи дошао кући, у потпуности су искључени и делом налаза вештака специјалисте судске медицине проф. др Бранимира Александрића који се јасно и децидирано изјаснио да је смрт покојне оштећене наступила дана 25.11.2016. године у временском периоду од између око 01,00 и 02,00 часа, те је децидирано искључиво могућност да је преминула дана 24.11.2016. године, објаснивши да је процену времена смрти дао на основу времена када је оштећена нађена мртва, времена када је урађена обдукција и изражености лешних особина које су констатоване и описане приликом обдукције, па је на основу чињенице да се мртвачка укоченост у време обдукције није била потпуно развила, времена које је протекло од момента премештања односно окретања леша на леђа и момента

вршења обдукције, која је обављена око шест сати након тога, те на основу делимичног премештања мртвачких мрља, које због времена обављања обдукције нису стигле у потпуности да се преместе, на шта је утицала и чињеница да код оштећене, услед губитка знатне количине крви, није постојала потпуна испуњеност системске циркулације, услед чега су се мртвачке мрље спорије премештале, проценио да је смрт оштећене наступила око 01,00 до 02,00 часова на дан 25.11.2016. године.

Дакле, када се међусобну везу доведу чињеница да су трагови крви оштећене пронађени гардероби коју је оптужени критичне вечери имао на себи, и то на леђима тренерке Nike и са задње стране десне ногавице панталона оптуженог, те прскајући трагови крви оштећене и са предње стране десне ногавице панталона, која крв на та места није могла доспети на начин како је то оптужени покушао да представи у својој одбрани, а наиме тако што је само пришао телу оштећене и одигао је са кревета како би утврдио да ли дише, како је то раније образложено, затим да су биолошки трагови покојне оштећене пронађени и на десном рукаву тренерке коју је оптужени имао на себи, као и са унутрашње стране њона десне патике коју је оптужени имао на ногама, при чему је оштећена, како је утврђено из судско медицинског вештачења, велики број удараца задобила управо стопалом обувеним у обућу, затим чињеница да су на металној шипки и дрвеној летви, којима је оптужена задобијала ударце критичном приликом, те на више поломљених комада дрвене летве, пронађени биолошки трагови управо оптуженог Љубисављевић Драгана, при чему је на металној шипки и дрвеној летви (трагови лабораторијских ознака 1214-2/16 и 1214-8/16), како је вештак НКТЦ-а објаснио на главном претресу, реч о мешаним траговима две особе у којима је пронађен биолошки материјал оптуженог и оштећене и да нема присуства биолошких трагова треће особе, све у вези са чињеницом да је смрт покојне оштећене наступила у периоду око 01,00 до 02,00 часова дана 25.11.2016. године, чиме је оспорена одбрана оптуженог у делу у коме је навео да је оштећену затекао мртву када је пре поноћи дошао кући, суд налази да све наведене чињенице у међусобној повезаности упућују на јасан и недвосмислен закључак да је управо оптужени Љубисављевић Драган оштећеној [REDACTED] дао ударце металном шипком, дрвеном летвом и стопалом на коме је имао патику, те да је на тај начин лишио живота јер је смрт покојне оштећене насилна и наступила је услед искрварења из раскиданих крвних судова у просторима раздерина на глави, као и у пределу бројних крвних подлива и вишеструко нагњеченог поткожног меког ткива и мишића ткива главе, тупа и удова, те је у директној узрочно последичној вези са повредама које је критичном приликом задобила и које су од ње констатоване обдукцијом.

Суд је ценио исказ сведока Јевремовић Драгана у коме се изјаснио да је критичне ноћи на позив оптуженог, који га је позвао негде после 24,00 часа, дошао на лице места, за шта му је било потребно око пола сата, да је стајао на вратима куће и осветљавао просторију док је за то време оптужени пришао телу оштећене које је било на душеку са леве стране од врата, да су након тога кренули да се удаљавају те да су срели патролу полиције и да су покушали да пријаве смрт оштећене, да су их полицајци упутили да позову службу 192, те да су то и учинили, али да више није могао да чека долазак полиције већ је отишао кући, па је исти прихватио с обзиром да није оповргнут ниједним изведеним доказом, осим у делу у коме је навео да је критичне ноћи њега позвао оптужени, јер је, на основу извештаја о прикупљању података из мобилног телефона и сим картице – вештачења Службе за специјалне методе несумњиво утврђено да је критичне ноћи управо сведок Јевремовић, са броја 064/0120324, позвао оптуженог. Такође, суд је ценио део исказа сведока Јерсемића у делу у коме је навео да је оштећена када јој је оптужени пришао и покушао да је окрене, деловала укочено, као лутка, на ком наводу је инстистирала одбрана, покушавајући да оспори налаз вештака у погледу времена смрти оштећене, али је овакво опажање сведока било без значаја за другачији закључак суда јер се ради о субјективном утиску сведока који је тело оштећене посматрао са одређене удаљености, у мраку, у просторији без струје, коју је осветљавао мобилним телефоном, док је, са друге стране, приликом вршења обдукције, која је рађена више од седам сати након што је сведок опазио тело, констатовано да је мртвачка укоченост у свим зглобовима слабо изражена, који закључак је, с обзиром да је дат од стране

стручних лица на основу објективних критеријума струке, за суд релевантан и једино прихватљив.

Даље, на основу извештаја о прикупљању података из мобилног телефона и сим картице несумњиво је утврђено да је у листи позива из мобилног телефона оптуженог меморисан позив упућен дана 25.11.2016. године служби 192 и да је у телефону регистровано време овог позива 01:28:00, док је време примљених позива са телефона [REDACTED] који припада сведоку [REDACTED] како се сведок изјаснио, меморисано у телефону дана 24.11.2016. године у 23:46:00 и 23:49:00. Надаље, на основу исказа вештака Баста Милана, који је дат на главном претресу, утврђено је да ово време запамћено у телефону (поред кога у налазу стоји ознака (Device), није нужно и тачно време позива, с обзиром да је у питању време које је запамћено по оном времену које је било подешено на телефону када је обављен разговор, примљен позив или пропуштен позив, док се време оператера означена ознаком (Network), те је вештак објаснио да се прегледом предметног телефона не може утврдити да ли је дана 25.11.2016. године време на телефону било подешено тачно, нити, уколико није било подешено тачно, колико је било одступање. Даље, како је на основу два извештаја полиције и то једног који је достављен од стране Трећег одељења и другог, који је достављен од стране Дежурне службе 192, несумњиво утврђено да је критичне вечери позив Дежурној служби 192 са броја телефона оптуженог упућен тачно у 02:00, док је на основу исказа вештака Службе за специјалне истражне методе утврђено да време које је запамћено у телефону није време које памти мрежа, односно време оператера, већ је реч о времену које је запамћено по ономе како је време у том тренутку било подешено на мобилном телефону, то је суд закључио да у конкретном случају време на телефону оптуженог очигледно није било подешено тачно, већ да постоји разлика од 32 минута у односу на реално, односно стварно време, колико износи разлика између времена позива упућеног Служби 192 које је запамћено у телефону 01:28:00 и оног када је позив заиста упућен Служби 192 – у 02:00, из чега даље произлази и да се са сведоком [REDACTED] оптужени није чуо у време запамћено у телефону 23:46:00 и 23:49:00, већ 32 минута касније и то у 00:18 часова и у 00:21, што је у складу, не само са исказом сведока [REDACTED] који је определио да су се чули после поноћи, већ и са чињеницом да се у време позива које је запамћено у телефону, оптужени или још увек није растао или се тек растао са сведоком [REDACTED] с обзиром да су и сведок [REDACTED] и оптужени сагласно навели да су се растали око 23:45-23:50.

Анализирајући све утврђене чињенице, дакле време када је оптужени, након растанка са сведоком [REDACTED] дошао кући, напред утврђено време разговора са сведоком [REDACTED], затим трагове крви оштећене на гардероби оптуженог који несумњиво указују да јој је управо оптужени задавао ударце, на начин како је то раније детаљано образложено, те утврђено време смрти оштећене и чињеницу да је, како је то утврђено на основу исказа вештака специјалисте судске медицине, за наношење великог број удараца које је оштећена критичном приликом задобила било потребно време од најмање 10-так минута, али што се прецизно не може утврдити јер се не може утврдити ни да ли су сви ударци нанети непосредно један за другим или су пак између њих прављене паузе, суд је несумњиво закључио да је оптужени, у временском интервалу од доласка кући, што је било непосредно пре поноћи односно око 23:45-23:50, па до 00:18 часова, када је примио први позив од сведока [REDACTED] оштећеној задао наведене ударце, након чега се чуо са сведоком [REDACTED] позвао га да дође на лице места, очигледно како би себи створио алиби, док је за то време наступала смрт оштећене, за шта је било потребно најмање око 40 минута, па је за време док је сведок [REDACTED] дошао на лице места, за шта му је, по сопственим наводима, било потребно око пола сата, смрт покојне оштећене већ наступила, да би оптужени критични догађај полицији пријавио тек у 02:00 часа позивом на број Службе 192, представивши да је оштећену затекао мртву.

Стога, суд није прихватио ни навод одбране оптуженог изнет након обављеног вештачења од стране Службе за специјалне истражне методе, да је време на његовом

телефону било тачно подешено, оценивши га као неискрен и дат у циљу избегавања кривице. Такође, без значаја за другачији закључак суда била је и теза одбране да поређење запамћеног времена позива и времена порука дана 20.11.2016. године у 07:51:46 и дана 25.11.2016 у 08:28:28, које је тачно време које памти мрежа односно оператер, указује да разлика између реалног времена и времена подешеног на телефону није била 32 минута. Ово стога што, за разлику од позива сведока Јевремовића и позива упућеног служби 192, предметне поруке и позиви нису били у ноћи 24/25. новембра, већ неколико дана раније односно пар сати након критичног догађаја, када је оптужени већ отишао са лица места, при чему оптуженом телефон од стране полиције није одузет одмах приликом изласка полиције на лице места, већ тек сутрадан, што значи да је имао довољно времена да време на телефону подеси односно измени, а што се, како је објаснио вештак Баста Милан у исказу датом на главном претресу, вештачењем више не може утврдити.

Суд није прихватио тезу одбране оптуженог да током поступка није несумњиво утврђено да је оштећена све време док је задобијала повреде била на душеку, коју је бранилац базирао на тези да су трагови њене крви пронађени и ван просторија у којима је затечена и то на картонској кутији испред објекта, док су длаке оштећене пронађене на гелендеру степеништа које води на горњи ниво објекта, као ни тезу да се не може прихватити закључак вештака специјалисте судске медицине у погледу времена наступања смрти код оштећене јер је исти у супротности са чињеницом да се мртвачке мрље, након окретања леша покојне оштећене нису у потпуности већ само делимично преместиле, што по мишљењу одбране, указује да је покојна оштећена у моменту померања леша била мртва већ више од шест сати, односно најмање шест сати, налазећи да су ове тезе дате искључиво у циљу избегавања кривице оптуженог, а исте су у потпуности оповргнуте изведеним доказима, пре свега обављеним судско медицинским вештачењем од стране специјалисте судске медицине проф.др Бранимира Александрића, који је суд у потпуности прихватио као јасан, детаљно образложен, посебно ценећи да је на сва питања браниоца и суда судски вештак дао јасне, детаљно образложене и аргументоване одговоре. Наиме, судски вештак специјалиста судске медицине је у свом исказу датом на главном претресу објаснио да је оштећена све повреде задобила док се налазила на душеку у приземљу и то једну за другом у релативно кратком временском интервалу, који се не може прецизирати, и да због задобијених повреда и своје алкохолисаности није могла да се креће, истакавши да на то указују трагови крви на јастуку и душеку на коме је лежала, као и на зиду изнад јастука, док са друге стране никаквих других капљичастих трагова крви који потичу од оштећене нема на другим местима, осим на месту где је и нађена мртва и у њеној непосредној околини. Даље је указао да је, с обзиром на повреде које је оштећена задобила и чиме их је задобила, повредилац морао имати кржаве руке, те је на тај начин крв оштећене у виду брисотине могао да пренесе на неко друго место, указујући да је брисотина крви која је означена као траг број 6 и приказана на фотографији број 15, контактни траг, а не прскајући, и да је настала тангенцијалним повлачењем неког крвавог дела, при чему око њега нема прскајућих капи, због чега је искључио могућност да је глава покојне дошла у контакт са гелендером, већ је повредилац, с обзиром да је имао кржаве руке након доношења повреда оштећеној, крвавим рукама секундарно пренео њену крв и длаке на гелендер, могуће приликом кретања степеницама. Даље је вештак објаснио да до премештања мртвачких мрља долази у моменту када се тело покојног окрене на другу страну и да чињеница да је у конкретном случају на лешу покојне оштећене дошло до делимичног, а не потпуног премештања, мртвачких мрља никако не значи да је она у тренутку када је окренута била мртва већ 6-12 сати, јер је податак из литературе да до делимичног премештања мртвачких мрља долази у периоду од 6-12 сати оквиран, а не прецизан, и да не значи да се мртвачке мрље првих 6 сати од померања леша морају апсолутно све преместити, објаснивши даље да, чим се леш окрене, почиње премештање мртвачких мрља, али да то не значи да се оне у том моменту потпуно преместе као када се из једног лончета сила вода у друго лонче, већ то време премештања мртвачких мрља траје и у конкретном случају да је обдукција касније рађена оне би се потпуно преместиле са предње на задњу страну тела, на шта указује чињеница да оне нису биле фиксиране јер су се у време обдукције повлачиле под притиском прста. Даље је објаснио да

брзина премештања мртвачких мрља зависи и од тога да ли је системска циркулација пуна крви јер када човек није изгубио пуно крви, пошто има већу масу крви у системској циркулацији, онда је сила земљине теже јаче, па се у тим случајевима мртвачке мрље брже премештају, док у конкретном случају није постојала потпуна испуњеност системске циркулације крви јер је оштећена због задобијених повреда изгубила знатну количину крви, што је и довело до њене смрти, и следствено томе мртвачке мрље су биле слабо изражене јер у системској циркулацији нема шта да се толико слеже под утицајем земљине теже, што је утицало и на то да се мртвачке мрље спорије премештају. Истакао је да чињеница да су се мртвачке мрље повлачиле под прстом, како је то констатовано у обдукционом налазу, управо указује да се мртвачке мрље нису апсолутно фиксирале, што, такође, указује да се у конкретном случају оне нису све преместиле са једне на другу страну леша након његовог померања, односно окретања на леђа, не зато што су се због протеча више од 6 сати од наступања смрти фиксирале, како је то погрешно указивао бранилац, већ зато што није било довољно времена до момента обдукције да се све преместе, те је истакао да процену времена смрти није дао само на основу мртвачких мрља, већ и на основу времена када је оштећена нађена мртва, времена када је урађена обдукција и израженост лешних особина, указујући да је приликом обдукције констатовано да је мртвачка уоченост слабије изражена у свим зглобовима, што даље указује да од момента смрти до момента обдукције није протекло толико време да би она била јако изражена, па је на основу времена које је протекло од момента премештања леша, који је окренут на леђа око 03,00 часа, до момента вршења обдукције, која је обављена око 6 сати након тога, и чињеница да се мртвачка уоченост у време обдукције није била потпуно развила, те на основу делимичног премештања мртвачких мрља, које због времена обављања обдукције нису стигле у потпуности да се преместе, проценио време наступања смрти, наводећи да је смрт наступила око 01,00 до 02,00 часова на дан 25.11.2016. године, те је управо, на основу лешних особина које су наведене у обдукционом записнику, искључио могућност да је смрт наступила у току дана дана 24.11.2016. године.

Применом материјалног права чињенично стање суд је нашао да су се у радњама оптуженог Љубисављевић Драгана стекли субјективни и објективни елементи бића кривичног дела убиство из члана 113 КЗ јер је у време, на месту и на начин како је то описано у изреци пресуде лишио живота оштећену покојну [REDACTED]. Приликом пресуђења суд је у складу са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу у изреку пресуде унео мање измене у односу на диспозитив оптужног акта, стилизујући и уподобљујући опис радње извршења утврђеном чињеничном стању, не дирајући тим изменама у идентитет оптужног акта.

Ценећи психички однос оптуженог према извршеном кривичном делу суд је, имајући у виду све изведене доказе, радње које је оптужени предузео и околности под којима је то учинио, а посебно чињеницу да је покојној оштећеној задао велики број удараца и то најмање 30, од чега јој је 10 удараца нанео дрвеном летвом у пределу главе, и најмање један ударац у главу и металном шипком, као и да су јој ударци металном шипком задавани и по телу, односно по трупу и у кукном бутном пределу, дакле имајући у виду употребљена средства, као и чињеницу да јој је металном шипком и дрвеном летвом ударце задавао у пределу главе – дела тела у коме се налази мозак као витални људски орган, суд налази да је оптужени био свестан да на овакав начин оштећену може да лиши живота, те да је то и хтео, што значи да је поступао са директним умишљајем као обликом виности, и да је био свестан забрањености дела, па га је за извршено кривично дело огласио кривим, будући да није било околности које би искључивале његову кривицу, јер је, како је утврђено на основу налаза комисије вештака, *tempore criminis* његова урачуњљивост била смањена али не битно услед тога што је био под дејством алкохола.

С тога суд није прихватио тезу одбране да чињенице да губитак свести оштећене и лишење живота није последица директно било које нанете повреде, већ је последица искрвављења, те да је нападач није тукао све док је није убио, већ је наступила после око 40-

60 минута, указују да се не ради о директном умишљају као облику виности, налазећи да је ова теза дата искључиво у циљу умањења кривице. Ово с тога што су, како је напред обрађено, оштећеној нанети бројни удари, између осталог и дрвеном летвом и металном шипком у пределу главе где су смештени важни животни центри и то 10 дрвеном летвом и најмање један металном шипком, а посебно имајући у виду да оптужени критичном приликом, након што је нанео мноштво удараца оштећеној, која је услед задобијених удараца у једном тренутку изгубила свест, није позвао ни хитну помоћ, нити догађај одмах пријавио полицији, већ је полицију позвао тек у 02:00 часа, када је код оштећене већ наступила смрт, која је, како је утврђено на основу налаза вештака, наступила неко време од задобијања свих повреда, које се процењује на око 40 – 60 минута, јер је то време потребно да се изгуби велика количина крви из повреда које је у конкретном случају задобила покојна оштећена Михајловић Ђурђица, што све, по налажењу суда, несумњиво указује да је оптужени исказао хтење последице у виду лишења живота оштећене.

Даље, суд није прихватио правну квалификацију кривично правних радњи оптуженог дату од стране ВЈТ-а у оптужници јер, по налажењу суда, у радњама оптуженог нема елемената ни подмуклости ни свирепости, због чега се оне не могу квалификовати као кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 1 КЗ. Пре свега, на основу доказа изведених током поступка, а који су предложени од стране ВЈТ у Београду, нису несумњиво утврђене околности које су претходиле критичном догађају, па тако није доказан чињенични навод оптужнице да је оптужени оштећеној пришао изненада неочекивано и без претходне комуникације, а чињеница да је оштећена, у моменту када јој је оптужени пришао са десне стране, лежала на кревету, сама за себе није довољна да би се његове радње квалификовале као подмукле. При томе, суд је имао у виду да се оштећена налазила у средње тешком стању алкохолисаности од 2,04 промила алкохола у крви, што је утврђено обдукцијом и да услед такве алкохолисаности, како је навео вештак, није могла да пружи било какав озбиљан отпор оптуженом, међутим како оптужени није предузео ниједну радњу да би оштећену довео у такво стање, те како је такво стање алкохолисаности код оштећене било редовно и уобичајено, како је то утврђено, не само на основу одбране оптуженог већ и на основу исказа сведока [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], који су потврдили да се оштећена уназад више година опијала, суд налази да се у конкретном случају не може закључити да је оптужени искористио стање које код оштећене иначе не постоји и које је неуобичајено, нити је пак доказано да је у такво стање довео са намером да је у таквом стању лиши живота, због чега суд сматра да у радњама оптуженог нема елемената подмуклости.

Такође, доказима изведеним током поступка није поткрепљен чињенични навод оптужбе да је оштећена све време док је задобијала ударе била свесна, јер је из налаза и мишљења вештака специјалисте судске медицине др Бранимира Александрића, утврђено да је она у једном тренутку изгубила свест, при чему вештак тај тренутак није могао да определи, па имајући у виду и чињеницу да је оштећена [REDACTED] у време задобијања повреда била у стању алкохолисаности од 2,04 промила алкохола у крви и да је тиме била, како је навео вештак специјалиста судске медицине, "анестезирана", јер толика алкохолемија утиче да је праг бола повишен, те је осећај болова смањен, услед чега је оштећена у таквом стању трпела болове који су се са сваким следећим задобијеним ударцем повећавали, али да, с обзиром на алкохолемију, осећај укупних болова није био екстремно јак, што би се десило да је била потпуно трезна, из чега произлази да није трпела прекомерне болове који превазилазе границе редовних патњи које се иначе трпе при лишењу живота, ценећи притом да из спроведеног психијатријског вештачења произлази да код оптуженог није констатовано постојање психичке болести или поремећаја, те није било индикација да је реч о личности лишеној основних људских емоција и емпатије, те способности доживљаја кривице и кајања или других патолошких емоција које би га чиниле крајње неосетљивим на туђе муке, патње и болове, суд закључује да у конкретном случају нису испуњени ни објективни ни субјективни елементи свирепости, због чега није прихватио правну квалификацију кривично правних радњи датих од стране ВЈТ-а у Београду.

Прелазећи на одлуку о казни суд је ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ. Од олакшавајућих околности на страни оптуженог суд је ценио чињеницу да се оптужени пред судом држао коректно, затим чињеницу да је реч о старијем човеку који раније није осуђиван, те чињеницу да је *tempore criminis* био под дејством алкохола због чега су његове способности значаја дела и управљања поступцима биле смањене али не битно. Отежавајуће околности на страни оптуженог суд није нашао. Имајући у виду све наведене околности на страни оптуженог суд га је применом одредбе члана 45 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 10 (десет) година налазећи да је наведена казна неопходна али и довољна како би се истом остварила како сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, у смислу утицаја на самог оптуженог да убудуће не врши кривична дела, тако и сврха изрицања кривичних санкција прописана одредбом члана 4 КЗ, у смислу сузбијања дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством. На основу члана 63 КЗ суд је одредио да ће се оптуженом у изречену казну затвора урачунати време које је провео у притвору почев од 25.11.2016. године када је лишен слободе па до упућивања оптуженог у завод за извршење казне кривичних санкција а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу члана 258 став 4 ЗКП-а суд је оштећеног [REDACTED] упутио да имовинско правни захтев према оптуженом оствари у парничном поступку, с обзиром да подаци изнети у овом поступку нису пружили довољно основа да суд о њему одлучи, нити је оштећени имовинско правни захтев определио.

На основу члана 264 став 4 ЗКП суд је оптуженог Љубисављевић Драгана ослободио дужности да накнади трошкове кривичног поступка, налазећи да би њиховим плаћањем видео у питање своје издржавање, с обзиром да је реч о лицу без сталног запослења и редовних примања, које је осуђено на вишегодишњу казну затвора.

Приликом доношења одлуке суд је ценио и остале изведене доказе и наводе странака, али их посебно не образлаже налазећи да су они без утицаја на другачију одлуку у овој кривично правној ствари.

Суд је одбио предлог браниоца да се у доказном поступку изврши увид у извод из књиге "Криминалистичка медицина" аутора Проф.др Горана Илића из 2017. године и то одељак под тачком 7.5.3 под насловом "Мртвачке мрље" који се налази на странама 38-39, у извод из књиге "Судска медицина" аутора Проф.Др Милоша Тасића и сарадника из 2007. године и то одељак под тачком 25.2.2.2 под насловом "Време настанка и фазе мртвачких мрља" који се налази на странама 357-358., у научну студију објављену у другом издању Журнала за судску медицину и токсикологију Пенџаб академије за 2015. годину, у део књиге Правна медицина аутора Проф.др Михајла Лукића и Проф.др Јована Марића из 1998. године и то одељак под насловом "Фазе пијанства-акутно напито стање", налазећи да је извођење ових доказа непотребно и сувишно, с обзиром да се ради о стручној литератури која садржи теоријске податке и која се може користити приликом испитивања вештака и стављања примедби на налаз и мишљење, што је одбрана и чинила, те је судски вештак специјалиста судске медицине у исказу датом на главном претресу на све примедбе одбране дао јасне и образложене одговоре, док са друге стране суд не располаже стручним знањем да сам тумачи предметну литературу. Такође, како је судски вештак специјалиста судске медицине проф.др Бранимир Александрић свој налаз и мишљење на главном претресу јасно, детаљно и аргументовано образложио, те аргументовано одговорио на све примедбе одбране, а своје одговоре логично и детаљно објаснио, те исти примедбама одбране није доведен у сумњу, суд је одбио и предлог браниоца да се одреди ново судско медицинско вештање, налазећи да је то непотребно и сувишно и да би ново вештачење само водило одуговлачењу поступка, а не би допринело утврђивању чињеничног стања. Даље, суд је као непотребан и сувишан одбио и предлог браниоца да се у доказном поступку поново испита сведок [REDACTED] на околност броја телефона који је користио у инкриминисаном периоду, с обзиром да је, по оцени суда, чињенично стање у потпуности и свестрано утврђено те би поновно испитивање

сведока водило искључиво одуговлачењу поступка. Такође, суд је одбио и предлог ВЈТ-а у Београду да се у доказном поступку изврши увид у извештај Пу за град Београд УКП Одељење за увиђајне оперативне послове број Д 9200/16 од 25.11.2016. године, с обзиром да се ради о извештају који је полиција сачинила током свог оперативног рада, а не о доказној радњи полиције. Коначно, суд је одбио као неоснован и предлог да се из списка предмета издвоји део ДНК вештачења НКТЦ-а у коме су се вештаци изјашњавали о биолошким траговима поднокатног садржаја леве и десе шаке оптуженог, као и у деловима у којима су анализирани трагови изузети са металне шипке, налазећи да је вештачење обављено у складу са Закоником о кривичном поступку, на основу наредбе органа поступка, те да су и предмети вештачења изузети у складу са законом, приликом форензичког прегледа лица места, о чему је сачињен извештај у коме су констатовани и детаљно описани, те том приликом и фотографисани затечени трагови, па је тако пронађена метална шипка - цев јасно приказана на фотографијама број 5 и 7 фотодокументације и описана као траг број 1 у извештају о форензичком прегледу лица места КТ 100-3065/2016 веза 100-3061/2016 од 25.11.2016. године, те је о предузетим радњама обавештен јавни тужилац, који руководи истрагом, при чему је анализа поднокатног садржаја оптуженог, с обзиром на чињенице да су оптужени и оштећена живели заједно и да оштећеној ударци нису задавани рукама, била без значаја за закључивање суда и на истој суд није засновао своју одлуку.

Због свега напред наведеног донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар
Снежана Слијепчевих

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Наташа Албијанић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака исте Апелационом суду у Београду, а преко овог суда.